

İNANÇ
DÜNYASINDA
KADIN

İsmail Dinçer

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ / 5
İNANÇ GRUPLARINDA KADIN / 11
HAZRETİ MUHAMMED ÖNCESİ İBADETLER / 52
KADIN İLE İLGİLİ MEÂL FARKLILIKLARI / 80
KADININ TOPLUMDAKİ VE
SİYASETTEKİ KONUMU / 131
KADINA MİRAS / 166
NÂS-NİSÂ-NEFS HAKİKATİ / 179
KADINA ZULÜM / 184
KADIN RAHÎM SIRRIDIR / 196
CARİYE-DUL-BÂKİRE / 204
ÜÇ TALÂK / 209
EŞİNİ BUL / 216
SEVGİ-SAYGI-ŞEFKÂT İÇİNDE OL / 221
SON DEĞERLENDİRME / 228

GİRİŞ

Kadın yaşamın devamıdır.

Kadın aile olmanın makamıdır.

Kadın sevginin rûhaniyetidir.

Kadın ışığın nûraniyetidir.

Kadın, Allah'ın rahîm esmasının tecellisidir.

Kadın, anadır, bacıdır, aşktır, huzurdur.

Kadın, Allah'ın "kûn fe yekûn" esmasının sırrıdır.

Kadın, doğurandır, üretendir, yetiştirendir, koruyandır.

Kadına önem veren toplum güçlenir, gelişir, kalkınır, huzur bulur.

Kadını yok sayan toplum yok olmaya mahkûmdur.

Bu kitabımızda, kadının inanç dünyasındaki ve inanç dünyasından yansıyan toplumdaki durumunu inceleyeceğiz.

Hazreti Muhammed'in kadına bakışı ile o dönemdeki inanç dünyasının kadına bakışını anlamaya çalışacağız.

Hazreti Muhammed'in, Hazreti İsmâ'nın, Hazreti Mûsâ'nın kadınlar için verdiği mücadeleyi anlamaya çalışacağız.

Kadının inanç dünyasında yeri nedir?

Dini inançlarda kadına nasıl bakılır?

Kadına insan olarak bakılır mı?

Hazreti Muhammed öncesi inançlar, ibadetler nasıldır?

Toplumda ve siyasetteki kadının konumu nedir?

Meâllerde kadının durumu nedir?

Meâller doğru yapılmış mıdır?

Hazreti Muhammed'in kadınlar ile ilgili mücadelesi nedir?

Hazreti Muhammed zamanında kadına nasıl bakılırdı?

Amacımız kadın erkek ayrımı yapmak değildir.

Tek amacımız kadının toplumlardaki konumunu incelemektir.

Biliyoruz ki kadın bir insandır.

Kadın erkek eşittir.

Öncelikle bu bakış açımız bilinmelidir.

Bu kitabımızda, inanç dünyasında ve toplumda kadına olan bakış açılarını değerlendirmek istiyoruz.

Konu kadın olunca, tarihte kadına karşı bakış açılarını, kadının durumunu incelemek gerekir.

Dünyadaki inanç gruplarının kadınlara bakış açısı nasıldır, bunu dikkatlice inceleyeceğiz.

Kadınlar hep evlere kapatılıp, kamusal alan dediğimiz toplumda ve siyasal kesimde daha az görüldü.

Her toplumda kadına karşı bakış açıları farklı farklı olunca konunun zorluğunun gayet farkında olmak gerekir.

Kadın olmanın zorluğunu tarihte kadına yapılanları araştırınca gayet iyi anlıyoruz.

Kadın denince hemen akla; çocuk yapan, çocuğa bakan, yemek yapan, evi temizleyen bir birey geliyor.

Kadın hizmetçi gibi görülüyor.

Oysa kadın da erkek gibi bir insandır.

Kadın da erkek gibi beyin taşıyan biridir.

Ve onun da aklı, düşüncesi, muhakemesi, tercihi, fikir üretmesi, değer üretmesi, keşif yapması vardır.

Bunları asla göz ardı edemeyiz.

Kadına da erkeğe de düşünme kabiliyeti bahşedilmiştir.

Kadın olsun erkek olsun, beynini işleyen değer üretir, keşif üretir.

Ülkemizde sosyal toplumda kadın olmanın zorluğunu devletin istatistiklerine göre incelersek:

Her yıl resmi kayıtlara göre 500'e yakın kadın öldürülmektedir.

Dövülen, darbeye uğrayan kadın sayısı yüzbinleri buluyor.

Dövüldüğünü gizleyen kadın sayısı ise belli değildir.

Peki, bu şiddet ve ölümler nereden geliyor olabilir?

Bilincimize kadın ile ilgili bu zalimlikler nereden geliyor olabilir?

Toplumun adetleri, inançları, elbette en büyük faktördür.

Bir inanç düşünün ki, kadınların dövülmesini dini yaptırım sayıyor.

Meâlleri buna göre yapıyor.

Bir kutsal kitap düşünün ki, kadınların dövülmesi şeklinde yapılan çeviriler Allah'ın âyeti sayılıyor.

Bir kutsal kitap düşünün ki, meâllerinde kadın insan yerine koyulmuyor.

İnsan denilince erkek algılatılıyor.

Bir kutsal kitap düşünün ki, meâllerinde kadını erkeğe kullanacağı mal gibi sunuyor.

Hatta yetmiyor öldükten sonra cennette sayısız bakireler, dullar, iri gözlü hûrîler, memeleri yeni çıkmış yaşıt kızlar, hem de istediği kadar sunuyor.

Evet, kadın dövülür diye yüzyıllardır cemaatlerde, tarikatlarda, dini sohbetlerde anlattılar, Kur'ân'ı delil göstererek oradan meâl okudular.

Küçük beyinleri zehirlediler, dayacağı normal gibi kabulendirdiler.

Kadın insan değil, kadının ruhu yok, kadından imam olmaz, dediler.

Kadını yok saydılar, kadını sosyal hayattan dışladılar.

Ve bunu İslâm adına yaptılar.

Ve hâlâda her gün bunlar yapılmakta ve hâlâ kadınlar dövülebilir, küçük yaşta kızlar evlendirilir denmekte, beyinlere kazınmakta.

Ve tüm bunları meâllere yansıttılar.

Oysa Kur'ân'da sunulan böyle değildi.

Kur'ân çevirilerinde idi sıkıntılar.

Oysa Kur'ân'ın derinliklerinde değildi sorun, meâllerdeydi.

Ne yazık ki meâllerde din adına, Allah adına nice aslı olmayan şeyler sunuldu.

Aslı olmayan anlatımlar, asla ve asla Hazreti Muhammed'in sunduğu değildi.

O güzel insan:

Kadınlara haklarını verin,

Kadınları dövmeyin,

Kadınlara kötü davranmayın,

Kadın erkek eşittir,

Onları zorla evlendirmeyin, eşlerini seçme hakları olsun,

Onları evlerinizden atmayın, kovmayın,

Onlara yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin, onlara çirkin demeyin, fenâ söz söylemeyin, gibi çok güzel sözler söyledi.

Hazreti Muhammed, kadınlara haklarını vermek için büyük mücadeleler verdi.

"Cennet anaların ayakları altındadır" derken kadının önemi en güzel bir şekilde vurguladı.

Kalkınmış bir toplum olabilmenin en büyük şartı kadının eğitimde ve sosyal hayatta olmasının yolunu açmaktır.

Çağdaş hukuk devleti olabilmenin en büyük şartı da kadının erkek ayrımı yapmadan yasaları herkese eşit olarak yapabilmektir.

Kurtuluş savaşı kadın erkek hep birlikte yapılmıştır.

Kadının kurtuluş savaşında katkıları çok büyüktü.

Türk kadınları kurtuluş savaşında düşman işgaline direnmişler, dernekler kurup mitingler tertip etmişlerdi.

Birinci Dünya Harbinde harbe giden erkeklerin yerine tarımda olduğu gibi her alanda görev almışlar, memuriyete geçmiş ve Kızılay örgütlerinde çalışmışlardır.

Atatürk, Orta Asya'da kurulan Türk devletlerinin kadına gösterdikleri saygıyı en iyi bilenlerdendi.

Atatürk, kadının sosyal hayatta ve devlet yönetiminde olması gerektiğini en iyi bilenlerdendi.

Atatürk kadına verilen değerın tekrar kazanılması için büyük mücadele vermiştir.

Kadınları sosyal hayata ve siyasal hayata hazırlamak için çok büyük mücadeleler vermiştir.

Atatürk istiyordu ki kadınlar da sosyal hayatta her zaman olmalıdır.

Bir ülkenin çağdaş olabilmesi için kadınlara çağdaş hakları verilmeliydi.

1935 yılında, ilk defa kadınların da parlamentoya girmeleri konuşulduğunda, tabii ki çok farklı yorumlar geldi.

Meclise kadınlar girer miydi?

Meclise hangi kadınlar girecekti?

Kabullenilemedi bir türlü.

Kadın insan değil, kadının ruhu yok ki tartışmaları sürdü gitti.

Ama Atatürk kararlıydı, kadına unutulana değeri tekrar kazandırılacaktı.

Bu çok önemli bir adımdı.

18 farklı meslek grubundan seçilen kadın milletvekilleri, büyük liderin teşvikleriyle, artık meclisteydiler.

Atatürk yasalarla, Türk kadınına asırlardan beri ihmal edilen sosyal ve siyasal haklarını kazandırdı.

Atatürk siyasal ve sosyal hakların kadın tarafından kullanılmasının, insanlığa mutluluk ve saygınlık sağlayacağı için gerekli olduğuna inanmaktaydı.

Türk kadınının Dünya toplumunda yer almasını istiyordu.

Kadınsız bir toplum düşünülemez.

Kadın hem sosyal hayatın her kolunda hem de siyasal alanda her zaman olmalıdır.

Bu çalışmamızda kadının toplumdaki yerini incelemeye çalışacağız.

Kadının, ülkemizde ve diğer ülkelerdeki, toplumdaki ve siyasetteki konumunu araştırmalarımıza göre kaleme almaya çalışacağız.

Dilerim okuyup inceleyenlere nice kapılar açılır.

Eksiğimiz, kusurumuz olursa affola.

İsmail Dinçer

İNANÇ GRUPLARINDA KADIN

Bir toplumun medeni bir topluluk olup olmadığının göstergelerinden biri, kadın erkek ayrımı yapmamaktır.

Kadını eksik görmemektir.

Kadını hizmetçi saymamaktır.

Kadını yok saymamaktır.

Kadın ile erkeğin aynı haklara sahip olmasıdır.

Kadın-erkek hakkı değil, insan hakkı olarak değerlendirilmelidir.

Aslında “İnsan Hakları” denildiğinde bu hem erkek hem kadını kapsar.

İnanç dünyasında kadın konusu, hep tartışılmıştır.

Sadece inanç dünyasında değil, toplumda, aile alanında, mesleki alanda, siyasal alanda kadının konumu hep tartışma konusu olmuştur.

Öncelikle ne yazık ki inanç dünyasında kadın erkeğin ardında kalmıştır, eksik görülmüştür.

Kadın yeri gelmiş ikinci planda tutulmuş, rûhu yok denilmiş, yeri gelmiş şeytanla bir tutulmuştur.

Tevrat, İncil, Kur’ân meâlleri erkek merkezli yapılmıştır.

Oysa Hazreti Muhammed, Hazreti İsâ, Hazreti Mûsâ, kadın erkek eşitliği için mücadele etmiştir.

Hazreti Muhammed, “kadın erkek eşittir, kadınlar da ilim öğrenmeli, ilim meclislerinde bulunmalıdır” demiştir.

Hazreti İsâ'ya fahişe diye adlandırılan bir kadın getirilmiş, bu taşlanmalı diyenlere; "günahsız olan ilk taşı atsin" diyerek onu korumuştur.

İncilde Hazreti İsâ'nın yanında ilim sohbetlerinde, yer alan birçok kadından söz edilir.

Hazreti İsâ da asla kadınları dışlamamış, onları yanından ayırmamış, onlarla ilgilenmiş, onların sordukları sorulara cevaplar vermiştir.

Hazreti İsâ döneminde de kadın bir günahkâr olarak görülmekteydi.

Hazreti İsâ bunun böyle olmadığını mücadelesini vermiştir.

İncillerde yer alan bir anlatıya göre; İsâ bir komşusunun evinde yemek yerken bir kadın onun ayaklarının üzerine ağladı, onları saçıyla sildi ve kıymetli yağlarla meshetti. Bunun Mecdelli Meryem olduğu bildirilir.

Ev sahibi adam İsâ'nın kadının günahkâr olduğunu bilmesi gerektiğini ve ona iyi davranmaması gerektiğini düşündü. Fakat İsa sevgiden sözett.

'Onun çok olan günahları bağışlandı, çünkü o çok sevdi' dedi. (Luka İncili/7:47)

Hazreti İsâ'nın ölümden sonra dirilişinin ilk tanıkları ve müjdecileri de kadınlardı (Markos/ 16:1-10; Luka/24:1-12; Yuhanna/20:1-10)

Hazreti İsâ, tek eşliliği yeni bir öğreti değil Tanrı'nın emri olarak kabul etti ve boşanma bağlamında o, "Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmamalı" dedi. (Markos/10:9)

Hristiyanlığın en önemli simalarından biri olan Pavlus (ö.m.s. 67)'un Yeni Antlaşma'da yer alan mektupları da kadınlarla ilgili öğretiler içerir.

Pavlus bir taraftan eşitlikçi söylemler geliştirirken (bkz. Galatyalılar'a Mektup/3:28), diğer taraftan erkeğin üstünlüğü

ve kadının itaat etmesi gerektiğine vurgu yapıyordu (bkz. Korintlilere Birinci Mektup/11:3)

Pavlus yine kadınlara yönelik olarak şunları söylüyordu.

“Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın.

Konuşmalarına izin yoktur.

Kutsal Yasa’nın da belirttiği gibi, uysal olsunlar.

Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorunlar.

Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.” (Korintlilere Birinci Mektup/14:34-35)

Bu açıklamaları incelediğimizde, bu bilgilerin Hazreti İsa’nın mücadelesine uymadığını görüyoruz.

Pavlustan gelen bilginin de doğruluğu iyi araştırılmalıdır.

Hazreti Mûsâ da “kadın erkek eşittir” demiş, Şuayb ve kızlarına ait koyunların çobanı olmuştur.

Şuayb’in kızları ile birlikte çobanlık yapmış, onlardan birçok şey öğrenmiştir.

Toplumsal kadına bakış açısı ile Resûl, Nebîlerin kadın için yaptığı mücadele iyi anlaşılmalıdır.

Allah kadına da erkeğe de akıl vermiştir.

Her ikisi de düşünmeli, araştırmalı, hakikate erişebilmelidir.

Kur’ân’da onlarca âyette akıl edilmesi, düşünülmesi tavsiye edilir.

Bakara Sûresi 44-76: “E fe lâ takılûn.”

Meâli: “Akıl edip düşünmez misiniz?”

Bakara Sûresi 73: “Leallekum takılûn.”

Meâli: “Umulur ki siz düşünürsünüz.”

Bakara Sûresi 164: “Semâi vel ardı le âyâtın li kavmin yakılûn.”

Meâli: “Göklerde ve yerde elbette nice âyetler-işaretler vardır, bunları düşünen kimselerden olun.”

Bakara Sûresi 170: “Lâ yakılûne şeyen ve la yehtedûn.”

Meâli: “Var olan şeylere bakıp aklını çalıştırmayan kimseler hakikate erişemezler.”

Görüldüğü gibi insana verilen akıl işletilmelidir.

Düşünmeyen kimse hakikate erişemeyecektir.

Bu tavsiye sadece erkeğe değil, erkek ve kadına her ikisinedir.

Sadece erkek düşünür diye anlamak hiç doğru değildir.

Ve bunu inanç alanında anlatmak doğru değildir.

İnanç alanının çoğunda maalesef kadının akli yoktur olarak görülmüştür.

“Kadınların akli ve dini noksandır ve kadınlar cehennemde daha fazla yer teşkil etmektedir” diye hadis aktaranlar kadını küçük görenlerden başkası değildir.

Ve maalesef böyle aktarımlar inanç dünyasında çoktur ve insanları etkilemektedir.

Doğru olmayan aktarımlardan bazı örnekler verelim.

“Ey kadınlar, sadaka veriniz istiğfarı çok yapınız. Çünkü bana cehennemlikler gösterildi, çoğu sizler idiniz.”

Bunun üzerine o kadınlar: “Ya Resûlallah, bizler ne yaptık da cehennemliklerin çoğu bizden olmuş.” diye sordular.

Resûlullah (a.s.m.) şöyle cevap verdi:

“Çünkü sizler ötekinе berikine çokça lanet eder, kocalarınıza karşı nankörlükte bulunursunuz. Ne gariptir ki, kendine hakîm akıllı ve dinine bağlı bir kimsenin aklını, sizin kadar eksik dinli hiçbir kimsenin çelebildiğini görmedim.”

Kadınlar tekrar sordular: “Aklımızın ve dinimizin noksanlığı nedir, Ya Resûlullah?”

Resûlullah (a.s.m.) “Kadının şahitliği erkeğin şahitliğinin yarısı değil midir?” diye sordu.

Kadınlar “Evet!..” cevabını verdiler. Resûl-i Ekrem Efendimiz izah etti ve tekrar sordu:

“İşte bu aklın eksikliğinden hayız gördüğü zaman [günlerce bekler] namaz kılmaz, Ramazan`da bir müddet oruç tutmaz değil mi?”

Kadınlar, “Evet!..” dediler.

(Hadis için bk. Buhârî, Hayz 6, Zekat 44, İman 21, Küsûf 9, Nikah 88; Müslim, Küsûf 17, (907), İman 132, (79); Nesâî, Küsuf 17, (3, 147); Muvatta, Küsuf 2, (1, 187))

Hazreti Muhammed’in “kadın erkek eşittir, kadın da ilim öğrenmelidir” dediği yerde kadının aklı noksandır sözü hiç doğru olabilir mi?

Çevresine rahmet olarak gönderilen Hazreti Muhammed hiç rahmete uymayan sözler edebilir mi?

Maalesef ki inanç dünyasının çoğu doğru olmayan hadislerle inanmaktadır.

Hazreti Muhammed diye başlayan bir söze, Hazreti Muhammed’e olan sevgisinden dolayı inanmaktadır.

Oysa Hazreti Muhammed sevgisi, ondan aktarılan sözlerin doğru olup olmadığını süzmekte, onu layıkıyla anlamakta gizlidir.

Maalesef inanç dünyasında binlerce yıldan beri kadınlar gerçek kimliklerine kavuşamamışlardır.

Böyle olunca onlar sosyal hayatta; ama siyasal alanda olsun ama iş alanında olsun gerçek yerlerini bulamamışlardır.

Kadına olan bakış, yaratılışın değeri üzere bakılmamıştır.

İnançların etkisiyle kadın doğru bir şekilde değer bulamamıştır.

Binlerce yıldan beri gelen kadını önemsemeyen inanç grupları tarihte her zaman olmuştur.

Kadınlar:

Yeri gelmiş insan yerine konmamış...

Yeri gelmiş köle olarak değerlendirilmiş...

Yeri gelmiş alınıp satılan bir mal olarak görülmüş...

Rûhu yok diye gösterilmiş...

Kadın yarım, erkek tamdır diye anlatılmıştır.

İnanç gruplarında, cehennemin çoğu kadınlardan oluşacak diye bilgiler aktarılır.

Hazreti Muhammed'e saldıran Mekke'li müşrikler, kadını insan yerine koymazdı.

Bir eşya gibi görürlerdi.

Kadını alınıp satılan, kullanılan bir mal gibi görürlerdi.

Diyanet yayınlarında yayımlanan Doç. Dr. Ramazan Altıntaş'ın Hazreti Muhammed öncesi Arap toplumunda kadın kitabından bir bölüm şöyledir:

'Hatta Arap telakkisinde kadın, çoğu defa işi gücü erkekleri kandıran ve baştan çıkaran potansiyel bir kötülük odağı olarak görülürdü.

Dahası kadına, hüküm vermede, akıl ve zapt konusunda erkekten aşağı bir konum biçilirdi.

Cahiliye Araplarının görüşüne göre herhangi bir konuda kadınların görüşüne başvurmak ahmaklık sayılırdı.

Araplarda re'yü'n nisa ifadesi, görüşte bir isabetsizlik, bir zafiyet ve düşüklük olduğu zaman kullanılırdı.

Bu sebeple cahiliye Arap toplumunda kadının değerlessnessini anlatan, "kadınlarla istişare ediniz, fakat onlara muhalefet ediniz" ve "işini, kadınların görüşüne

dayandıran kimse zelil olmuştur” sözleri bir darb-ı mesel haline gelmiştir.

Onlara göre kadın, aklıyla değil, sadece duygularıyla hareket eden bir varlıktı.

İşte bu açıdan genel mânâda herhangi bir konunun görüşülüp tartışılma zorunluluğu ortaya çıktığı zaman kadının görüşü bir değer ifade etmediği yanılgısından dolayı dikkate alınmazdı.

Bundan, yukarıda işaret ettiğimiz gibi hür, asil kadınların durumunu istisna etmek gerekmektedir.

Arap, cariyesiyle dişi devesini bir tutar ve hatta aralarında hiçbir farkda gözetmezdi.

Bazıları genç ve güzel cariyelerini toplayarak bunları ticaret sermayesi yapmayı şerefsizlik saymadığı gibi, zorla fuhşa sürüklemekten de çekinmezdi.

Nitekim münafıkların önderi sayılan Abdullah b.Ubey cariyelerini fuhşa sürükleyerek para kazananlar arasındaydı.

Ayrıca cariyeler sahibinin emrettiği her işi yapmakla zorunlu olduğu gibi, deve çobanlığından ev hizmetçiliğine kadar bütün işleri yapmak mecburiyetinde bırakılırdı.

Cahiliye çağında köle ve cariyelere son derece acımasızca muamele edilirdi.

Bir köle veya cariyeye sahibi istediği davranışta bulunabilme özgürlüğüne haiz olmakla birlikte, isterse onu ölünceye kadar döver, elini, kulağını, burnunu keser, gözünü çıkarır ve hatta öldürürdü, bundan dolayı da hiçbir zaman sorumlu tutulmazdı.

Zira, cariyeler hakkında teamül haline gelmiş kabile hukuk anlayışı bunu gerektiriyordu.’

Ramazan Altıntaş Hocanın çalışmasında görüldüğü gibi, Hazreti Muhammed öncesi kadına bakış açısı o günün bazı topluluklarında böyledir.

Hazreti Muhammed öncesi inanç gruplarının kadına bakışı ile Hazreti Muhammed'in kadına bakışını çok iyi analiz etmeliyiz.

İslâm'ın hakikatini anlayan asla kadın erkek ayrımı yapmaz.

Herkesi Allah'ın kulu olarak ve eşit olarak görür.

Ama dinin hakikatini anlayamayan kimseler, her zaman kadını dışlamışlardır.

Bu dışlama önceden gelen inanç gruplarının bakışının, sonraki nesillere sirâyet etmesidir.

Oysa Hazreti Muhammed yaşadığı dönemde; "kadın asla metâ olamaz, alınıp satılamaz" demiştir.

Hazreti Muhammed "kadın erkek eşittir" dediğinde, o günün müşrikleri o insanla alay ettiler.

Çağrı filmine de yansıtılan, tarihte yaşanan olay şöyledir.

Amr bin As: "Şimdi de kadınlar için düşündüklerini anlatsınlar."

Cafer-i Tayyar: "Allah kadını erkeğe eş olsun diye yaratmıştır. Erkekten farklıdır ama onunla eşittir."

Amr bin As: "Eşit mi? Satın alırsınız kadınları, yedirir, giydirir, kullanır, sonra da başımızdan atarız. Hiç kadın, erkekle eşit olabilir mi?"

(Necaşi'nin sarayında herkes kahkaha atar)

Cafer-i Tayyar: "Allah insanı bir kadın ve bir erkekten yarattı. Amr, seni karnında taşıyan anaya saygın bütün kadınlara yansımali."

Evet, bugün de maalesef bu zihniyet inanç gruplarının çoğunda hâlâ aynı şekilde devam etmektedir.

İnanç gruplarında olan kimselere: “Kadın erkek eşit mi?” diye sorsak çoğu kimseden şu cevabı alırız: “Kadın erkek hiç eşit olabilir mi?”

Maalesef inanç gruplarında bu düşünceler devam etmektedir.

Maalesef hadis diyerek, Hazreti Muhammed’e ait olmayan sözler de ona aitmiş gibi aktarılmaktadır.

Bu aktarım müşriklerin inançlarının Hazreti Muhammed’e isnat edilmesidir.

Hadis diye aktarılan bilgi Kütüb-i Sitte’de vardır.

Şunu asla unutmamalıyız.

Her yazılan mutlak doğrudur diye düşünülmemelidir.

Doğru değildir diye de düşünülmemelidir.

Sadece her yönden iyi analiz edilmelidir.

Literatürde kabul görmüş kaynaklardan derlediğimiz bu konuyla ilgili alıntılar aşağıda paylaşmaya devam edelim.

“Ben cehennemin kapısı önünde de durdum. Oraya girenlerin çoğunun kadınlar olduğunu gördüm!” (Buhari 6456, Tirmizi 2729)

“Cehennem ehlinin çoğu kadınlardır.” (Nesei 1493)

Buhari’den aktarılan bir bilgi de şöyledir:

“Bir şeyde (uğursuzluk) olsaydı, bu atta, kadında, meskende olurdu.” (Buhârî, Cihad 47)

Bununla ilgili Hazreti Ayşe’den rivayet de şöyledir.

Hazreti Ayşe bu konuda, Ebu Hüreyre’nin sonradan geldiği için bu konuşmanın ilk cümlelerini duymadığını belirtmiş ve bu bilginin yanlış olduğuna dikkat çekmiştir. (bk. İbn Hacer, 6/61)

Hazreti Muhammed şöyle söylemiştir; “İnsanların hayatındaki huzur ve mutluluğun kaynağı, kadın, at (binit) ve meskendir.”

Hadis diyerek aktarılan bilgiler çok iyi incelenmelidir.

Buhari'den alınan sözler ne kadar doğru olabilir?

Buhari kimdir? Çok iyi araştırmalıyız.

İnanç dünyasında, Kur'ân'dan sonra en sağlam kaynak Buhari olarak bilinir.

Peki, gerçek böyle midir?

Buhari kimdir?

Buhari 810-870 yıllarında Özbekistan'da yaşamıştır.

Hazreti Muhammed'den yaklaşık 200 yıl sonra yaşamış ve yaşadığı dönemde hadis toplamıştır.

200 yıl sonra toplanan hadis denilen sözler ne kadar doğru aktarılmış olabilir?

Kendisinden nakledilen bilgilere göre toplamış olduğu 600.000 hadis içerisinde doğru diye ayırdığı 7397 hadisten el-Camiu's-Sahih'i oluşturmuştur.

Sadece şunu düşünelim.

Hazreti Muhammed'in torunu Zeynel Abidin'in torunu olan Cafer-i Sadık'ın talebesi olan İmam-ı Azam hakkında Buhari'nin söylemleri şöyledir.

1- "Güvenilmez Adam." (Tarihul Kebir c. 8 s.81)

2- "Sapık Mürcie Mezhebinin Mensubu." (Tarihul Evsat c.2 s.93)

3- "Küfründen dönmesi için iki defa tövbeye çağrılan adam." (Kitabuz Zuafa s.132)

4- "İslâm'da ondan daha uğursuz biri doğmamıştır." (Buhari, et-Tarihu's-Sagir, II, 100)

5- Dedi ki: Asım b. Yezid'i şöyle derken işittim Sufyan es-Sevri söyledi ki: Ebu Hanife hem sapık hemde saptırıcı idi. (Ebuşşeyh Tabakat 2/110)

6- Malik b.Enes: Ebu Hanife az kalsın dini yıkacaktı der. (Ahmed b.Hanbel Kitabu'l-İlel.II/69/428-32)

Daha onlarca hakaret...

Buhari, İmam-ı Azam hakkında, deccal, şeytan, süfyan diyen biridir.

Peki, hadis diye yazdıkları acaba ne kadar güvenilir?

Kendi talebesi Tirmizi, Buhari'den aktarılan onlarca sözü doğru olmadıkları için reddetmiştir.

Tirmizi yaklaşık 4000 bin hadis nakletmiştir.

Görüldüğü gibi hocası Buhari'den aktarılan yaklaşık 3400 civarı hadisi kendi eserine koymamıştır.

İşte bundan dolayı hadis diye aktarılan sözleri çok iyi analiz etmek gerekir.

Buhari ve diğerlerinin de emeğini yok sayamayız, ama kesinlikle hadis diye aktarılan her sözü analiz etmeliyiz.

Hazreti Muhammed'in rahmet dolu gönlüne uygun olmayanları kabul etmemek gerekir.

Bunun için öncelikle Hazreti Muhammed'in rahmet dolu gönlünü anlamamız gerekir.

Hazreti Muhammed'in rahmet dolu gönlünü bilen, kadınlarla ilgili aktarılan bu doğru olmayan bilgilere hiç inanır mı?

Onun gönlü âyetle işaret edilmiştir.

Enbiyâ Sûresi 107. âyet, O'nun gönlünü, gönlündeki merhameti yansıtır.

“Ve mâ erselnâke illâ rahmeten lil âlemîn.”

“Seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik.”

Onun gönlü rahmet doluydu.

Öz amcası Hamza'yı öldüren Vahşi'yi affetti.

Hamza'yı öldürten Hind'i affetti.

Hind'i getirenlere, gönderin “intikam yok” dedi.

“Kan davası yok.” dedi.
Bedir’de elleri bağlanmış esirler getirildiğinde;
“Çözün iplerini.”
“Kimse esir olmamalı.” dedi.
“Su verin onlara.”
“Lokmalarınızı eşit olarak paylaşın” dedi.
“Oturduğunuz yerde oturtun.”
“Onlarla birlikte yürüyün” dedi.
Onun rahmet dolu gönlünden rahmet akıyordu.
“Öldürmeyin, zalim olmayın.”
“Kimseyi aldatmayın.”
“Fitnelik, fâsıklık, yapmayın.”
“Dedikodu yapıp, çekiştirmeyin.”
“İhtiyacı olana yardım edin.”
“Hayr üzere koşun.”
“Kimseyi yargılamayın.”
“Kimseyi kötülemeyin.”
“Kölelik cariyelik yoktur.”
“Kimse kimseden üstün değildir.”
“Konuşacağınız zaman hayr üzere konuşun ya da susun,
olumsuz söz etmeyin.”
“Güzel sözlerle konuşun.”
“Zulme yol açacak sözler etmeyin.”
“Hepimiz eşitiz.”
“Hepimiz Allah’ın kuluyuz.”
“Birbirinizin hakkını gözetin.”
“Adaletle davranın.”
“Kimseyle alay etmeyin.”

“Kimsenin eksiğini aramayın.”

“Kin ve nefret içinde asla olmayın.”

“Asla kan davası gütmeyin.”

“Hayvanlara eziyet etmeyin.”

“Onlara fazla yük yüklemeyin.”

“Onlara işkence etmeyin.”

“Onlara iyi davranın.”

“Onları da sulayın, besleyin.”

“Onları sevin, saygı gösterin.”

Hazreti Muhammed’in gönlünden böyle rahmet dolu sözler akıyorken, kadınlarla ilgili olumsuz sözler söylemesi asla düşünülemez!

Ne yazık ki bugünkü İslâm dünyası hâlâ aynı zihniyeti devam ettiriyor.

Kur’ân meâli diye yapılan meâllerin çoğunda maalesef bu algılara çok rastlıyoruz.

Kadın da erkek gibi bir insan değil mi?

İnsan, kadından da erkekten de olmaz mı?

Kadın ya da erkek dediğimiz kişiler kendilerindeki “İnsan” makamına ulaştıklarında “İnsan” adını almazlar mı?

Kadın vücûdu da erkek vücûdu da Allah’a ait olan hakikatleri taşıyan bir sistem değil mi?

Allah’ın hakikatleri yalnız erkek vücûdunda mı var?

Neden hâlâ bugün kendilerini İslâm sayan çoğu ülkede, kadın insan yerine konulmaz, kadın yarım görülür?

Neden, bazı İslâm ülkelerinde onlara nüfus kâğıdı, ehliyet alma izni vermezler?

Neden erkeğe çok eşliliği normal sayarlar?

Neden erkeğin birden fazla kadınla evlenmesini normal sayarlar?

Neden küçük yaşta kızların evlenmesini caiz sayarlar?

Neden kızın rızasını almazlar?

Neden Hazreti Muhammed'in "kızlarınızı zorla evlendirmeyin, onlara rızalarını sorun" demesini görmemezlikten gelirler?

Neden kadınlara olan bakışımız, onları erkekten düşük seviyede görmek üzerine kurulu?

Din adına okuduğumuz meâllerde bile kadın bir eşya yerine koyuluyor.

Neden erkeğe, hem bu yaşamda hem ahirette sayısız kadının cinsellik adına sunuluyor?

Neden cehennemden çoğu kadından oluşacak deniyor ve neden cennette erkeğe istediği kadar dullar, bakireler, memeleri yeni çıkmış sayısız kız çocukları verileceği söyleniyor?

Bu gerçekten din olabilir mi?

Bu gerçekten İslâm olabilir mi?

Yoksa bunu yayanlar, İslâmı küçük gösteren, yok sayan zihniyetler olabilir mi?

Yoksa bu, İslâma terör dini, Müslümânâ terörist diyen zihniyetler tarafından bir kurgu olabilir mi?

Bir kişi annesine, kız kardeşine, eşine, kızına bunlar insan değil diye bakabilir mi?

Kadında "rahim" dediğimiz organ, Allah'ın rahîm esması ile aynı tutulmuştur.

Nasıl ki her varlık Allah'ın rahîmiyetinden süzülüp gelmiştir, insan nesli de annenin rahmînden süzülüp gelmiştir.

Allah "rahîm" taşıyan kadını insan yerine koymadı mı?

Allah "rahîm" taşıyan bir canı yakabilir mi?

Yoksa Allah adına birileri binlerce yıldan beri zulüm mü sunuyor?

Hazreti Muhammed'in "kadın erkek eşittir" sözünü hangimiz gönlüyle duydu?

O güzel insanın mücadelesini hangimiz anlayabildi ve hangimiz o güzel insanın yolunda mücadele ediyoruz?

Zulme karşı çok büyük bir mücadele eden o güzel insanı hangimiz gönlümüzde bulabildik?

Hazreti Muhammed döneminin müşrikleri; "kadın erkek hiç eşit olabilir mi? Muhammed ne dediğini bilmiyor" dediler.

O gün böyle inandılar, böyle dediler, çünkü atalarından gelen inanç böyleydi.

Hazreti Muhammed'in sözleri ne kadar önemlidir:

"Kadın erkek eşittir."

"Kadın bir insandır."

"Erkek ondan üstün değildir."

"Kadınlar erkeklerle aynı haklara sahiptir."

"Kadın cennetin üstündedir."

"Kadınlar da erkekler gibi eğitim hakkına sahiptir."

"Onlar da ilim öğrensinler."

"Onları döven, Allah'ın merhametinden uzaklaşmıştır."

"Eşine iyi davranan iyi biridir."

"Eşler birbirinin haklarını gözetsinler, birbirlerine iyi davranınsınlar."

"Kadınlarınızla iyi geçinin; eğer onlardan hoşlanmadı iseniz bile! Olabilir ki bir şey, sizin hoşunuza gitmez de, Allâh onda birçok hayır takdîr etmiş bulunur."

"Kadınların haklarını yerine getirme husûsunda Allâh'tan çekinin! Zira siz onları Allah'ın bir emaneti olarak aldınız." (Sahih-i Müslim)

“Sizin hayırlınız, kadınlarına iyi davranandır. (Müslim, Birr 149)

“Eşlerinize yediğinizden yedin, giydiğinizden giydin, sakın onları dövmeyin ve onları incitecek çirkin sözler söylemeyin.” (Ebu Davud, Nikak, 40-41)

“Kadınlara zalimlik yapanlar, zalim kimselerdir.” (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb)

“Cennet annelerin ayakları altındadır.” (Nesâî, Cihâd, 6)

“En güzel dünya nimeti, insanın sahip olabileceği nimetlerin en hayırlısı: Zikreden dil, şükreden kâlb ve insanın iman doğrultusunda (Müslümanca) yaşamasına yardımcı olan kadındır.” (Tirmizî, Birr 13)

“Kadınlar hakkında birbirinize hayır tavsiye ediniz!”

“Ey insanlar! Kadınların haklarına riâyet ediniz! Onlara şefkat ve sevgi ile muâmele ediniz! Onlar hakkında Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları, Allah emâneti olarak aldınız; onların namuslarını ve iffetlerini Allah adına söz vererek helâl edindiniz!” (Müslüm, Hac,147)

“Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir.”

“Mü’min bir erkek, mü’min bir kadına kızıp darılmasın! Eğer onun bir huyundan hoşlanmazsa, öbüründen memnun olabilir.”

“Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür.”

Hazreti Muhammed, o gün böyle onlarca güzel söz ettiğinde, bu sözleri küçümsediler, alay ettiler, güldüler.

Görüldüğü gibi hadis diyerek Hazreti Muhammed hakkında, olumsuz sözler de aktarılmıştır.

Tam tersi sözler de aktarılmıştır.

Bu konuları inceleyen kimseler, bunları en duyarlı bir şekilde analiz etmelidirler.

Hazreti Muhammed'e saldıran zihniyetler, inançlarına dayandıklarından dolayı böyle yaptılar.

Çünkü onlar da atalarından böyle öğrenmişlerdi.

İslâm'ın hakikati ise bambaşka idi...

Bugün de inanç gruplarındaki bakış açısı maalesef ki hâlâ aynıdır.

Bugünün inanç gruplarında, kadın erkek eşit olarak görülüyor mu?

Kadın insan yerine koyuluyor mu?

Kadınlar, erkekler ile aynı haklara sahip mi?

Kadın, erkek aynı meclislerde bulunup dini sohbetler dinleyebiliyor mu?

Evet, ne değişti?

İnanç topluluklarında kadın nasıl anlatılıyor?

Hazreti Muhammed öncesi müşriklerin kadına bakışı hâlâ devam etmiyor mu?

Hâlâ aynı inançlar devam etmiyor mu?

Hâlâ aynı söylemler devam etmiyor mu?

Kadın erkek eşit değildir, dediler.

Erkek kadından üstündür, dediler.

Kadın dövülebilir, dediler.

Kadın şeytandır, dediler.

Kadınların çoğu cehennemliktir, dediler.

Kadından Resûl, Nebî gelmemiştir, dediler.

Kadından imam olmaz, mürşit olmaz, dediler.

Kadın erkek aynı mecliste sohbet dinleyemez, dediler.

Kadın okula gitmesin, evinde otursun çocuk yapsın, dediler.

Oysa Hazreti Muhammed tam tersini söyledi.

Hazreti Muhammed: “İlim tahsili her müslümânâ farzdır.”(İbn Mâce)

Kadın başını örtsün, saçının teli görünse cehennemde kızgın levhaların üstünde yürür, gibi onlarca sözlerle kadını aşağıladılar, insan yerine koymadılar.

Hazreti Muhammed’e karşı çıkanlar da aynı sözleri etmiyor muydu?

Hazreti Muhammed o güzel sözleri söyledi diye, ona saldırmadılar mı, onunla alay etmediler mi?

Peki ne değişti?

Bugün, kadın erkek eşit diyebiliyor muyuz?

Kadını Kâmillik makamında görebiliyor muyuz?

Kadından hoca olabilir diyebiliyor muyuz?

Kadın için, eşini seçme hakkı var diyebiliyor muyuz?

Yoksa hâlâ erkeğin çok eş hakkı var, cariyeler alma hakkı var mı diyoruz?

Kadının okuma, ilim öğrenme hakkı var diyebiliyor muyuz?

Hâlâ ülkemizdeki ve bazı ülkelerdeki inanç gruplarında, küçük yaştaki kızların evlendirilmesi sanki dini bir emir sanılıyor.

Kızların sevme hakkına saygı duyulmuyor.

Anne babanın emrivakisiyle evlendiriliyor.

Hazreti Muhammed’in; “kızlarınızı zorla evlendirmeyin, onlara rızalarını sorun” öğüdü neden yok sayılıyor?

Neden, kadın bir eşya imiş gibi görülüyor?

Neden, kadın erkek eşit değildir, kadının ruhu yoktur, onların çoğu cehennemliktir, deniyor?

Neden kadınların çoğu cehennemlik görülür?

Neden kadınlar, cennette erkeğin cinsel ihtiyacını görecek biri olarak görülüyor?

Mekkeli müşriklerin inançları, bugün aynısı ile devam etmiyor mu?

Mekkeli müşrikler, kadınların çoğu cehennemlik derken, onlar şeytandır derken, bugün aynı sözler edilmiyor mu?

Oysa Hazreti Muhammed; cennet kadınların ayağı altındadır, derken, bugün bile tam tersi anlatılmıyor mu?

Kadınların çoğu cehennemlik, onlar şeytandır diye öğretilmiyor mu?

Ne değişti?

Hazreti Muhammed'in sözlerini anlayabildik mi?

Onu anlayabildik mi?

Onu gönlümüzle duyabildik mi?

Onun yolunda olabildik mi?

Bugün de Mekkeli müşriklerin inancı devam etmiyor mu?

Hatta, Mekkeli müşriklerin inançlarını Kur'ân meâllerine yansıtmadık mı?

Kur'ân'ı onların inançlarına göre çevirmedik mi?

Kadından, Resûl, Nebî gelmedi demedik mi?

Peki, bu doğru mudur?

Resûl, Nebî hakikatinde kadın erkek diye ayırım yapılabilir mi?

Kadını yok sayan zihniyetler Allah hakikatinden yoksun olanlardır.

Nahl Sûresi 43. âyetin meâlini de ona göre yaptılar.

Diyanet İşleri: "Senden önce de ancak, kendilerine vah-yettiğimiz bir takım erkekleri peygamber olarak gönderdik."

Mehmet Okuyan Meâli: "Senden önce de kendilerine vah-yettiğimiz erkeklerden başkasını (peygamber olarak) göndermedik."

Yaşar Nuri Meâli: Senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (peygamber olarak) göndermedik

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli: (Ey Peygamber!) Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bunu bilmiyorsanız Tevrat ve İncil âlimlerine sorun.

Elmalılı'nın orjinal meâli ise şöyledir.

Elmalılı Meâli (Orjinal): Senden evvel de Resûl olarak başka değil, ancak kendilerine vahy veriyor idüğimiz erler göndermişizdir, ehli zikre sorun bilmiyorsanız.

Burada görüldüğü gibi Elmalılı'lı erler olarak meâl etmiştir. Ki doğrusu da budur.

Er kişi, kadından da olur, erkekten de.

Nahl Sûresi 43. âyeti kelime kelime inceleyelim.

Nahl Sûresi 43: “Ve mâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhî ileyhim feselû ehlez zikri in kuntum lâ talemûn.”

Ve mâ erselnâ	: Bildirmek, açığa çıkmadı, göndermedik, biz,
Min kablike	: Senden önce,
İllâ ricâlen	: Den başka, ancak, ileri gelen, er kişi, kâmil insan,
Nûhî ileyhim	: Vahyimiz, sunduğumuz hakikatler, onlara,
Fe eselû	: O zaman, sorun, araştırın, öğrenin,
Ehl el zikr	: Ehil, yetkili, sahip, bilen, zikr,
İn kuntum lâ talemûn	: Eğer siz iseniz, yok, bilme, bilemiyorsanız,

Meâli: “Senden öncede vahyimizi anlayan kâmil insanlar, Bizi bildirmekten başka bir şey için açığa çıkmadı. Eğer bilemiyorsanız zikri bilenlere sorun.”

Görüldüğü gibi buradaki “rical” kelimesini erkek diye çevirdiler.

Oysa rical kelimesi; kâmil kimse, er kimse, konusuna vakıf olan kimse, ihtisas sahibi kimse, Devleti yöneten kimse, makam sahibi olan kimse, aslına rücû etmiş kimse, Hakk ile Hakk olmuş kimse, demektir.

124.000 peygamber geldi, hepsi erkekti dediler.

Oysa hepsi er kişiydi, kâmil kişiydi.

Erlik, er kişi olmak, kâmil kişi olmak, erkek olmak demek değildi.

Er kişi, kâmil kişi, kadından da erkekten de olur.

Hazreti Havva, Hazreti Sâre, Hazreti Hâcer, Hazreti Asiye, Hazreti Meryem, bir Resûl, bir Nebî değil midir?

Kadından Resûl ve Nebî gelmemiştir diye söyleyenler yargılayıcı bir inancın etkisinde kalanlardır.

Kadın da ilim üzere olabilir.

Hakikati anlama üzere olabilir.

Resûl, Nebî hakikati nedir iyi bilinmelidir.

Kadını insan yerine koymayan müşriklerin inancı iyi anlaşılmalıdır.

Meâllerde Resûl ve Nebîler erkekten olur diye yapılan çeviriden dolayı, kadından Resûl, Nebî olmaz diye bilinir.

Yûsuf Sûresi 109: “Ve mâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhî ileyhim min ehlil kurâ e fe lem yesîrû fîl ardı fe yanzurû keyfe kâne âkıbetullezîne min kablihîm ve le dârul âhireti hayrun lillezînettekav e fe lâ takılûn.”

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Biz senden önce de, memleketler halkından ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Elbette ahiret yurdu Allah’a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Senden önce de o beldelerin hal-kına kâmil kişiler, Bizim hakikatlerimizi bildirmekten başka bir şey için açığa çıkmadı. Yeryüzünü dolaşmazlar mı, onlardan önceki kimselerin akıbetlerinin nasıl olduğunu bakıp ta görmezler mi? Elbette fenâlardan sakınan ortak koşmayanların sonları daha hayırlıdır. Hâlâ hakikatleri düşünmez misiniz?"

Nahl Sûresi 43: "Ve mâ erselnâ min kablike illâ ricâlen nûhî ileyhim feselû ehlez zikri in kuntum lâ talemûn."

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Senden önce de vahyimizi anlayan kâmil insanlar, Bizi bildirmekten başka bir şey için açığa çıkmadı. Eğer bilemiyorsanız zikri bilenlere sorun."

Enbiya Sûresi 7: "Ve mâ erselnâ kableke illâ ricâlen nûhî ileyhim feselû ehlez zikri in kuntum lâ talemûn."

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Senden önce de onlara sunduğumuz hakikatleri bildirmek için açığa çıkan kâmil kişiler, Bizi anlatmaktan başka bir şey için açığa çıkmadı. Eğer hakikatleri bilmiyorsanız hakikatleri anlayıp anlatanlara sorun."

Yûsuf Sûresi 109, Nahl Sûresi 43 ve Enbiyâ Sûresi 7. âyetlerindeki "El Rical" kelimesinin erkek olarak çevrilmesi doğru mudur?

Rical; Er kişi, Kâmil kişi demektir.

Devletin ricali dediğimiz zaman; Devlet yönetiminde konusuna vâkıf olanlar anlaşılır.

124.000 Resûl ve Nebî geldiği söylenir.

Peki, bunların hepsi cinsiyet olarak erkek dediğimiz kişilerden mi gelmiştir?

Resûl ve Nebîler er kişilerdi.

Er kişi Kâmil kişidir.

Bunun erkeklikle ya da kadınlıkla alakası yoktur.

Her kim kadın olsun erkek olsun, kendine arif olur, Hakk-Halk inceliğini anlarsa işte o kişi “İnsan-ı Kâmil”dir.

İnsan-ı Kâmil dediğimiz kişi kadından da erkekten de olabilir.

İnsan-ı Kâmil bir makamdır ve o makamda cinsiyet ayrımı yoktur.

İşte insan makamına gelende cinsiyet aranmaz, kemâlat aranır.

Bu noktada sormak gerek; kadın nedir, erkek nedir, insan nedir?

Kur’ân’ı incelediğimiz zaman, doğru meâl yaptığımız zaman görürüz ki; Kur’ân’ın hiçbir yerinde cinsiyet olarak erkek dediğimiz bir kişiden Resûl ya da Nebî açığa çıktığı bildirilmez.

Açığa çıkan Resûl ve Nebî dediğimiz kişilerin “El Rical” yâni er kişiden yâni Kâmil kişiden açığa çıktığı bildirilir.

Demek ki Resûl ve Nebîlerde cinsiyet aranmaz, erlik aranır.

Resûl ve Nebî ancak ve ancak insan makamına gelenden tecelli etmiştir.

Yâni Resûl ve Nebî ancak ve ancak er kişiden yâni Kâmil kişiden tecelli etmiştir.

Er kişi, Allah hakikatine eren kişidir.

İnsan makamına erişen kişidir.

Erkek de kadın da insan makamına gelmeden yaşayıp gitmişse, hakikati anlamadan gelip geçmiştir.

İnsan makamına gelen kişi, kendi bedenindeki Öze ulaşmış kişidir.

Kendindeki ve tüm varlıktaki Özü anlamış kişi insandır.

İnsan, ten şehrinde cân şehrine varmış kişidir.

Cân şehrinde Kâinatın sahibine Ünsiyet olmuş kişidir.

Kur'ân'daki Meryem Sûresi, Hazreti Meryem'e vahyedildiğinden bahseder.

17. âyette ise Hazreti Meryem'in muhteşem irfâniyetinden bahseder.

Meryem Sûresi 17: "Fettehazet min dûnihim hicâben fe erselnâ ileyhâ rûhanâ fe temessele lehâ beşeren seviyyâ."

Fe itte hazet	: Böylece, edindi, aldı, yaptı, sarıldı, kuşattı,
Min dûni him	: Onlardan başka,
Hicâben	: Perde, sûreti tutan sîret, gizlenme, örtü,
Fe erselnâ	: Böylece, gönderdik, sunduk, üfledik, biz,
İleyha rûha nâ	: Ona, kendine, rûhumuz,
Fe temessele lehâ	: Özümleme, gibi, benzeşme, şekil ve sûrete girmek, ona,
Beşeren	: Beşer, insan, beden, vücûd, dış yüzü, suretli varlık,
Seviyyen	: Uygun, normal, seviyeli, birlik, beraberlik, doğru, düzgün,

Meâli: "Sonra da tüm sûretleri tutan o sîrete sarıldı. Böylece rûhumuzdan kendine üflediğimizi anladı. Böylece tüm beşerîyeti bir birlik içinde tutan, şekil ve sûrete bürünenin O olduğunu anladı."

Âyette izah edildiği gibi Hazreti Meryem, Kâmil insan olma yolunda; düşündü, akletti, hakikati anlama gayreti içinde oldu.

Onu bir kadın olarak değil, hakikati arayan biri olarak görmek daha doğrudur.

Meryem'i kadın olarak değil, er kişi olarak görmek doğru olandır.

Meryem, varlığın sûret boyutunda kalmadı, varlığın özüne baktı.

Tüm sûretleri tutan, sûrete sarıldı, sûret boyutunun Hakk olduğunu idrak etti.

Sûret boyutunun rûh boyutu, cân boyutu olduğunu anladı.

Her varlığın sûret boyutu, yâni ten boyutu, Hakk'ın hicab boyutudur.

Hicab; perde, sûret, dış yüz, örtü, utanmak, gizlemek, anlamlarına gelir.

Varlığın ten boyutu, hicab boyutudur, perde boyutudur, perdenin ardı hakikatlerin olduğu boyuttur.

Varlık bir özden açığa çıkmıştır.

Nasıl ki bir ağaç, tohumun özünde vardı ve o özden sûretlenerek açığa çıktı, bu âlemde olan her şey bir özden açığa çıktı.

Tohumda ne varsa, ağaç olarak o tecelli eder.

Ağaçtaki dal, yaprak, çiçek, meyve, oluşumundan biçimine, şekillenmesinden çiçeğine, renginden meyvesine, dal, yaprak, meyve sayısından tohumuna kadar olan bir sistemi, tohumunda saklar.

Tohumdan ağaç çıkar, ağaçtan tohum çıkar.

Ağacın dış yüzü, sûret boyutudur, yâni hicab boyutudur.

Ağacın sûret boyutunda kalmamalı, ağacın geldiği öz boyutu anlamaya çalışmalıdır.

Hicabın ardı, hakikatlerin olduğu yerdir.

İnsan, varlığın sûret boyutunda kalmamalıdır, varlığın özüne bakmalıdır.

Varlığın dış yüzü çeşit çeşit, farklı farklı şekillerdedir.

İnsan varlığın dış yüzünde kalmamalıdır, varlığın özünde olan işleyişi anlamaya çalışmalıdır.

İnsan, kendindeki ve varlıktaki ilâhi işleyişi anlamaya çalışmalıdır.

Bu da ancak sûretlerin ardını görmekle mümkündür.

Görünen görünmeyen tüm varlık, rûhun üflenışıyle açığa çıkmıştır ve her an rûhun üfleyişiyle faaliyet içindedir.

İnsan kendine verilen aklı işletmeli ve varoluş hakikatini düşünmelidir.

İşte Hazreti Meryem de hakikati anlayan ve bildirendi.

Meryem Sûresi, Hazreti Meryem'in bir Nebî olduğuna delil değil midir?

Allah Kur'ân'da; Hazreti Meryem'e, Hazreti Mûsâ'nın annesine vahyettik derken bu onların Resûl ve Nebîlik boyutunda olduklarının delili değil midir?

Allah Kur'ân aracılığıyla, kadına da erkeğe de "Oku" demiştir.

Her ikisine de araştırmayı, öğrenmeyi, Salih amelde olmayı farz kılmıştır.

Kur'ân'ın özünde kadın erkek ayrımı yoktur.

Sıkıntı meâllerdedir.

Meâlleri her inanç grubu kendi inancına göre yazmıştır.

Kur'ân insana seslenir.

Yâni kadın dediğimiz erkek dediğimiz kişilerin Özüne seslenir.

Yâni insaniyet tarafına seslenir.

Hazreti Mûsâ da kadınların özgürlüğü için büyük mücadele vermiştir.

Kadın erkek eşitliği için mücadele vermiştir.

Tevrat'ta "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı." (Tekvin 1/27) geçmektedir.

Görüldüğü gibi kadının ve erkeğin yaratılışı bir tutulmuştur.

Tevrat'ta geçen şu bölüm de iyi anlaşılmalıdır.

“Komşunun evine tamah etmeyeceksin; karısına, kölesine, cariyesine, öküzüne, eşeğine yahut komşunun hiçbir şeyine tamah etmeyeceksin.” (Çık.20:17, Yas.5:6-21.)

Bu bölümde böyle geçerken, başka bölümde şöyle geçer.

Tesniye, 20:10-17: “Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin. Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler. Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın. Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin. Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz. Yakınıntzdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız. Ancak Tanrınız RAB'bin miras olarak size vereceğı bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi, onları –Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını– tümüyle yok edeceksiniz.”

Sayılar 31:14-18: “Musa savaştan dönen ordu komutanlarına –binbaşılara, yüzbaşılara– öfkelen-di. Onlara, ‘Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?’ diye çıktı. Bu kadınlar Balam'ın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsraililer'in RAB'be ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RAB'bin topluluğı arasında ölümcül hastalık baş göster-di. Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.”

Tevrat'ı incelediğimizde de meâllerin ne kadar doğru çevrildiğı düşünölmelidir.

Tevrat'ta On Emir'den biri “öldürmeyecek” emridir.

Tevrat'ta öldürmelisin, diye bir açıklama karşımıza çıktı-ğında bunun doğruluğı çok iyi analiz edilmelidir.

Tüm Resûl ve Nebîler, zulüm olmasın, kimse, kimseyi öldürmesin mücadelesini vermiştir.

Kutsal kitaplarda “öldürmeyeceksin” diye emirler vardır.

Öldürmeyeceksin, zulüm etmeyeceksin, kötülük yapmayacaksın, diye ilâhî öğütler vardır.

Ama birileri ortaya çıkıp; kâfirler, dinsizler, imansızlar, namaz kılmayanlar öldürülmeli diyorsa, bu bilinmelidir ki şeytanın sözüdür.

Bu Kur’ân meâllerine yansıtılıyorsa, bilinmelidir ki o meâl doğru bir çevrim değildir.

Kur’ân’ın bir ayeti, diğer ayetiyle çelişmez.

Çelişiyorsa, meâl yapan doğru meâl yapmamıştır.

Hakk yolunda:

“Sakın öldürme” diye öğretilir.

“Bir kişiyi öldüren, tüm insanları öldürmüş gibi olur” diye öğretilir.

Asla kötülük yapmayacaksın.

Kötülük Allah’tandır diyenlere asla inanmayacaksın.

Kötülüğü kendinde, kendi şeytanında arayacaksın.

Ve o şeytanını Müslüman edeceksin.

Öldürmeyeceksin.

Zulüm etmeyeceksin.

Kul hakkı yemeyeceksin.

Dedikodu yapmayacaksın, çekiştirmeyeceksin.

Kalb kırmayacaksın.

Ah dedirtmeyeceksin

Kimseyi; kâfir, dinsiz, imansız, namazsız, diyerek hedef göstermeyeceksin.

Bilinmelidir ki kalb kırmak da öldürmektir.

Zulüm etmek de öldürmektir.
Kul hakkı yemek de öldürmektir.
Hedef göstermek de öldürmektir.
Sinsi düşünceler de öldürmektir.
Kıskançlık, hasetlik, fesatlık, ayrımcılık da öldürmektir.
Kâfirler öldürülmeli diyenlere asla inanmamak gerekir.
İman etmeyenler öldürülecek diyenlere kanmamak gerekir.
Namaz kılmayanlar öldürülür diyenlere inanmamak gerekir.
Beyinlere öldürme kodlaması yapanlara dikkat etmek gerekir.

O kodlamayı yapan şeytanın kendisidir.

Şeytanı da dışarıda aramamak gerekir.

Şeytan boyutu kişideki zalimlik boyutudur.

Mâide Sûresi 32: “Bir kişiyi öldüren, sanki tüm insanları öldürmüş gibi olur.”

Tevrat On Emir: “Öldürmeyeceksin.”

İncil, Matta 19: İsa şu karşılığı verdi: “Kimseyi öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin ve Komşunu kendin gibi seveceksin.”

Gel kardeşim, sana din adına mezhep adına; kâfir, imansız, dinsiz, namaz kılmayan öldürülmeli diyenlere sakın inanma.

Bil ki bu öğretiler, şeytanın öğretilerdir.

Hakk yolunda öldürmek yoktur, yaşatmak vardır.

Hakk yolunda kötülük yapmak yoktur, iyilik yapmak vardır.

Düşün bir bak, İslâm kelimesi bile barıştır.

Gel kardeşim;

Kötülük yapma duygusunun kaynağını keşfet.

Öldürme içgüdüsünün kaynağını keşfet.

Kendi şeytanını keşfet.

Aklına gelen, kötülük düşüncelerinin kaynağına in ve o düşünceleri yok et.

Aklına gelen, gurur, kibir, üstünlük, seçilmişlik, hor görmek, düşüncelerinin kaynağına in ve o düşünceleri yok et.

Bil ki hâle dönüşen zalimliklerin ana kaynağı düşüncelerdir.

Bil ki kötü düşüncelerin ana kaynağı öğretilerdir.

Gel kardeşim öğrendiğin bilgilere dikkat et.

Sana sunulan bilgilerin açtığı kapıları düşün.

Sana emir ve yasaklar sunanların asıl niyetlerini düşün.

Sakın kötülük Allah'tandır diyenlere kanma.

Kur'ân'da Allah kötülük vermez âyeti vardır.

Nisâ Sûresi 40: "İnnallâhe lâ yazlimu miskâle zerreh."

Meâli: "Şüphesiz Allah zerre kadar kötülük vermez."

Kâf Sûresi 29: "Ve mâ ene bi zallâmin lil abîd."

Meâli: "Kullarım için bir kötülük veren değilim."

Kötülüğü, zulmü kendinde arayacaksın ve bunun kaynağına ereceksin.

Nisâ Sûresi 79: "Ve mâ esâbeke min seyyietin fe min nefsike."

Meâli: "Ve kötülük gibi şeyleri kendinizde arayın."

Kötülüğün kaynağını düşün.

Senin beynine ekilen bilgilerin, nasıl bir şey ortaya çıkaracağını iyi düşün.

Aileden, toplumdan, arkadaşlarından, gittiğin topluluklardan öğrendiğin bilgilere dikkat et.

Aklında olan, zulme kapı açan bilgileri reddet.

Kendi yolunu üstün gösteren, başkalarının yoluna hor baktıran her türlü bilgiyi reddet.

İnancını, milletini, mesleğini üstün gösteren her türlü bilgiyi reddet.

İkilik getiren, ayrımcılık yapan, küçük gösteren, hor bak-tıran, bozgunculuk kapısı açan, her türlü bilgiye reddet.

Hakk yolunda boşuna “öldürmeyeceksin” denilmez.

Önemli olan savaş değil barıştır.

İslâm kelimesinin özü barıştır.

Müslüman, barış üzere yaşayan demektir.

Toplumdaki, Müslümanlık kavramını gözden geçireceksin.

Yaşantısına yansıyor mu bakacaksın.

Sakal bırakmakla, cübbeyle, namaz kılmakla, Allah demekle Müslüman olunup olunamayacağını düşüneceksin.

“Allah şeklinize bakmaz, kalbinize bakar” sözünü unut-mayacaksın.

“Kalb ile tasdik nedir?” çok iyi düşüneceksin.

Varlığın dış yüzünde kalmayacaksın, iç yüzünü göreceksin.

Tüm varlıkta tecelli edene şahit olacaksın.

Ezanda her gün okunan, günde 20 defa söylenen “Eşhedü” kelimesini çok iyi düşüneceksin.

Ayrımcılık değil, birlik üzere olacaksın.

Kur’ân’ın, İncil’in, Tevrat’ın; “öldürmeyeceksin, zulüm etme-yeceksin, kötülük etmeyeceksin, kul hakkına girmeyeceksin, al-datmayacaksın, hor bakmayacaksın, dedikodu yapmayacaksın, yargılamayacaksın” âyetlerini çok ama çok iyi düşüneceksin.

Toplulukların din diye, inanç diye öğrettiği; aklına öldürme ile ilgili bilgilerin ekilmesine asla izin vermeyeceksin.

İçimizde olan, her türlü; kötülük, benlik, gurur, kibir, üs-tünlük gibi düşünceleri yok etmemiz gerekir.

Para uğruna, makam uğruna, bizi şeytanlaştıran duygu-lara esir olmamak gerekir.

Zulme kapı açacak olan her türlü düşüncüyü, inancı reddetmeliyiz.

Resûllerin, Nebîlerin mücadelesini çok iyi anlamalıyız.

Onların kadınlarla ilgili mücadelesini çok iyi anlamalıyız.

Eskiden kadınların köle yapıldığı, cinsel meta olarak görüldüğü o dönemlerde Hazreti Mûsâ'nın ve diğer Kâmil insanların mücadelesi, kadına zulüm yapılmasın mücadelesidir.

Tevrat meâlleri de ne kadar doğru yapılmıştır çok iyi araştırılmalıdır.

Tevrat meâllerinde kadınların ikinci sınıf olarak nitelendiği bölümler vardır.

Bunlar çok iyi analiz edilmelidir.

Hazreti Muhammed'in, Hazreti İsâ'nın, Hazreti Mûsâ'nın mücadelesinin, Kur'ân'a, İncil'e, Tevrat'a dosdoğru ne kadar yansdığı çok iyi araştırılmalıdır.

İlâhi metinler, kadın erkek ayrımcılığı yapmaz.

Tüm Resûl ve Nebîler insanlığa hakikati anlamaları için düşünmelerini, araştırmalarını, gözlemlemelerini, yaratılışı ve yaratıcıyı anlamalarını tavsiye etmişlerdir.

Her insan düşünmelidir.

Ben kimim?

Nasıl var oldum, beni kim var etti?

Nereden geldim, nereye gidiyorum?

Dünyaya gelmeden önce ne durumdaydım?

Yaşadığım âlemin süreci nasıl işliyor?

Öldüğümde nereye gideceğim, hangi duruma döneceğim?

Bu Dünya nasıl var oldu, var edicisi kim?

Bu âlem tesadüfen mi oldu, bir var edicisi var mı?

Bu âlem var olmadan önce ne vardı?

Bu âlemin sonu var mı, sonrası ne olacak?

Sonsuz âlemde bir evren mi var, sonsuz evrenler mi var?

Diğer evrenlerde yaşam var mı?

Yaratıcı var mı, varsa nerededir?

Buna benzer soruların cevabını aramalıdır.

İnsan kendini bilecek kabiliyette yaratılmıştır.

Kişiye; akıl etme, fikir üretme, düşünme, analiz etme, hakk ile bâtilı ayırt edecek kabiliyet, neyi yapıp neyi yapmayacağı konusunda tercihler verilmiştir.

Kişinin kendini bilme yolunda okuyacağı ilk kitap, kendi vücûd kitabıdır.

Aradığı tüm soruların cevabı kendi vücûd kitabında satır satır yazılıdır.

Hazreti Muhammed'in bildirdiği gibi, kadın da erkek de aklını işletmeli, ilim üzere olmalıdır.

Kendi varoluşunu idrak eden kişi, geldiği kaynağın ve varlığın varoluş kaynağının aynı olduğunu bilir.

Ve bilir ki tüm varlık birbirine ortak bağlarla bağlıdır ve aynı kaynaktan süzülüp gelmiştir.

İşte kadının aklı yarımır diyenler, kadının düşünmesini bastıran zalimlerdir.

Her düşünen kimse, aklını işleten kimse, hakikati anlayacaktır, er kişi olacaktır.

Kadını insan yerine koymayan zihniyetler kendini erkek zanneden gafillerdir.

Kadından Resûl, Nebî olmaz diyen zihniyetler, aklın değerini bilmeyenlerdir.

Allah, tüm Resûl ve Nebîlerin, insan tarafına vahyetmiştir.

Allah, kadın erkek ayrımı yapmaz.

Allah, kadının da erkeğin de “İnsan-ı Kâmil” olmasını irade eder.

Nice binlerce gelen Resûl ve Nebîlerden kadın olanlar da vardır, erkek olanlar da.

Kadın erkek ayrımı yapmak, yaratılışın tecellilerini anlamamaktır.

Varlığın varoluşunu anlayan, ayrımcılık yapmayacaktır.

Fıtrat-ı ilâhiyeyi anlayan, bir varlığı diğerinden asla üstün görmeyecektir.

Hazreti Muhammed’e saldıranlar, onun “kadın erkek eşittir” sözünü, yaratılışı anlayamadıklarından dolayı reddettiler.

O günün müşrikleri erkek kadından üstündür dediler.

Maalesef bunu meâllere de yansıttılar.

Nisâ Sûresi 34. âyeti, “erkek kadından üstündür” diye meâllediler.

Oysa orada da “rical” kelimesi vardır.

Orada da “rical” kelimesini “erkek” diye çevirdiler.

“Fadıl” kelimesini üstünlük diye çevirdiler.

Oysa “fadıl” kelimesi; fazilet, değer, lütuf, anlamlarına geliyordu.

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: “Ehil kimseler; nefsini bilme yolunda olanları hakikatleri anlamaları için yetiştirirler.” (Nisâ Sûresi 34)

Evet, kadını insan yerine koymayan, kadını eşya yerine koayan zihniyetler, Hazreti Muhammed’i anlayamadılar.

Maalesef bugün de aynı zihniyet devam etmektedir.

Peki, bizler anlayabildik mi?

Bugün de hâlâ; cennette dullar bakireler verilecek, memeleri yeni çıkmış kızlar verilecek, istediğiniz kadar kadın

verilecek, zihniyeti devam etmektedir ve bu inancı Kur'ân meâllerine yansıtmışlardır.

Kur'ân'ı layıkıyla okuyabildik mi?

Kur'ân'ı layıkıyla anlayabildik mi?

Lütfen çok iyi düşünelim.

İslâm'ın hakikati nedir?

İslâm'ın hakikatini, dinin hakikatini bilen toplum kalkınır, ilimde ileri gider.

Dinin hakikatini anlayan toplum Dünyaya barış sunar, huzur sunar.

Dinin hakikatini bilen kimse, kadın erkek ayrımı yapmaz.

Erkeği büyük görüp kadını küçük görmez.

Kadına da erkeğe de ilim öğrenmek farzdır.

Fakültede Profesör olan, ilmi takip eden, kürsü başkanı olan bayana insan değil gözü ile bakmak, onu dışlamak nasıl bir karanlık düşünce olabilir?

Kadın olsun, erkek olsun, kendine arif olan, Hakk'ı anlayan insan makamına ulaşır.

Kadın olsun, erkek olsun, dini anladığında, Allah'ın ne olduğunu idrak ettiğinde, kendini ve her varlığı tutan ilâhî kudreti anladığında İnsan olur.

Tenezzüllü olur, tevâzulu olur.

Sevgi içinde, saygı içinde olur.

Dini anlayan Hakk'ı anlar.

Hakk'ı idrak eden iman sahibi olur.

İmanı güçlü olan mü'min olur.

Mü'min olan İnsan olur.

İnsan olan İslâm elbisesi giyer.

İslâm olan çevresine huzur verir.

Kur'ân, İslâm'ın hakikatine çağırır.

Kur'ân İnsan olmaya çağırır.

Kur'ân, İnsana seslenir.

İnsanlık makamı, erkeğin ve kadının kendi bedeninde ulaşması gereken makamdır.

İnsan, kadından da erkekten de olur.

Her kim ki kendi bedenindeki özü anlarsa işte o insandır.

Kur'ân; kadın erkek ayrımı yapmaz.

Kadını asla eşya yerine koymaz.

İnsan makamına gelen kimse cinsiyet ayrımcılığı yapmaz.

Cenneti erkeğe göre anlatmışlar ve orada bile kadınları erkeklere adeta peşkeş çekmişlerdir.

Kadınların gerçek kimlikleri olan Hakk kimliği görmezden gelinmiştir.

Her dönemde onlara olan baskılar, onların içsel yeteneklerini açığa çıkarmaya engel olmuştur.

Gerçek kimliğine erişmeye engel olmuştur.

Her toplum kadına farklı farklı davranmıştır.

Mesela dini alana baktığımızda, tüm inanç gruplarında kadından bir imam göremiyoruz.

Bu duruma Dünyadaki tüm inanç gruplarında da rastlıyoruz.

İncelediğimiz zaman, kadından Resûl, Nebî olmaz sözlerine rastlıyoruz.

Ticaret alanında, sanat alanında, eğitim alanında, esnafılık alanında kadın erkek ayrımı olmaması gerekir.

Kadın da erkek de bir insandır diye bakmadığımız müddetçe bu sıkıntılar devam edecektir.

Resûl, Nebî hakikatini anlayamadığımız müddetçe ayrımcılık devam edecektir.

Resûl ve Nebîlik hakikatini inceleyelim.

Resûl, zahire çıkaran gücün, kuvvetin boyutu.

Nebî, zahirde görünen varlığın sırları, bilgileri, haberleri.

Nebat; topraktan yetişen, doğan, suyun çıkışı, topraktan doğan her çeşit şey, bitki, anlamlarına gelir.

Bitki, topraktan biten demektir.

Nebî kelimesi de buradan gelir.

Resûl; varlığı açığa çıkartan sistem.

Özden, öze ait olan sistemi indirmek, göndermek, açığa çıkarmak.

Nebî; açığa çıkan varlıktaki Hakk'a ait olan tüm haberler, bilgiler boyutu.

Bir tohum düşünelim.

O tohumun içinde, ağaca ait olan filizden, daldan, yaprağa, çiçeğe meyveye ait olan tüm özellikler vardır.

Biz o tohumun içine en gelişmiş mikroskopla baksak, ne filizi, ne dalı, ne yaprağı, ne çiçeği, ne meyveyi, hiçbirini göremeyiz.

Ama bu nitelikler o tohumda vardır.

İşte o tohumdan ağacın açığa çıkarılmasındaki sır Resûl sırrıdır.

O tohumdan açığa çıkan ağaç ile ilgili tüm sırlar Nebî sırrıdır.

Yâni özden ağacın açığa çıkarılması hakikati Resûl boyutudur.

Açığa çıkan, yâni zahiren görünen varlıktaki tüm hakikatler Nebîlik boyutudur.

İşte özden açığa çıkaran, yâni ağacı zahire gönderen güç Resûl boyutudur.

Zahire çıkan, yâni görünen varlık boyutundaki tüm hakikatler Nebî boyutudur.

Nebî haberi getiren, haberi sunan, bilginin olduğu yer demektir.

Resûl, haberi açığa çıkaran demektir.

Resûl, nûrdan rûha, rûhdan tecelliye olan, zahire akışın olduğu kuvveler boyutudur.

Resûl, açığa çıkaran demektir.

Nebî ise, tecellilerdeki ve beşer boyutundaki hakikatler boyutudur.

Resûl kelimesi, "Risî" kökünden gelir.

Risî; gönderilmek, üzere gitmek, açığa çıkarmak, yerine getirmek, yürütülmek, hakikati gösteren, hakikati açığa çıkaran demektir.

Elçi; mesaj, anlamında da kullanılır.

Risâlet kelimesi de buradan gelir.

İrsaliye kelimesi de buradan gelir.

İrsaliye bir şeyin sevk edilmesi, gönderilmesidir.

Tohumdan ağacın gönderilmesi boyutu, Resûl, irsaliye boyutudur.

Resûl ve Nebî hakikati, erkek olarak cinsiyete indirgenemez.

Resûl ve Nebî hakikati, Allah'a ait olan boyutlardır.

Bu boyutları anlatanlara da Resûl ve Nebî denilmiştir.

Mesela Yahya, hay olanı anlatan demektir.

Zekeriya, zikri anlatan demektir.

Nice Resûl ve Nebî ismi Allah'a ait olan nitelikler boyutudur.

Kur'ân'da peygamber diye bir kelime yoktur.

Peygamber, Farsça bir kelimedir.

Farsça paygām "haber, ileti" kelimesinden gelir.

Farsça'da peygamber "haber taşıyan ve elçi" anlamlarına gelir.

Yâni gökte olduğuna inanılan bir Tanrıdan haber alıp, yeryüzündeki insanlara bildiren anlamında kullanılır.

Farsça'da peygamber, Tanrı elçisi anlamında kullanılırdı.

Kur'ân'da geçen, firavunun adamı Haman'a peygamber derlerdi.

Firavun önemli bir şey yapacağı zaman, Haman'a danışır; "Ey peygamber söyle bakalım göklerin tanrısı ne diyor, şu işi yapalım mı yapmayalım mı, bildir bana" derdi.

Ankebût Sûresi 39: "Ve kârûne ve fir'avne ve hâmâne ve lekad câehum mûsâ bil beyyinâti festekberû fîl ardı ve mâ kânû sâbikîn."

Meâli: "Doğrusu Mûsâ, karun'a ve firavun'a ve haman'a geldi, onlara hakikatleri apaçık delillerle açıkladı. Fakat onlar, yeryüzünde kibirlendiler ve irfaniyet sahibi olamadılar."

Nebî kelimesi; İbranice kökenlidir.

İbranice'de nâbî נָבִי kelimesi, "bildiri, çağrı, ilan etme, haber, haber sunma, bilgi sunma" gibi anlamlara gelir.

Arapça'da "nbw" kelime kökünden gelen nabi; haberci, haberi gösteren, bilgi sunan, hakikati sunan gibi anlamlara gelir.

Resûl ve Nebî kelimelerinin anlamları iyi anlaşılmalıdır.

Bunu cinsiyete, erkekliğe indirgememelidir.

Erkeği kadından üstün görenler, hayırlı görenler, iblis durumuna düşmüştür.

"Ene hayrun minhu-ben ondan hayırlıyım" Sâd Sûresi 76

Her kim kendini yaratılan herhangi bir varlıktan üstün görüyorsa, o iblisleşmiş, şeytanlaşmıştır.

Her kim erkek olup, kadını kendinden düşük görüyorsa, o iblisleşmiştir.

Kur'ân'ı iyi incelediğiniz zaman, iblis böyle duygularla şeytanlaştı.

İnsan böyle duygularla şeytanlaştı, zalimleşti.

Kendini başkasından üstün gören, kibre düşmüştür.

Kibre düşen şeytanlaşmıştır.

Benim cinsiyetim, benim inancım, benim ibadetim, benim ibadethanem ondan daha üstün, diyen kendi gibi olmayanları dışladı, hor gördü.

İşte o kimse iblis oldu.

İnsan yaratılan diğer varlıklardan daha üstün, daha yüce olabilir mi?

Erkeğin cinsiyeti kadından üstün olabilir mi?

Bir kişinin inancı diğerinden daha yüce olabilir mi?

Hepimiz aynı Allah'ın yarattığı kullar değil miyiz?

Yunus Emre ne güzel söylemiş.

“Sen kendine ne sanırsan ayrığa da onu san.”

“Yetmiş iki millete Hakk nazarıyla bak.”

Evet, iblis hep böyle zannetti, böyle düşündü, böyle söyledi.

İblisi iblis yapan şey “ben ondan hayırlıyım” demesi ve kendini üstün görmesiydi, başkasını hor görmesiydi.

İblis; “Ben ondan hayırlıyım” dedi.

“Halakte hu min tîn-O bir toprak” dedi.

Bu âyeti çok iyi tefekkür etmeliyiz.

Her kim, kendini yaratılan herhangi bir varlıktan ya da bir insandan daha hayırlı görüyorsa, o kişi büyük bir kibrin içine düşmüştür.

Kendini diğer bir kimseden daha hayırlı görmek, daha değerli görmek, daha yüce görmek kibirdir.

Kibir kişiyi şeytanlaştırır.

Kibir kişiyi Hakk şuurundan uzaklaştırır.

Varlığın toprak boyutunda kalan iblisleşir.

İblis olan Hakk şuurundan uzaklaşır ve şeytanlaşır.
Şeytanlaşan kişi zalimleşir, kendine ve çevresine zulüm eder.
İşte inanç dünyasında kadına olan bakış çok iyi analiz edilmelidir.
Meâllerin neden erkek merkezli yapıldığı araştırılmalıdır?
İnanç gruplarında erkek kadından hep üstün gösterilmiştir.
Bunun için meâlleri yapan müellifler, erkeği kadından üstün göstermişlerdir.

HAZRETİ MUHAMMED ÖNCESİ İBADETLER

Bu bölümün tarafsızca okunup değerlendirilmesini tavsiye ederim.

Hazreti Muhammed öncesi inançlar boyutunu anlamak bakımından çok önemlidir.

Toplum hep, namaz, oruc, Hazreti Muhammed'le başladı diye inanır.

İbadetleri Hazreti Muhammed getirdi diye inanır.

Hazreti Muhammed öncesi de ibadetler vardır.

Hazreti Muhammed öncesi de bazı gruplar kadını yok saymışlar, onu eşya yerine koymuşlardır.

Bu konuda birçok araştırma vardır.

Aşağıda paylaşılan bilgiler, Cumhurbaşkanlığı Arşiv'inden alınmıştır.

Arşiv'deki birçok belgenin kopyasının "2000'e Doğru" kitaplığına girdiği de biliniyor.

Meksika Maslahatgüzarı Tahsin Mayatepek'in 1937 yılında Atatürk'e gönderdiği 14. Raporun başlığı şöyle:

"... Müslümanlığa ait olduğu sanılan hususların müslümanlığa Güneş Kültü'nden girdiğine...dair mühim maulumat ve izahati havi rapor." (Bkz. Saçak Dergisi, sayı 49, Şubat 1988, s.18.) Bu raporda, orucun da içinde bulunduğu "ibadet"lerin, "Güneş Kültü"nden İslama girdiği anlatılmaktadır.

Oruç, ilahi bir emir olarak kabul edilmektedir.

Oysa, Meksika'dan Çin'e kadar tek tanrılı dinlerin öncesinde de Güneş'e tapanlar, gün doğumundan batımına kadar oruç tutuyorlardı.

O zaman bu ibadet nasıl açıklanıyor?

Not: Hazreti Muhammed, 570 veya 571'de doğdu, 632'de öldü.

40 yaşında Tanrı tarafından görev tebliğ edildi diye anlatılır.

61-62 yıllık yaşamı ve 21-22 yıllık "Tanrı'nın özel sözcülüğü" içinde topu topu 8 İslâm ramazanı vardır.

Muhammed, 53 ya da 54 yaşında oruç buyruğunu aldığını söylemiş, 632 yılının ramazan ayına varmadan vefat etmiştir.

İlk ramazanı Hicri 1 ramazan 2 (Miladi 26 Şubat 624), son ramazanı da Hicri 8 ramazan 9 (Miladi 12 Aralık 631) olup, günleri kısa olan kış aylarına rastlamıştır.

Eğer, uzun yaz günlerinde de oruç tutturan kadar tecrübesi olsa idi, muhtemelen, orucun katı kurallarını biraz daha yumuşatır, insanı sıcak yaz günlerinde 12 saati bile aşkın bir süre boyunca bir damla bile susuz ve aç bırakacak kadar sağlıklı bir adet koymazdı."

İslâm öncesinin Mekke'sinde, Mekkeli müşrikler diye adlandırılan topluluğun ibadetleri arasında "oruç" da vardı.

Bunu, Buhari'nin yer verdiği bir hadiste de açıkça görüyoruz: "Aişe anlatıyor: İslam öncesinde Kureyş, Aşure gününde oruç tutardı..."(Buhari, e's-Sahih, Kitabu's Savm/1.)

Oruç, Hazreti Muhammed öncesinde de farzdı. Bu konuda farklı kaynaklara başvurularak derlenen bilgiler aşağıda paylaşılmıştır.

Abdest, namaz, cenaze namazı, fitr bayramı, kurban, hac, Kâbe'nin kutsallığı gibi inançların hepsi, yıldızlara ve Güneşe tapan Sabilik'te vardı.

Evet, Ramazan ayında Müslümanların tuttuğu oruç da Sabilik'ten geliyor. Müslümanlıkta, "farz" oruçlar bir aydır.

Bu ay da kimi zaman 29, kimi zaman 30 gün çeker.

Sabilik'te de aynen böyledir.

Ibn Nedim, "El Fihrist" adlı eserinde, Sabilik'teki farz orucunun 8 Mart'ta başladığını belirtiyor.

Bunun dışında 9 Aralık'ta başlayan 9 günlük bir oruç da var.

Ayrıca, 8 Şubat'ta başlayan 7 günlük bir oruca çok önem veriyorlar.

16 ve 17 günlük "nafile" oruçlara da değiniliyor.(s.442-445)

Ibn Hazm ise, "El Fasl" adlı eserinde Sabii'leri şöyle anlatıyor: "Yedi yıldız ve 12 burca saygı göstermek gerektiğini söylerler ve bunların suretlerini (resimlerini, heykellerini) tapınaklarında bulundururlar. Ramazan ayında da oruç tutarlar. Namazlarında, Kâbe'ye, El Beyt'ül Haram'a dönerler.

Mekke'ye ve Kâbe'ye saygı gösterirler.

Kâbe bir Güneş tapınağı olarak yapıp kullanılmıştır diye bilinir.

Bir bilgiye göre de Hazreti İbrâhim tarafından yapılmıştır, amacı hakikate davet yeridir.

Bu mantığa daha uygun geliyor.

956 yılında ölen ünlü İslâm hadisçisi Mes'udi "Mürucu'z Zehep" adlı eserinde, 7 yıldız adına yapılan, Dünya'nın en büyük tapınaklarını sayarken, Kâbe'nin de adını anar: "El Beyt'ül Haram (Kâbe), geçen çağlar boyu hep saygı görmüştür, çünkü o Zühal (Satürn) Evi'dir." Ne var ki, yine Mes'udi'nin verdiği bilgiye göre, Güneş tapınakları dörtgen olduğuna göre, Kâbe

de Zühâl yıldızı için değil, Güneş için yapılan bir tapınak olsa gerektir.

Muhammed de Sabii olarak tanınıyordu.

Kur'ân'ı incelediğimizde görüyoruz ki, Hazreti Muhammed'den öncede insanlar oruç tutarlardı.

Peki, Hazreti Muhammed öncesi oruçla Hazreti Muhammed sonrası oruç arasındaki fark neydi.

Oruç, pek çok kültürde, binlerce yıldır var olan bir ibadetti.

Bu bilgi, Kuran'da da ifade edilir.

Ancak, Müslümanların orucu diğerlerinden ayrışacaktı.

Arabî aylar: Muharrem, Sefer, Rebiülevvel, Rebiülâhîr, Cemaziyülevvel, Cemaziyülâhîr, Recep, Şaban, Ramazan, Şevval, Zilkade, Zilhicce.

Bu takvimde de yıl, 12 aya bölünmüştür.

Ancak, Dünyanın Güneş çevresinde dönüşü değil, Ayın Dünya çevresinde dönüşü, aylar için esas alınmıştır.

Ay'ın Dünya çevresinde dönmesi 29,5 gün sürdüğüne göre, bir ay 29,5 gün sayılmış, bir yılda, $12 \times 29,5 = 354$ gün olmuştur.

Böylece bu takvim, güneş yılından 11 gün kısa olmuştur.

Bu kısalık sonucu, bu takvimdeki aylar durmadan yer değiştirir.

Meselâ Ramazan ayı, her yıl 11 gün, kıştan yaza ya da yazdan kışa doğru yer değiştirir.

Ancak kamerî yıl muharrem ayı ile başladığından tarih iki ay sekiz gün geri alınıp Hicrî takvimin başlangıcı 23 Temmuz 622 olarak tesbit edildi.

Hicri takvim ay yılını, miladi takvim ise güneş yılını esas alır.

Hicri takvim ile miladi takvim arasında 10-11 günlük fark vardır.

Hicri takvim Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed (S.A.V)’in Mekke’den Medine’ye hicret ettiği tarih olan 622 yılını, Miladi takvim ise 0’ı başlangıç tarihi olarak alır (Hazreti İsa (A.S)’ın doğum yılı.)

Peki, hiç merak ettiniz mi, Müslümanlar arasında hicretten önce hangi takvim kullanılırdı?

Hicri takvim kadar adı duyulmamış olup Efendimiz’in doğumunu başlangıç olarak alan bir takvim daha olduğunu biliyor muydunuz?

Hem de adı “Muhammedî takvim” idi.

Bu takvimdeki aylar, o ay içinde önemli sayılan olaylara göre adlandırılmıştı. Muhammedî aylar sırasıyla şöyledir:

Nûr, Kudüs, Kerrâr, Zehra, İsrâ, Kadisiye, Ramazan, Nasr, Biât, Hac, Hicret ve Fütûh.

Müşrikler İslâm’dan önce Kusay b. Kilâb’a verdikleri önemden dolayı onun ölümünü tarih başlangıcı olarak kabul etmişlerdir.

Ancak Fil olayından sonra tarih başlangıcı olarak bu olay kabul edilmeye başlanmıştı (Tarihu’l-Yakubî, II,17)

Taberî’de geçen, Peygamberimiz (s.a.s)’in Medine’ye hicretiyle tarih kullandığı şeklindeki bilgilerin ne derece sıhatli olduğu bilinmemekle beraber, bunun kesinlik kazandığı dönem Hazreti Ömer (r.a) döneminde kabul edilen hicrî takvimle başlamıştır. (Taberî, Tarihu’l Umem ve’l Mülûk, II,253. Buhârî, et-Târihu’l-Kebîr I,10)

Görüleceği gibi oruç, Hazreti Muhammed öncesinde de ve sonrasında da vardır.

Ne kadar aynıdır ayrıca araştırmak gerekir.

Aşure orucu da aynısıyla vardır.

Aşure orucu, Muharrem ayının 10. gününde tutulurdu.

Medine’deki Yahudiler de Aşure orucu tutuyorlardı.

Arapların Aşure orucunu Yahudilerden almış olabilecekleri iddia edildiği gibi, bu ibadeti Hazreti İbrahim ve Hazreti İsmail döneminden kalan bir ibadet olarak sürdürmüş olabilecekleri de söylenmiştir.

Kur'ân'ın muhatabı müşriklerin o asırdaki inanç ve ibadetlerini bilmezsek, Kur'ân'ı ve Tevhîdi doğru anlama imkânımız olamaz.

Cahiliyye dönemi Arapları yüce bir Tanrı/Allah inancına sahiptiler.

Ama monoteist de değillerdi.

Bunun yanında onlar eski Romalılar veya Hind dinleri gibi tam bir politeist de değillerdi.

Aksine onlar, yüce Tanrı'ya inanmakla birlikte, aynı zamanda bu yüce Tanrı'nın daha küçük ortakları kabul ettikleri alt tanrılara da inanan müşriklerdi.

Hazreti Muhammed'den yaklaşık 150 yıl önce ölen İmrü'l-Kays'ın şiirlerine baktığımızda, bildiğimiz İslâmi yeminlerle Allah'a yemin etmektedirler.

İmrü'l-Kays; hayatta kemale ermek için Allah korkusunun ana ölçüt olduğunu vurgular.

Semiz hayvan sürüleri verdiği için Allah'a şükretmekten bahseder.

Yeryüzü varlıklarının Tanrısı (Rabbü'l-beriyye) olarak tanımlanan "rahman" kavramını, şiirlerinde Allah ile eş anlamlı olarak kullanır.

Arapların Akdeniz havzasında ticarî ilişkiler yoluyla ve fizikî-coğrafi yakınlığın sonucu olarak diğer dinî ve seküler kültürlere açık olması nedeniyle, bazı dinler bu bölgeye sızmıştı.

Yahudilik, Hristiyanlık ve Zerdüştlük gibi dinler –Medine hariç- Arap yarımadasının derinliklerine nüfuz edememişti.

Bunlar, daha çok yarımadanın kıyı bölgeleriyle sınırlı kalmışlardır.

Arapların dini (dinü'l-Arab), İslâm'ın ortaya çıkmasından kısa süre önceye kadar bu bölgelerde hâkimiyetini sürdürmeye devam etti.

Haniflik ise; "Din-i İbrahim"ın ilk şekline/Monoteizm'e dönmeyi arzu eden bir grup halkın inancıydı.

Mekkeliler, Araplar arasında "Millet-i İbrahim" olarak nitelenmese de "ehlullah" (Allah'ın halkı) veya "ehlü'l-Hürmeh" (Mabedin halkı) olarak biliniyordu.

Bir başka deyişle bunların, Hazreti İbrahim'in dinini tebliğ ettiği, onun devamı olarak görülüyordu.

Kureyşliler, kendilerini Arapların en seçkin kavmi olarak görüyorlardı. "Et-tahammus" diye isimlendirilen kurum aracılığıyla özel bir dinî statü kazanmışlar, bu sayede diğer Arap hacı adayları tarafından yapılması zorunlu -Arafat'ta vakfe gibi- bazı ritüellerden muaf tutulmuşlardı.

Politeizmi Mekke'ye getiren kişinin Amr ibn Luhayy olduğu söylenir.

Fakat bütün Araplar putperestliğe dönmemişler ve Hazreti İbrahim'in tek tanrı inancını tamamen terk etmemişlerdir.

Örneğin, Hazreti İbrahim tarafından başlatılan hac ibadetinde -Telbiye'deki değişiklik dışında- hacla ilgili ritüeller korunmuştur.

İbrahimî mirasın kapsamlı bir ifadesi olan "din-i İbrahim" kavramı, yalnızca Kâbe'yle ilişkili ibadetlerle sınırlı değildir.

Arap kabilelerinin yaşattıkları "mürüvve" müessesesi olarak bilinen misafirperverlik, Hazreti İbrahim'den kalmadır.

Her türlü zulüm ve haksızlığa karşı çıkma ve zalimlere karşı mazlumları destekleme şeklinde kendini gösteren ve Peygamberimizin de gençliğinde katıldığı "hilfu'l-fudûl"

(faziletlilerin yemini) gibi erdemler “din-i İbrahim” den kalan ahlaki erdemlerdir.

İslâm öncesi Araplar, evlilik, boşanma, fidye miktarı, bir kimsenin kendi ailesinden olan kadınlarla evlenme yasağı ve cinsel birleşmeden sonra temizlik gibi konularında Hazreti İbrahim’in geleneğini devam ettirmişlerdir.

Namaz öncesi alınan abdest, kirli elbiselerin çıkarılması ve sünnet olmak ondan kalmıştır.

İslâm öncesi Arapların “duha” ve “asr” gibi iki ibadeti de “din-i İbrahim”le bağlantılıdır.

Araplar El-asr’ı; Hazreti İbrahim’in, oğlu İsmail’i kurban etme niyetiyle ilişkili olarak düşünmüşlerdi.

Hazreti İbrahim, oğlunun Allah tarafından kurtarılması dolayısıyla minnettarlık olarak O’na ibadet etmişti. O zamandan itibaren bu ibadet, keffaretin ve Allah’ı hoşnut etmenin bir ifadesi olarak yapılagelmişti.

“Ed-duha” ibadeti de Hazreti İbrahim’e atfedilmektedir.

Ed-duha; Bedevî kabileler arasında yaygın olarak yapıldığı gibi, şehirli Araplar, özellikle Mekkeliler arasında da bilinen bir şükran ibadeti idi.

Özetle; Mekke’li müşrikler namaz, oruç, zekât nedir, bilmiyor değillerdi.

Onlar Hazreti İsmail’in torunları idi.

Bozulmuş da olsa büyük dedelerinin dininden kalan bir takım inançlar ve ibadetler mevcuttu.

Mesela, Allah’ın, “O namaz kılanlara/ibadet edenlere yazıklar olsun” [Maun/4] dediği kimseler Ebu cehil ve avanesiydi. Bu sure Mekki’dir.

Surede din/ceza gününü yalanlayanlar Müslümanlar değildir.

Allah namazı emrettiğinde, müşrikler ‘bu nasıl bir şey’ diye itiraz etmediler.

Zira namazı/salâtı iyi-kötü biliyorlardı. “Onların beytullah-taki namazı ıslık çalmak, el çırpılmaktan ibaretti” [Enfal/35] âyeti bunu açıkça göstermektedir.

Mekkeli müşrikler cünüp gezmiyorlardı.

Boy abdesti nedir bilirlerdi.

Sünnet oluyorlardı.

Kâbe’yi tamir için salma çıkardıklarında yardım paralarının fuhuş ve tefeci paralarından olmamasını şart koşacak kadar bir vicdanları da vardı.

‘Hılful-Fudûl/Erdemliler Birliği’ gibi dernekler kurarak mazlumlara yardım etmeyi dert edinenleri de vardı.

Haccı -Arafat’ta vakfe hariç- bütün şeariyle biliyorlar ve ifa ediyorlardı.

Hac farizalarını yerine getirirken söyledikleri telbiye bile bizimkine çok yakındı. ‘Lebbeyk, lebbeyk, lâ şerîke lek, illê şerîken hüve lek, temlikuhu ve mâ melek/Buyur Allah’ım buyur! Senin hiçbir ortağın yoktur. Ancak bir tane vardır. Onun sahibi de sensin. Ona ve sahip olduğu her şeye mâliksin’.

Ne kadar utangaç bir ifade; ‘ortağın var ama o da senin, onun neyi varsa onlarda senin’.

Müşrikler telbiyenin birinci kısmını bitirdiklerinde Peygamberimiz ‘Durun! Allah kahretsin! Devamını söylemeyin’ diye yalvarırdı, diye bilgi aktarılır.

Ahirete de inanıyorlardı.

Veli edindikleri ilahları orada onlara şefaathçi olacak, diye inanıyorlardı.

Keza orucun ne olduğunu biliyorlardı.

Kureş Muharrem’in onuncu gününde oruç tutardı. “Aşure” olarak bilinen bu günde Mekkeliler kutlama yapar ve Kâbe’nin örtüsünü değiştirirlerdi.

Allah'ı gökte en büyük ilah olarak kabul etmelerine karşın, makam ve mevki olarak O'nun altında gördükleri başka ilahları da vardı.

Allah'ı çok yüce, çok aşkın, erişilmez olarak kabul ettikleri için bu aracı ilahlar olmaksızın o günahkâr halleriyle O'na yaklaşılamayacaklarına inanıyorlardı.

Sırf O'na yaklaşılabilmek için bu kimseleri aracı/ vesile, şefaathane ediniyorlardı.

Ölüleri defnediyorlardı.

Hür adam zina eder mi? diyorlardı.

Yâni zinayı ve yapanları ayıplıyorlardı.

Putları da mübarek/salih kimselerin ruhaniyetini temsil eden timsaller, semboller olarak görüyorlardı.

İslâm bu alt-ilahları tanımadığı için, Hazreti Peygamberi atalar dinine ihanet etmekle suçladılar.

Kendilerini Allah'ın yakınları ve Beytullah'ın hizmetçileri sayıyor, bununla övünüyorlardı.

Hazreti Peygamber ve arkadaşlarını ise onların menfaat çarkına çomak sokan bozguncular olarak görüyorlardı.

Mekkeliler kendi dinlerinin çok samimi dindarlarıdır.

Mekke Müşrikleri Bedir harbi öncesi, Kâbe'nin örtüsüne sarınıp, "Ey Allah'ım! İki ordunun en hayırlısına, iki tarafın en doğrusuna, iki gurubun en değerlisine yardım et!" diye dua etmişlerdir.

Onlar da kendilerinin hak üzere olduğunu iddia ediyorlardı. Müşriklerin bu duaları kabul edilmiş olmalı ki, Bedir'de istediklerine kavuştular.

Mekke müşriklerin ibadetleri – Hazırlayan: Zafer Günel

Ve onların çoğu, şirk koşmadan Allah'a iman etmezler. (Yusuf Sûresi 106)

Müşriklerin, Kur'ân ve Sünnet'e bakıldığında Allah'a inan-
dıkları, öldüren ve diriltenin Allah olduğu, yağmuru yağdırı-
nın Allah olduğu gibi birçok olumlu inanca sahip olduklarını
görürüz.

İnşallah aşağıdaki bilgiler bu inançlarının yanında, onla-
rın ibadetlerinden de bize bir takım bilgiler verecek.

Umarız bu bilgilerden sonra okuyucumuza "Mekkeli Müş-
rikler, neden Allah tarafından müşrik olarak isimlendirilmiş"
sorusunu sordurabiliriz.

Muhammed (s.a.v) Rasul Olarak Gönderilmeden Önce, Ebû
Zer'in üç yıl namaz kıldığı kayıtlarda vardır :

Bize Heddâb b. Hâlid-El-Ezdî rivâyet etti. (Dedi ki) : Bize
Süleyman b. Muğîre rivâyet etti. {Dedi ki} Bize Humeyd b. Hilâl,
Abdullah b. Sâmid'den naklen haber verdi.

(Demiş ki): Ebû Zer şunları söyledi: Kavmimiz Ğifâr'ın ara-
sından çıktık. Onlar haram ayı helâl yapıyorlardı. Ben, karde-
şim Üneys ve annemiz (birlikte) çıktık. Ve bir dayımıza mi-
safir olduk. Dayımız bize ikram ve ihsanda bulundu. Derken
kavmimize hased ederek: — Sen ailenin yanından çıktığın va-
kit Üneys onlara muhalefet etti, dediler. Sonra dayımız geldi.

Ve kendisine söyleneni bize ifşa etti.

Ben de: Bize geçen iyiliğin yok mu, onu muhakkak surette
berbat ettin.

Bundan sonra sana yaklaşmak yok, dedim.

Hemen develerimizi yanaştırdık ve üzerlerine bindik.

Dayımız elbisesine sarınarak ağlamağa başladı.

Biz yolumuza devam ettik.

Nihâyet Mekke kenarına indik.

Derken Üneys bizim develerimizle onların misli develer
nâmına şiir yarışına girdi.

Ve her iki taraf kâhine gittiler.

O Üneys'i daha hayırlı bulmuş.

Bunun üzerine Üneys yanımıza develerimizle, bir misli de beraberlerinde olduğu halde geldi. Ebû Zer: Ey kardeşim oğlu! Ben Peygamber(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e kavuşmamdan üç sene önce namaz kıldım, dedi.

Kime? diye sordum.

Allah'a! dedi.

Nereye doğru dönüyordun? dedim.

Rabbim beni nereye çevirirse oraya doğru!

Yatsıyı kılıyorum, gecenin sonu geldi mi, tâ güneş üzerime vuruncaya kadar bir örtü gibi seriliyordum, dedi. ... Müslim, Fadâilu's Sahabe, 132 (6359)

Enfal Sûresi 35: "Ve onların salâtları (duaları, ibadetleri) beytin (Allah'ın evinin) yanında ılık çalmak ve el çırpmadan başka bir şey olmadı. Artık inkâr etmiş olduğunuz şeyler sebebiyle azabı tadın!" Diyanet Meâli

Cahiliye Döneminde Kureyş'in Aşure Günü Oruç Tutukları bilinir :

Bize Zuheyr b. Harb rivâyet etti. (Dedi ki): Bize Cerr, Hişâm b. Urve'den, o da babasından, o da Âişe (Ra.ha) 'dan naklen rivâyet etti. Âişe şöyle demiş: "Cahiliyet devrinde Kureyş Aşure günü oruç tutarlardı. Onu Resûlullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) de tutardı.

Medine'ye hicret edince bu orucu yine tuttu ve tutulmasını emir buyurdu.

Ramazan ayında oruç farz kılınınca: Aşura orucunu isteyen tutar, isteyen terkeder, buyurdular." Müslim, Sıyâm, 114 (2638)

Müşriklerin Hac İbadetleri:

-..... Ebû Hureyre şöyle haber vermiştir: Ebû Bekr es-Sıddîk, Veda Haccı'ndan bir sene evvel Rasûlullah tarafından hacc emîri olarak Mekke'ye gönderildiği haccda, Ebû Bekr de Ebû Hureyre'yi, kurbân bayramının ilk günü Minâ'da büyükçe bir topluluk içinde halka şu iki maddeyi i'lân etmeye yollamıştır: "Ey insanlar! İyi biliniz! bu yıldan sonra hiçbir müşrik hacc yapamaz, ve çıplak kişi de Ka'be'yi tavaf edemez!" Buhari, Hac, 67 (B1622)

-..... Ben, el-Berâ ibn Âzib(R)'den işittim, şöyle diyordu: Bu âyet (Bakara 189) biz Ensârîler hakkında indi.

Câhiliyet zamanında Ensâr hacc yapıp da evlerine geldiklerinde, evlerinin kapılarından girmezlerdi de, evlerine arka cihetinden girerlerdi.

Bir kere Ensâr'dan birisi yine böyle evine geldiğinde, delikten değil de, evinin kapısından girmişti.

Ve o kimse bu hareketi sebebiyle ayıplanmıştı.

Bunun üzerine: "İyilik ve tâat, evlere arkalarından gelmeniz değildir. Fakat iyilik takva edip sakınmadır. Evlere kapılarından gelin. Allah'tan korkun.

Tâ ki murâdlarınıza kavuşasınız" Buhari, Umre, 18 (1803)

Müşriklerin Umre Yaptıkları Konusu:

İbn Abbâs (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Umre kıyamete kadar hac aylarına girmiştir."

Tirmîzî: Bu konuda Suraka b. Cu'sum, Câbir b. Abdullah'tan da hadis rivâyet edilmiştir.

Tirmîzî: İbn Abbâs hadisi hasendir.

Bu hadisin mânâsı: "Hac aylarında umre yapmakta sakınca yoktur" demektir.

Şâfii, Ahmed ve İshâk hadisi bu şekilde tefsir etmektedirler.

Hadisinin anlamı şöyledir: Cahiliye dönemi insanları hac aylarında umre yapmazlardı.

İslâm gelince Peygamber (s.a.v.) buna ruhsat verdi ve “Umre kıyamete kadar hac aylarına girdi” buyurdu.

Yâni hac aylarında umre yapmakta bir sakınca yoktur.

Hac ayları Şevval, Zilkâde ve Zilhicce’den on gündür.

Hac yapacak kimsenin hac aylarında ihrama girmesi gerekir.

Haram aylar: Recep, Zilkade, Zilhicce ve Muharrem’dir.

Peygamber (s.a.v.)’in ashabından ve sonraki dönemlerden pek çok ilim adamları böyle demektedirler. Tirmizi, Hac, 89 (932 Elbani: Sahih)

Müşriklerin İhrama Girdikleri:

(Bakara 21).....Şübhesiz bu âyet Ensâr hakkında indirilmiştir. Onlar İslâm’dan evvel Kudeyd mevkiinin hizasında bulunan Menât putu için ihrama girerlerdi. Buhari, Tefsir, Bakara 21

Müşriklerin Telbiyeleri:

Bana Abbâs b. Abdilazim El-Anberi rivâyet etti. (Dedi ki): Bize Nadr b. Muhammed El-Yemâmi rivâyet etti. (Dedi ki) : Bize İkrime yâni İbni Ammar rivâyet etti.

(Dedi ki): Bize Ebû Zumejl , ibni Abbâs (Ra.huma)’dan naklen rivâyet etti.

Şöyle demiş: Müşrikler “Tekrar icabet sana. Senin şerikin yoktur.” derlerdi.

Resûlullah (Sav) de: “Yazık size, yeter yeter.” Buyurur.

Bunun üzerine müşrikler: “Yalnız bir şerik müstesna, o senin şerikindir, sen, ona ve onun mâlik olduğu her şey’e mâliksin.” derlerdi.

Onlar, bunu Kâbe’yi tavaf ederken söylerlerdi. Müslim, Hac, 22

Mescid İmar Etmeleri:

Müşriklerin, Allah’ın mescidlerini imar etmeleri olmaz.

Kendilerinin küfürlerine şahitler iken. İşte onların amel-leri heba olmuştur.

Ve onlar, ateşte ebedî kalacak olanlardır. Tevbe 17

Kurban İbadeti:

Enes (r.a.)’den demiştir ki: Rasûlullah (s.a) “İslâm’da (kabrin etrafında kurban) kesmek (meşru) değildir.” buyurdu. (Bu hadisin ravilerinden) Abdurrezzak dedi ki: (Cahiliyye devrinde halk) kabir yanında ya sığır veya başka bir hayvan keserlerdi. Ebu Davud, Cenaiz, 68, 70 (3222 Elbani: Sahih)

...Ebu’l Melih’den (rivâyet olunduğunu göre) Hubeyşe (r.a.) şöyle demiştir: (Sahabe-i kiramdan) bir adam, Rasûlullah (s.a.)’e; “Biz cahiliye devrinde receb (ayları içerisinde) “Atîre (diye bir kurban) keserdik. (Bu hususta) bize ne buyurursunuz?” diye sordu. (Hazret-i Peygamber de bu nevi kurbanları) “Allah için kesiniz. (Kesim vakti) hangi ay olursa, olsun birde Allah’a itaat edin ve (fakirlere) yediniz.” buyurdu. (Bunun üzerine o zat): “Biz cahiliye döneminde Fera’ (diye anılan bir kurban daha) keserdik. (Bu hususta) bize ne buyurursunuz?” dedi.....Ebu Davud, Dahaya, 19, 20 (2830 Elbani Sahih)

Müşriklerin Allaha Dua Ettikleri Zamanlar Olurdu:

Karada ve denizde sizi gezdiren O’dur.

Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgârla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekte-lerken, ona çılgınca bir rüzgâr gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O’na ‘gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)’ olarak Allah’a dua etmeye başlarlar: “Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız.” Yûnus Sûresi 22

Cahiliyede İtikaf Adamaları:

. ...İbn Ömer (r.anhuma)’dan rivâyet edildiğine göre, Ömer (r.a.) cahiliyye devrinde Kâbenin yanında bir gece veya bir gün i’tikâfta kalmayı adadı. (Sonra) Peygamber (s.a.)’e sordu,

o da: “İ’tikâfa gir ve oruç tut” buyurdu. Ebu Davud, Sıyam, 80 (2474 Elbani: Sahih)

Sadaka Veren, Köle Azad Eden Ve Akrabalık Bağlarını Gökzenen, Salih Diyebileceğimiz Kişiler Vardı.

... Hakîm ibn Hizâm (R) şöyle demiştir: Ben: — Yâ Rasûlallah! Câhiliyet devrinde kendileriyle ibâdet edegelmekte olduğum sadaka vermek, köle âzâd eylemek, hısımlık bağını devam ettirmek nev’inden bir takım işler hakkında ne düşünürsün? Bu işlerde benim için ecr ve sevâb var mıdır? dedim.

Peygamber (S): — “Sen, geçmiş olan hayırların üzerine İslâm’a girdin” buyurdu. Buhari, Zekat, 24 (1436)

Cahiliyye Döneminde Zinayı Kerih Gören:

Ebu Umâme b. Sehl ve Abdullah b. Âmir b. Rabia (r.an-huma) şöyle demişlerdir: Osman, evinde muhasara altında iken onunla beraberdik.

Halife’nin evine yaklaşıncı içerdeki seslerini işitiyorduk.

Osman bir gün içeri girdi ve sonra çıkıp bizlere: “Onlar beni ölümle tehdit ediyorlar” dedi.

Bizde: “Allah onlara karşı sana yeter” dedik.

Bunun üzerine Osman: “Beni niçin öldürecekler? Rasûlullah (s.a.v)’den işittim şöyle buyurmuştu:

“Şu üç kişiden başka hiçbir kimse öldürülemez:

1. Müslüman olduktan sonra küfre dönen kimse
2. Evli iken zina eden kimse
3. Haksız yere adam öldüren kimse.

“Vallahi ne cahiliye döneminde ne de Müslüman olduktan sonra zina etmedim. Allah bana bu dini nasip ettikten sonra dinimin yerine hiçbir din arzu etmedim ve hiçbir kimseyi de öldürmedim. Durum böyle iken beni niçin öldürmek istiyorlar” dedi. Nesai, Muharebe, 5 (4019 Elbani: Sahih)

Cahiliyye Döneminde Rukye:

... Avf b. Mâlik'den rivâyet olunmuştur; dedi ki: Biz cahiliye döneminde okuyup üfleyerek hastaları tedavi ederdik. (Bir gün); Ey Allah'ın Rasûlü, bu hususta ne buyurursun? dedik. "Bana (yaptığınız bu tedavi şeklini) gösteriniz. İçerisinde şirk olmadıkça, okuyup üfleyerek tedavi etmede bir sakınca yoktur" buyurdu. Ebu Davud, Tıb, 18 (3886 Elbani: Sahih)

Cahiliye döneminde içkiyi bırakanları vardı:

Ebû Davud şöyle der: Ebûbekir ve Osman (r. anhuma) içkiyi cahiliye devrinde terkettiler. Ebu Davud, Diyat, 3 (4502 Elbani: Sahih)

Mekkeli müşrikler cahiliyede fakirleri doyururlardı:

Bana Ebu B'kr b. Ebu Şeybe rivâyet etti. (Dedi ki): Bize Hafs b. Gıyas Davud'dan, o da Şa'bi'den, o da Mesruk'tan, o da Aişe'den naklen haber verdi. Demiş ki: — «Ya Resûlullâh! İbni Cud'ân cahiliyet devrinde akrabasına yardım eder, fakirleri doyururdu. Acaba bu ona bir fayda verir mi?" dedim. — "(Hayır!) Fayda vermez, çünkü o hiç bir gün: Ya Rabbi! Kıyamet gününde benim günahlarımı mağfiret eyle, dememiştir."-buyurdular. Müslim, İman, 365 (518)

Cahiliye döneminde cömertliğiyle meşhur olanlardan biri de Abdullah b.Cüd'ân'dır. Nitekim onun büyük bir kazanı vardı, her yolcu devesinin üzerinde gelip onun o yemek kazanından yerdi.

Hacılara Yemek Dağıtanları Vardı:

.....Bize Ebû'l-Cevzâ tahdîs etti ki, ibn Abbâs (R) Yüce Allah'ın "el-Lât vel-Uzzâ" kavli hakkında: — el-Lât hacılara su ile sevîk bulamacı karan bir adam idi, demiştir. Buhari, Tefsir (Necm) 2 (4859)

Hayırlı İşler İçin Antlaşmalar Yaptıkları :

... Cübeyr b. Mutim'den demiştir ki: Rasûlullah (s.a.) (şöyle) buyurdu: İslâmiyette (kötülükte yardımlaşmak üzere) antlaşma yoktur. Cahiliye döneminde (hayırlı işlerde yardımlaşmak üzere yapılmış olan) antlaşmaları ise İslâmiyet sadece kuvvetlendirir..” Ebu Davud, Feraiz, 17 (2925 Elbani: Sahih)

Putlar İçin Kesilenleri Yemeyenleri Vardı:

.....Mûsâ ibn Ukbe haber verip şöyle dedi: Bana Salim haber verdi ki, kendisi babası Abdullah ibn Umer'den işitmiştir. Abdullah şöyle tahdîs ediyordu: Rasûlullah Mekke yakınındaki Beldan vadisinin alt tarafında Zeyd ibn Amr ibn nufeyl ile buluştu.

Bu buluşma kendisine vahy indirilmesinden önce idi.

Orada Rasûlullah, Zeyd ibn Amr'a içinde et yemeği bulunan bir sofraya takdim etti. Zeyd bundan yemeyi kabul etmedi, sonra da (bu sofrayı Peygamber'e takdîm etmiş olan Kureyş topluluğuna hitaben): — Ben sizin putlarınız üzerine kesmekte olduğunuz hayvanların etlerinden yemem, ben üzerine Allah'ın ismi anılmış olanlardan başkasını yemem, demiştir.

Buhari, Zebaih ve's-Sayd,

Bize Mûsâ ibn Ukbe tahdîs etti.

Bize Salim ibn Abdillâh, babası Abdullah ibn Umer'den şöyle tahdîs etti: Peygamber (S) peygamberlik ve vahiy gelmezden önce Beldah vadisinin alt tarafında Zeyd ibn Amr ibn nufeyl ile buluştu.

Bu sırada Peygamber'e (Kureyş tarafından) bir sofraya ve bir mikdâr yemek takdîm edildi. (Peygamber yemedi.) Zeyd de yemekten çekindi.

Sonra Zeyd, Kureyş'e karşı: — Ben sizin putlarınız adına kesmekte olduğunuz hayvanların etlerinden yemem. Ben yalnız üzerine Allah adı anılarak kesilen hayvan etini yerim! dedi.

Abdullah ibn Ömer devamla dedi ki: Muhakkak ki Zeyd ibn Amr, Kureyş'e karşı onların bu yolda kestikleri hayvanlarını ayıplardı da, onların bu âdetlerini reddederek ve nazarlarında büyütüp canlandırarak: — (Ey Kureyş!) Koyun Allah'ın yarattığı bir hayvandır.

Allah onu yaratmış ve onun faydalanması için gökten yağmur yağdırmış, yerden de onun gıdasını bitirmiştir.

Sonra siz (Allah'ın yarattığı, besleyip büyüttüğü) bu hayvanı Allah adından başka bir ad anarak kesiyorsunuz! der idi. Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 24

Geçen senedle Mûsâ ibn Ukbe dedi ki: Bana Salim ibn Abdullah tahdîs etti.

Ben Sâlim'in bu hadîsi ancak Abdullah ibn Umer'den tahdîs etmekte olduğunu biliyorum (o, şöyle demiştir): Zeyd ibn Amr ibn'nufeyl, Mekke'den Şam'a doğru çıktı da tevhîd dîninden soruyor ve ona tâbî olup, onu arıyordu.

Derken Yahûdîler'den bir âlime kavuştu da ona dînlerinin mâhiyetinden sordu.

Ve: — Belki ben de sizin dîninize girerim. Onun için bana dîninizin hâlini haber ver, dedi.

Yahûdî âlim, Zeyd'e: — Sen Allah'ın gadabından payını almadıkça bizim dînimiz üzere olamazsın, dedi.

Zeyd de ona: — Ben ancak Allah'ın gadabından kaçıyorum, ben ebeden Allah'ın gadabından hiçbir şey taşımam ve ben onu taşımamaya muktedir hâldeyim.

Sen bana dînlerden bir başka dîne delâlet eder misin? dedi.

Âlim: — Ben o dînin ancak Hanîf Dîni olabileceğini biliyorum, dedi.

Zeyd: — Hanîf Dîni nedir? dedi.

Yahûdî âlimi: — O, İbrâhîm Dîni'dir.

İbrâhîm ne bir Yahûdî, ne de bir Hristiyan'dı. O, Allah'tan başkasına ibâdet etmezdi, dedi.

Zeyd onun yanından çıktı ve Hristiyanlar'dan bir âlime kavuştu.

Ona da Yahûdî âlimine söylediği gibi söyledi. O da Zeyd'e: — Sen Allah'ın la'netinden nasîbini almadıkça asla bizim dî-nimiz üzere olamayacaksın, dedi.

Zeyd ona da: — Ben ancak Allah'ın la'netinden kaçmaktayım, ben ebeden Allah'ın la'netinden de, gadabından da hiçbir şey taşıyamam.

Ben bunu taşımamaya muktedir hâlde bulunuyorum.

Sen bana başka dîne delâlet eder misin? dedi.

Hristiyan âlimi: — Ben o dînin ancak Hanîf Dîni olabileceğini biliyorum, dedi. Zeyd: — Hanîf Dîni nedir? dedi.

Hristiyan âlimi: — İbrâhîm Dîni'dir. O ne bir Yahûdî, ne de bir Hristiyan'dı ve yalnız Allah'a ibâdet ederdi, dedi.

Zeyd, bunların İbrâhîm Peygamber hakkındaki sözlerini görünce, oradan çıktı ve onların arazîsinden dışarı çıkınca iki elini yukarıya kaldırdı da şöyle dua etti: — Yâ Allah, ben Seni şâhid tutuyorum: Ben ibrâhîm Dîni üzereyim, dedi. Bu-hari, Menakıbu'l-Ensar, 24

Alttaki bölüm bir kişinin sohbetinden alınmıştır.

Kardeşler;

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Medine'den altı bin kişiyle çıktı.

Yol güzergâhında dört bin kişi daha katıldı.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'ye on bin kişilik bir orduyla girdi.

Bunlardan yaklaşık altı yüz, yedi yüz tanesi Bilal gibi oradan hicrete zorlanmış kimseler.

Büyük bölümü de ensardandı.

Allah onlardan razı olsun.

Bu ordu üzerinde iki önemli ders var kardeşler.

Mekke'nin fethini konuşuyoruz ama tarih dersi konuşmuyoruz.

Bugünkü Mekke'yi konuşuyoruz.

Bugünkü Mekke bize lazım.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Mekke'ye altmış kilometre kadar kalan bir yerde mola verdiler.

Mekke ile Medine arası arkadaşlar dört yüz elli kilometre bugünkü karayoluyla. Bugünkü karayolu da o gün kullanılan yoldur.

Zaten çöl olduğu için büyük bölümü farklı bir yol seçeneği de yok.

Dört yüz kilometre Ramazanı Şerif'in on beşinde çıktılar.

Yirmi Ramazan'da da fethedildi zaten Mekke-i Mükerreme.

Yaklaşık beş-altı gün yol yürüdüler.

Arkadaşlar;

Büyük bölümü yaya geldi bu ordunun. Sırtlarında teçhizatları, suları, işte yiyecekleri, içecekleri, kılıçları, mızrakları, hayvanların yemleri sırtında taşıyorlar.

Dört yüz kilometre yürüdü ashabı kiram oruçlarını açmadılar.

Nereye gidiyorlar? İslâm'ın zafer gününü ilan edecekler.

Âdem aleyhisselamdan beri burun sürttüren, zulmeden, eziyet eden şirki tarihe gömmek üzere yola çıkan Allah'ın ordusu.

Sıcak, hararet kavuruyor.

Sıcakta öğle vakti, terliğin çıksa kuma bassan derin soyuluyor orada.

Bıraksan iki dakikada yumurta pişiyor, kış günü bile öyle sıcak.

Böyle bir mevsimde ashabı kiram oruçlarını açmadılar.

İşte sahurda yiyorlar, içiyorlar, kebaplar, ziyafetler...

On bin kişi ne yiyip ne içecek, üç tane hurma yiyip, bir bardak su içip sahur yiyorlar.

Akşam da iki bardak su içip devam ediyorlar.

Dördüncü gün veya beşinci günde net bir bilgimiz yok Mekke'ye altmış km kala iyice susuzluk ashabı kiramı takatsiz hale getiriyor.

Ashabın ileri gelenleri Efendimiz'e diyorlar ki: "ya Resûlullah" ikindi vakti olmuş artık ashabı kiram böyle mecalsiz kalmaya başlamışlar.

Altmış km demek bir gün sonra Mekke sınırındalar, demek.

Çok ciddi bir yorgunlukları var.

Diyorlar ki: "Ya Resûlullah! Biz artık susuzluktan kıvranmaya başladık,

Mekke'ye gidersek bir hafta mola verip dinlenmemiz lazım." Hâlbuki Mekke'ye girer girmez fetih gerçekleşmesi gerekiyor.

Düşman hazırlık yapar öbür türlü. "Çok mu susuzsunuz" demiş.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve seleme; "Çok susuzuz ya Resûlullah" demişler.

Hazreti Muhammed; "Bana bir bardak su getirin" demiş.

İkinci vakti henüz, iftara artık iki saat üç saat var.

Bir kayanın üstüne çıkmış.

Yanındakine buyurmuş:

"Bakın görüyor mu beni herkes" demiş.

Bakmışlar: "her yerden görünüyorsun ya Resûlullah" demiş.

Kaldırmış, ikinci vakti suyunu içmiş.

Ne yaptı? Orucunu bozdu.

Ashabı kiram da Peygamber orucunu bozdu diye büyük bölümü oruçlarını bozdular, mataralarından sularını içtiler.

Bir bölüm sahabe: “Ramazan’da oruç bozulur mu ya ne biçim iş bu, tevbe estağfurullah, olmaz böyle bir şey” demişler.

Mola verildi, orucunu bozdular, herkes yemeğini yedi, suyunu içti, canlandı, iki üç bin kişi morg müdürlüğünü bekliyor.

Ölecekler, takatsizler, oruç bozulur mu ya Ramazanı Şerif günü?

Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme demişler ki: “Ya Resûlullah epey bir bölüm hareket edemiyor hâlâ.”

“Neden hareket edemiyorlar” demiş.

Onlar oruçlarını bozmadılar daha.

Elinde bardakla su içerken Peygamberi görüyorlar ama kafa kilitli kafa, kilitli kafa, bir şey öğrenmiş onun dışında pratik değil.

Yahu bir defa Allah sana oruç demeden önce, orucu emretmeden Peygamber’e uymayı emretmişti.

Yâni Peygamber’e iman etmek oruçtan önceki şart.

Su içen Peygamber, üstelik de kayanın üstüne çıkmış, sen gör onu diye senin böyle teşhir ede ede bismillah diyerek Ramazan’ın ikinci vaktinde orucunu bozmuş, bu orucunu bozmuyor.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki Onlar asiler” demiş, “onlar asiler.”

Bu tarih bilgisi değil arkadaşlar.

Sahihi Müslim’den hadis okuyorum, hadis bu.

Sahihi Müslim’de Mekke’nin Fethi’ni anlatan bölümde hadisi şerif. (Sohbetin sonu)

Hicri Takvim ve Tarihi arka planı konusu:

Pratikte Mekke’de iki metoddan hangisinin uygulandığını kesin olarak bilmediğimize göre ikisini de esas kabul ederek hesaplanıp hazırlanan cetveller yapabiliriz.

Cetveller uzun bir zamanı kapsamaz (nesi’ uygulanmış 63 veya 65 yılı kapsar) ve iki rakam arasındaki farkın en azından ilk dört yılında çok az olay olmuştur.

Kontrol vasıtalarının yetersiz olmasının yanımda tarihe kesin olarak gün ilave edildiği noktada insan, nesi’in iki metodundan hangisinin Mekke’de daha fazla kullanıldığına karar verebilir.

Diğer güçlüğü aşılması daha zordur.

Sözkonusu güçlüğü kendi tabiatı farklılığı meydana getirdi.

Yeryüzünün eğilimli eksenini yer küresi üzerinde farklı zaman dilimleri meydana getirir.

Zaten Birfini (el-Asaru’lBakiye, s. 65-66) yeni ayın görülebilmemesinin düzensiz olduğunu biliyordu.

Zira Ay’ın hareketi bazen yavaş bazen daha hızlıdır, bazen yeryüzüne daha yakın bazen daha uzakta olur, sadece boylam değil, ayrıca insanın yeni ayı gözlediği noktada enlem derecesi v.b. hususlar da Ay’ ın görülebilmemesini etkiler.

Bu tabii güçlüğü aşılması için Mekke ve Medine’nin meridyen ve paralel daireleri üzerindeki konumuna göre hangi yılın hangi ayının 29 veya 30 gün çektiğini emin her tarzda göstermek için uzun sürse bile, astronomik tabloların hazırlanması ve matematiksel hesaplamaların yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Çünkü Ay’ın hareketlerine göre bir aylık süre her zaman aynı değildir.

Aslında, batı takvim cetvellerinde belirtilenin aksine ne aylar aynı sürelidir ne de ardışıktırlar.

Günlük aylar bazen 2 hatta bazen 3 kez ardışık olarak bir birini takip edebilmektedir.

Astronomi bilginlerine göre 30 günlük ayların ardışık olarak 4 kez bile birbirlerini izleyebilmesi mümkündür.

Birfini'nin müsbet ifadesi modern Astronomi tarafından teyid edilir.

Evet, birçok çalışmayı incelediğimiz zaman görülüyor ki oruç, namaz Hazreti Muhammed öncesi vardı.

Alttaki çalışma da Mehmet Soysaldı hocanın çalışmasıdır.

“ Çünkü namaz Mekkelilerin bildiği bir şeydi “ (Ebu Muslim)

Ebu Cehil de, Ebuzer Gifari de cahiliye döneminde namaz kılmaktaydılar.

Hazreti Muhammedin çağrısı neydi ki birini can düşmanı diğerini can dostu yaptı?

Sadece namaz değil hac, oruç, abdest, gusl, cenaze namazı, cuma toplantısı (yevmul arube, arabların günü) kırkta bir zekat, kisas, el kesme, sopa vurma, bir Allah'a inanma, Adem'i, Nuh'u, Hud'u, İbrahim'i, İsmail'i, Hacer'i saygıyla anma, örtünme, sakal, cübbe, sarık vs. bugün İslâm'da ne kadar ritüel (nusuk), ahkam, şekil, şemal ve itikat varsa hepsine sahipti cahiliye Arapları.

O günde 5 vakit namaz kılınırdı.

Şaharit namazı: Sabah namazı.

Musaf namazı: Öğle namazı.

Minha namazı: İkinci namazı.

Neilat Şerarim namazı: Akşam üstü namazı.

Maarib namazı: Akşam namazı.

Bakınız. H. Mehmet Soysaldı.

Kur'an ve Sünnet Işığında İbadet Tarihi,

Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara, 1997

Aynı zamanda putperestlerde, abdest, cünup olunca boy abdesti, oruç, hac, zekat, hepsi vardı.

Not: Hutbe Hazreti Muhammed zamanında namazdan sonraydı, namazını kılan herkes Hazreti Muhammed'in hutbesine koşardı.

Bunu Muaviye değiştirdi.

Hutbeyi önce namazı sonra olarak uyguladı ve hâlâ böyle uygulanmaktadır.

Evet, incelendiği zaman görülecektir ki Hazreti Muhammed öncesi Allah'a inanç ve ibadetler vardı.

Zaten bu durum Kur'an'da da bildirilir.

Kur'an'ı incelediğimizde anlıyoruz ki onlar da Allah'a inanıyorlar ve inançlarına sıkı sıkı bağlılar.

Asla Allah'ı inkâr etmiyorlar.

Zuhruf Sûresi 9: "Ve le in seeltehum men halakas semâvâti vel arda le yekûlunne halakahunne azîzul alîm."

Meâli: "Doğrusu onlara, gökleri ve yerleri kim yarattı diye sorduğunda, elbette varlığın yüce sahibi, ilmin sahibi olan onları yarattı, derler."

Burada onlara sorsan denilen kesim müşriklerdir.

Allah'ı anarken Allah'a ait vasıflarla, Allah'ı anıyorlar.

Ankebût Sûresi 63: "Ve le in seeltehum men nezzele mines semâi mâen fe ahyâ bihil arda min badi mevtihâ le yekûlunnallâh kulil hamdu lillâh bel ekseruhum lâ yakılûn."

Meâli: "Eğer onlara; gökten yağmuru indiren, böylece topraktan hayat veren, sonra da oradan nutfeler çıkaran kimdir, diye sorsan, elbette Allah derler."

Burada da onlara sorsan denilen kesim müşriklerdir.

Evet, ne kadar ilginç değil mi?

Yalnızca Allah yarattı demiyorlar.

Allah'ı anarken Allah'a ait olan vasıflarla onu yüceltiyorlar.

Semavat yâni gökler kelimesi geçtiğinde oraya uygun olan "Âziz" kelimesini kullanıyorlar.

Ard yani yeryüzü kelimesi geçtiğinde oraya layık olan "Âlim" kelimesini kullanıyorlar.

Çünkü yeryüzü tüm ilmin sergilendiği yerdir.

Evet, Mekkeli müşrikler belli ki bizlerden çok daha iyi Allah inancına sahiptiler.

Ve Allah'ı anarken Allah'a ait olan sıfatlarla O'nu anıyorlar, O'nu yüceltiyorlardı.

Bugün hangimiz bunu yapabiliyor ki?

Kur'ân'ı dikkatlice incelediğimizde anlıyoruz ki, Hazreti Muhammed öncesi Arap toplumunda, Allah inancı ve ibadetler kavramı bugünkü İslâm toplumunda ki ile hemen hemen aynıdır.

Kur'ân'ı incelediğimizde Mekkeli müşriklerin;

Allah'a inandıklarını görüyoruz. (Zuhruf Sûresi 9, Ankebût Sûresi 63)

Kitaba inandıklarını görüyoruz. (Nisâ Sûresi 153)

Meleklerle inandıklarını görüyoruz. (Furkân Sûresi 7)

Resûl'lere, ahirete inandıklarını görüyoruz. Furkân Sûresi 7-8)

Kadere inandıklarını görüyoruz. (En'âm Sûresi 148)

Mekkeli müşriklerin şiirlerinde Allah inancına rastlıyoruz.

Kur'ân'a göre müşriklik nedir?

Müşrik: "Şe-ri-ke, Şirk" kelime kökünden gelmektedir.

Şerike ortak olmak demektir.

Senin de var benim de var anlamındadır.

"Şirket" de bu kökten gelir.

Yâni ortaklık.

Müşrik; ortak koşan anlamında kullanılır.

Yâni Allah'a ortak çıkaran anlamındadır.

Müşriklik; Allah'a ait olan vasıfları ama kendimize ama bir başkasına isnad etmektir.

Allah'ın yarattığı bir kula ya da kendimize ulûhiyet isnad edilmesidir.

Müşrik Allah'a inanan kimsedir, tüm ibadetlerini yerine getiren kimsedir.

Lâkin Allah ayrı kendi ayrı zanneder.

İbadetlerini kendi çıkarı için yapandır.

Müşrik, Allah'ın yarattığı şeylerdeki Allah'a ait yüceliği görmez.

Varlığın kendine bağımsız bakar, Allah ile varlığın bağıını anlayamaz.

Allah'ın ulviyetinin yanında, kendine varlık isnat etmek müşrikliktir.

Ekber olanı anlamamak, kibir içine düşmektir.

Ben ben deyip, vücûdunu tutan Zâtı görememektir.

İşte kadını ikinci sınıf görmek de müşrikliktir.

Kadının vücûdunda Ekber olan Allah'ı görememek büyük bir gaflettir.

Allah kadında da erkekte de ekberiyetini hiç ayımsız gösterir.

KADIN İLE İLGİLİ MEÂL FARKLILIKLARI

Mekkeli müşriklerin kadına olan bakışı maalesef meâllere de yansımıştır.

Şimdi bunları bir bir inceleyelim.

Önce Âl-i İmrân Sûresi 14. âyeti inceleyelim.

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi. Bunlar dünya hayatının geçimliğidir. Oysa asıl varılacak güzel yer ancak Allah'ın katındadır.

Kur'an Yolu (Diyanet İşleri): Nefsânî arzulara, (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, soylu atlara, sağlamal hayvanlara ve ekinlere düşkünlük insanlara çekici kılınmıştır. İşte bunlar dünya hayatının geçici menfaatleridir. Hâlbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır.

Mehmet Okuyan Meâli: Kadınlara, çocuklara, yığınla altın ve gümüşe, nişanlı atlara, (sağılabilen) hayvanlara ve ekinlere karşı aşırı düşkünlük o insanlara çekici görünür. Bu(nlar), dünya hayatının geçimlikleridir. (Oysa) varılacak güzel yer, yalnızca Allah'ın katındadır.

Mustafa İslâmoğlu Meâli: Kadınlara, oğullara, altın ve gümüş cinsinden yığılmış servetlere, gözde ve nişan vurulmuş atlara, sürülere ve ekinlere tutkulu bir sevgi duymak insanogluna cazip kılındı. Bütün bunlar dünya hayatının geçici zevkleridir, fakat muhteşem son Allah katındadır.

Burada meâllerde görüldüğü gibi kadın, altın, gümüş, at, davar, ekin gibi adeta bir eşya olarak gösteriliyor.

İnsan demekle de sanki insandan maksat erkek gibi anlaşıyor.

Böyle yapılan meâl ne kadar doğru olabilir?

Kadını insan yerine koymayan müşriklerin zihniyeti nasıl olur da meâllere yansıtılır?

Kadının ruhu yok diyen zihniyetlerin zihniyeti nasıl olur da meâllere yansıtılır?

Şimdi âyeti kelime kelime inceleyelim.

Âl-i İmrân Sûresi 14:

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ

Zuyyine lin nâsi hubbuş şehevâtî minen nisâi vel benîne
vel kanâtîril mukantarati minez zehebi vel fiddati vel haylil
musevvemeti vel enâmi vel hars zâlike metâul hayâtid dünyâ
vallâhu indehu husnu meâbi

Zuyyine li el nâs	: Süs, sıfatlar, değerler, insanlar,
Hubbu	: Sevgi, muhabbet, aşk,
El şehevât	: Şehvet, tutku, arzulu, istekli,
Min en nisâi	: Kadınlar, nefsinin bilme yolunda olan,
Ve el benîne	: Çocuk, evlat, oğullara, akıllı, temkinli,
Ve el kanâtiri	: Kantar kantar, çok fazla mal, birçok şey,
El mukantarati	: Biriktirilmiş, birçok şeyi elde etmek,
Min ez zehebi	: Altından, altın, öz,
Ve el fiddati	: Gümüş,

Ve el hayli el musevvemet	: İşaretli atlar, sahipli, damgalı, seçkin, sahibini belli eden,
Ve el enâmi	: Varlık, yaratılmış olan, hareket eden, davarlar,
Ve el harsi	: Kültür, tarla sürmek, ekinler, yetiştirmek, yiyecek, pulluk,
Zâlike metâu	: Bunlar, fayda, yarar, menfaat,
El hayat el dünya	: Dünya hayatı, yaşam,
Ve Allah inde hu	: Allah, katında, yanında, ona ait,
Husnu el meâb	: En güzel, iyi, sığınak, ulaşmak, varılacak yer,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Sevgiyle davranış insanların süsüdür. Kadınlar; çocuğu olmasının isteğinde, altın ve gümüş gibi mal biriktirmeye ve sahiplenmede ve yaratılmış olanla ilgilenmede ve yiyecek elde etmede daha arzuludur. Bunlar dünya hayatının faydalarıdır. Allah'a ait olan hakikatlere ulaşmak daha güzeldir."

Bu âyetin meâlini incelediğimizde çoğu müellif; "Kadınlar, oğullar, yük yük altın ve gümüş, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin şiddetle arzuladığı şeyler insana süslü gösterildi" şeklinde meâl etmişlerdir.

İnsana; kadın, altın, gümüş, at, davar, ekin süslü gösterildi diye çeviriler yapılmıştır.

Oysa "Zuyyine lin nâsi hubb" diye başlayan âyet;

"Sevgiyle davranış insanların süsüdür."

"Değerli olan, sevgi içinde davranmaktır."

"İnsanlar için değer, birbirlerine sevgiyle yaklaşmalarıdır."

Diye çevrilirse daha doğru olur.

Ve âyette devamında, kadının özelliklerinden bahseder.

Oysa müellifler, nâs'a erkek algısı vermişlerdir.

Nâs insan demektir.

Kadın da erkek de insandır.

Sadece erkeği insan olarak görmek, kadını görmemek hiç doğru değildir.

Şimdi lütfen düşünelim, kadın insan değil mi?

İnsandan maksat erkek mi?

Bu anlayış müşriklerin anlayışı değil mi?

Kadını insan yerine koymayan kesimlerin anlayışı değil mi?

Şimdi de Nisâ Sûresi 34. âyette, kadını aşağılayan, kadının dövülebileceği şeklinde yapılan meâli inceleyelim.

Diyanet İşleri Meâli (Eski):

Allah'ın kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin, mallarından sarfetmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hakimdirler. İyi kadınlar, gönülden boyun eğenler ve Allah'ın korunmasını emrettiğini, kocasının bulunmadığı zaman da koruyanlardır. Serkeşlik etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihâyet dövün. Size itaat ediyorsa aleyhlerine yol aramayın. Doğrusu Allah Yüce'dir, Büyük'tür.

Diyanet İşleri Meâli (Yeni):

Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gaybı korurlar. (Evlilik yükümlülüklerini reddederek) başkaldırdıklarını gördüğünüz kadınlara öğüt verin, onları yataklarında yalnız bırakın. (Bunlar fayda vermez de mecbur kalırsanız) onları (hafifçe) dövün. Eğer itaat ederlerse, artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Şüphesiz Allah, çok yücedir, çok büyüktür.

Diyanet Vakfı Meâli:

Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar. Baş kaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve (bunlarla yola gelmezlerse) dövün. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli:

Erkekler, kadın üzerine idareci ve hakimdirler. Çünkü Allah birini (cihad, imamet, miras gibi işlerde) diğerinden üstün yaratmıştır. Bir de erkekler mallarından (aile fertlerine) harcamaktadırlar. İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korumasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır. Fenalık ve geçimsizliklerinden korktuğunuz kadınlara gelince: Önce kendilerine öğüt verin, yataklarından ayrılın. Bunlar da fayda vermezse dövün. Eğer size itaat ederlerse kendilerini incitmeye başka bir bahane aramayın. Çünkü Allah çok yücedir, çok büyüktür.

Mehmet Okuyan Meâli:

Allah'ın onlardan (insanlardan) bir kısmını diğerlerine (farklı oldukları noktalarda) üstün kılması ve (bir de) mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler, kadınların koruyucusudur. (Onun için) iyi kadınlar, (Allah'a) itaatkâr; Allah'ın (kendilerini) korumasına karşılık gizliyi (namuslarını) koruyanlardır. Geçimsizliğinden endişe ettiğiniz kadınlara gelince, onlara öğüt verin; onları yataklarda yalnız bırakın ve kendilerini (kısa süreli yanınızdan) uzaklaştırın! Size gönülden bağlanırlarsa artık onların aleyhine başka bir yol aramayın! Şüphesiz ki Allah yücedir, büyüktür.

Muhammed Esed Meâli:

ERKEKLER, kadınları, Allah'ın kendilerine onlardan daha fazla bağışladığı nimetler ve sahip oldukları servetten yapabilecekleri harcamalarla koruyup gözetirler. Dürüst ve erdemli kadınlar, gerçekten Allah'ın korunmasını buyurduğu mahremiyeti koruyan sadık ve itaatkar kadınlardır. Kötü niyetlerinden korktuğunuz kadınlara gelince, onlara [önce] nasihat edin; sonra yatakta yalnız bırakın; sonra dövün; ve bundan sonra itaat ederlerse onları incitmekten kaçının. Allah gerçekten yücedir, büyüktür.

Mustafa İslâmoğlu Meâli:

ERKEKLER kadınların koruyup gözeticisidirler; çünkü Allah erkeklerle kadınları farklı alanlarda üstün yeteneklerle donatmıştır; bir de erkekler servetlerinden harcama yapmaktadırlar. Dürüst ve erdemli kadınlar hem (Allah'a) boyun eğen, hem de Allah'ın koruduğu (iffeti, eşlerinin) yokluğunda da koruyan kadınlardır. Sadâkatsizlik etmelerinden çekindiğiniz kadınlara gelince: onlara önce öğüt verin, sonra yataklarında yalnız bırakın, nihâyet darp edin! Ardından size itaat ederlerse, aşırı giderek onlar aleyhine bir yol benimsemeyin! Allah, gerçekten yücedir, büyüktür.

Süleyman Ateş Meâli:

Allah, insanları birbirinden üstün kıldığı ve mallarından harcaııp kadınların geçmini sağladıkları için erkekler, kadınlar üzerinde yöneticidirler. Bundan dolayı iyi kadınlar ita'atkar olup, Allah'ın kendilerini korumasına karşılık (Allah'ın verdiği başarı ile) gizliyi korurlar (kocalarına asla ihanet etmezler). Hırçınlık, etmelerinden korktuğunuz kadınlara öğüt verin, yataklarda onlara sokulmayın, onları dövün. Eğer size ita'at ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın. Çünkü Allah yücedir, büyüktür.

Yaşar Nuri Öztürk Meâli:

Erkekler; kadınları gözetip kollayıcıdır. Şundan ki, Allah, insanların bazılarını bazılarından üstün kılmıştır ve erkekler mallarından bol bol harcamışlardır. İyi ve temiz kadınlar saygılıdır; Allah'ın kendilerini koruduğu gibi, gizliliği gereken şeyi korurlar. Sadakatsizlik ve iffetsizliklerinden korktuğunuz kadınlara önce öğüt verin, sonra onları yataklarında yalnız bırakın ve nihâyet onları evden çıkarın/bulundukları yerden başka yere gönderin! Bunun üzerine size saygılı davranırlarsa artık onlar aleyhine başka bir yol aramayın. Allah çok yücedir, sınırsızca büyüktür.

Görüldüğü gibi, genelde müellifler kadın dövülmeli şeklinde çevirmişlerdir.

Diyanet eski meâlinde dövün diye çevirmiş.

Yeni meâlinde ise parentez içine (hafifçe) ilave etmiş.

Ama yine de dövün anlamında çevirmiştir.

Diyanet Vakfı Meâli'inde de dövün diye çevrilmiş.

Görüldüğü gibi kadın adına yapılan meâl çok acıdır.

Kadına hiç söz hakkı vermeden, kadın adına erkeğin tespit yapması ne kadar acıdır.

Din adına erkeklerin, kadını dövebilirsin diye anlatması çok üzücüdür.

Hemen hemen tüm müellifler yaptıkları meâllerde kadınların; serkeşlik, başkaldırma, sadakatsizlik, iffetsizlik, hırçınlık, kötü niyetli, geçimsizlik durumlarında ya dövülmesi gerektiği, ya da evden uzaklaştırılması gerektiği şekilde tercüme etmişlerdir.

Bazıları ise “darp edilmeli” diye çevirmişlerdir.

Bazı müellifler “acıtmadan dövün” diye meâl etmişlerdir.

Oysa orada “acıtmadan” kelimesi yoktur.

Müelliflerin çoğu ısrarla kadın dövülmeli diye meâl etmişler.
İnsan düşünmeden edemiyor!

Peki, bunları yapan erkeklere neden bir yaptırım yok.

Toplumda kadın mı erkek mi daha serkeştir?

Sadakat yönünden hangisi daha zayıftır?

Erkeğin neden yaptıklarına bir şey söylenmez?

Allah neden, bu âyette erkeğin yaptıkları için yaptırım sunmamış?

Allah'ın kadını dövün demesi O'nun rahmetine sığmayacağına göre, müellifler Allah adına böyle çeviri yapmışlardır.

Yâni Allah'ın sunumunda değil, Allah adına müelliflerin çevirilerindedir sıkıntı.

Allah rahmetiyle her yeri sarmışsa, bu âyetin meâli çok dikkatlice yapılmalıdır.

Allah'ın rahmetini düşündüğümüzde, bu meâlin içeriğinin daha başka anlamda olması gerekir.

Allah'ın kadını dövdürmek için âyet indirdiğine inanmak, Allah'ın ulvîyetini anlamadığımızı gösteriyor.

Bu âyette sunulan mânâyı yakalayamadığımızı gösteriyor.

Ayrıca meâllerde genelde erkek kadından üstündür diye çeviri yapılmıştır.

Ve hemen hemen hepsi, erkeği kadından üstün gösterecek şekilde çeviri yapmışlardır.

Şimdi âyeti kelime kelime inceleyelim.

Nisâ Sûresi 34:

الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ
حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ

فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

Er ricâlu kavvâmûne alân nisâi bi mâ faddalallâhu bada-hum alâ badın ve bi mâ enfekû min emvâlihîm. Fes sâlihâtu kânitâtun hâfizâtun lil gaybi bi mâ hafizallâh Vellâtî tehâfûne nuşûzehunne fe ızûhunne vahcurûhun fil medâcî vadribûhunne fe in ata'nekum fe lâ tebgû aleyhinne sebîlâ innallâhe kâne aliyyen kebîrâ

El ricâlu	: Kamil kimse, ehil kimse, devlet adamı, er kişi,
Kavvamûne	: Bakıcı, koruyucu, idareci, yetiştiren, yardımcı,
Alâ en nisâi	: Karşı, göre, için, nefsinin bilme yolunda olanlar, kadınlar,
Bi mâ faddala Allah	: Sebebiyle, dolayısıyla, lütuf, erdem, fazilet, Allah,
Bada-hum ala badın	: Onların bir kısmı, bazıları, bazılarının, birbirlerine,
Ve bi mâ enfeku	: Sebebiyle, dolayısıyla, vermek, infak etmek, teslim etmek,
Min emvâli-him	: Kendi varlığı, mallarından, değerlerinden,
Fe el sâlihâtu	: Artık, sonra, iyi, uygun, Salihlerden olma yolunda olan,
Kânitâtun	: Saygılı, itaat eden, boyun eğen,
Hâfizâtun	: Muhafaza edendir, koruyucudur,
Li el gâybî	: İçin, görünmeyen bilinmeyen, bilemedikleri,
Bi mâ hafizâ Allah	: Sebebiyle, dolayısıyla, korumak, saklamak, Allah,
Ve ellâtî tehâfun	: Onlar, ki onlar, korkmak, çekinmek,
Nuşûze hunne	: İnat, aksilik, itaatsizlik, nefret, yücelmek, onları,

Fe ızû hunne	: Artık, öğüt, nasihat, onlara,
Ve uhcurû hunne	: Dışarı çıkmak, kaçmak, uzak durmak,
Fî el medâci	: İçinde, uyku, yatak, uyumak, makam, bulunduğu yer,
Vadribû-hunne	: Vurgulamak, isabet, darbe, sarsmak, vurmak, onlar,
Fe in atane-kum	: Bundan sonra, eğer size itaat ederlerse, uymak,
Fe lâ tebgû aleyhine	: Artık, aramayın, göstermeyin, başka, karşıt,
Sebîl	: Bir yol, hakikatlerin sunulduğu yol,
İnne Allâh kâne	: Muhakkak ki, doğrusu, Allah, oldu,
Aliyyen	: İlmîyle yüce olan, yüce, büyük,
Kebîrân	: Büyük, Zâtıyla yüce olan,

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: “Ehil kimseler; nefsinin bilme yolunda olanları hakikatleri anlamaları için yetiştirirler. Onlar birbirlerine Allah’ın lütuflarını anlamak istediklerinden dolayı yardımcı olurlar ve onlar kendi varlıklarının sahibini bilip infak ederler. Sonra da onlar sâlihlerden olma yolunda teslim olurlar. Allah’ın bilinmeyen görünmeyen âlemi muhafaza ettiği gibi, onlarda hakikatlerin bilgilerini muhafaza ederler. Ki onlar itaatsizlik etmekten çekinirler ve onlar öğütlere uyarlar. Artık bulundukları makamlardan hakikatlerin dışına çıkanlar olursa, onlara bulundukları yerde hakikatleri vurgulayın. Bundan sonra onlar, sizin söylediğiniz şekilde hakikatlere uyarlarsa, artık onlara başka bir yol göstermeyin. Muhakkak ki Allah tüm varlıkta ilmiyle yüce olandır.”

Kelimeleri incelersek:

Âyette geçen “rical” kelimesi “erkek” anlamında çevirmek doğru değildir.

Faddal- fadıl kelimesini de “üstün” olarak çevirmek doğru değildir.

Fadıl; fazilet, erdem, güvenilir, değerler taşıyan demektir.

Fadıl kelimesini, erkeği kadından üstün diye çevirmek de doğru değildir.

Kavvam kelimesi de, kâim, kıyam kelimesinden gelir.

Nasıl her varlığı kayyum esması ile tutan, kontrol eden, idare eden Allah'tır.

Konusuna vâkıf olanlara da kavvam denir.

Kavvam; yetiştiren, yardımcı olan, yol gösteren, bâtıldan koruyan, Hakk'a yönelten demektir.

Kâmil kimseler, Kavvam'dır, Hakk yolunda olan talebeleri, bâtından korurlar, ilmî olarak yetiştirirler.

Kelimeleri dikkatlice incelediğimizde, kadını dövün değil, Hakk yolunda yürüyen kimselerin yetişmesine vesile olun, onlara hakikatleri vurgulayın anlamına da erişiriz.

Yoksa kadını dövün dersek, onları incitirsek, onları dışlarsak, Hazreti Muhammed'in yaptığı mücadeleye de ihanet etmiş oluruz.

Hazreti Muhammed'in, "Karılarını döven kimseleri hayırlılarınız olarak bilmeyiniz." (İbn-i Mâce: 1985)

"Kadın erkek eşittir."

Sözlerinin meâllerle çelişmemesi gerekir.

Eğer Mekke müşriklerin inancını meâllere yansıtırsak, Hazreti Muhammed'in mücadelesine ters yorum yapmış oluruz.

Meâlleri incelediğimizde hemen hemen tüm meâllerde "kadını dövün" diye meâl edilmiştir.

Ve erkek kadından üstündür diye çevrilmiştir.

Arapça kelime kelime incelediğimizde, aslında sunulan hakikat bambaşkadır.

Vadribû, darabe kelimesinden gelir.

"Darabe" kelimesi dövmek diye çevrilemez.

Darabe; vurgulamak, uyarmak, isabet, darbe, sarsmak, vurmak, kendine getirmek, ortaya koymak, çıkarmak, hakikati göstermek, hakikati sarsıcı şekilde ortaya koymak, gibi anlamlara gelir.

Kur’ân’dan bazı örnekler:

Hacc Sûresi 73: Darabe mesel; vurgulayıcı misal, vurgulayıcı örnek.

Zümer Sûresi 27: Darebna; ortaya koyduk, açıkladık, vurguladık.

Haşır Sûresi 21: Emsalu nadribu; misallerle hakikatleri vurguluyoruz.

Bakara Sûresi 26: Yadribe mesel; örneklerle hakikatler gösterilir.

İbrâhîm Sûresi 45: Ve darabnâ lekum; size hakikatleri vurguladık.

Tâ-Hâ Sûresi 77: Fe edrib lehu; onlara hakikatleri vurgula.

Tahrîm Sûresi 10: Darebe Allâh; Allah vurgular, uyarır.

60’a yakın yerde geçen “darabe” kelimeleri genel anlamda dövmek diye çevrilmemiştir.

Fakat Nisâ Sûresi 34. âyette kadını dövün diye çevrilmiştir.

Burada geçen “darabe” kelimesini, kadını dövün diye çevirmek, darabenin taşıdığı anlama uygun düşmüyor.

Ama maalesef müellifler “darabe” kelimesini dövmek diye yalnızca kadını dövmek diye meâl etmişlerdir.

Diğer âyetlerde ise “darabe” kelimesini dövmek diye meâl etmemişlerdir.

Sadece kadının dövülmesi olarak çevrilmesi, kadına olan bakış açısını da gösterir.

“Rical” kelimesini de erkek olarak çevirmişler.

Hâlbuki rical kelimesi; konusuna vakıf olan, rücû etmiş, aslına erişmiş, ileri gelen, ehil kimse, er kişi, devlet adamı, yönetici, üst derecede yönetici, Kâmil insan, Mürşidi Kâmil, gibi anlamlara gelir.

“Nisâ” kelimesini de kadın olarak çevirmişler.

Nas; insan anlamına da gelir.

Oysa nisâ: İnsan olma yolunda olan, nefsini bilme yolunda anlamında kullanılmıştır.

Yâni nisâ makamından geçmeden, nas makamına ulaşamayız.

Evet, yüzyıllardan beri beyinlerimize, bilinçlerimize tecavüz ettiler.

Meâllerde kadını insan yerine koymadılar, kadın dövül-sün, ikişerli, üçerli, dörderli alınsın, istenildiğinde boşanılsın diye öğretiler.

Kendilerini üstün gören zihniyetler kadını insan yerine koymadılar.

Meâllere de bunu böyle işlediler.

“İnsan” denince “erkek” diye çevirdiler.

Kadını adeta alınır satılır mal yerine koydular.

Hazreti Muhammed; “kadın erkek eşittir, kadın da bir insandır” dediğinde, güldüler alay ettiler.

Hazreti Muhammed vefat ettikten sonra, Kur’ânın meâl-lerine kendi zihniyetlerini soktular.

Evlerde kadınları dövdüler, kovdular, yaraladılar ve öldürdüler.

Toplumun içinde bile acımadan dövdüler, öldürdüler.

Her gün, ülkemizin her yerinde yapılan cemaat sohbetle-
rinde, Kur’ân’ı da alet ederek, kadınları dövebilirsin diye ya-
pılan, doğru olmayan meâlleri okudular, okuttular.

Toplumda beyinlere zulmü işlediler.
Kadın insan değildir, dövölür zihniyetini işlediler.
Dayakla dövdüler.
Yumrukla dövdüler.
Söz ile aşağıladılar.
Bıçakla yaraladılar, öldürdüler.
Silahla yaraladılar, öldürdüler.
Arabayla üstüne yürüdüler, çiğnediler.
Evet, beyinlerimize, din adına kadını dövün algısını soktular.
Dayaktan kadınların gözlerini morarttılar, vücûdlarını morarttılar.

Hele hele gönüllerini aşağıladılar ki bu nasıl bir inançtır insanın içi titriyor.

Kâlb kırmak, toplumda saldırmak, kadını aşağılamak, zalimlerin yaptığı bir şey.

Allah'ın rahmetini içinde hissedenden hiç böyle bir şey yapabilir mi?

Evet, kadın dövölür diye yüzyıllardır meâl okudular.

Küçücük beyinleri zehirlediler, dayağı normal gibi kabulendirdiler.

Ve bunun adına İslâm dediler.

Ve hâlâ da her gün okunmakta, beyinlere kazınmaktadır.

Ne yazık ki bu, din adına yapılmakta.

Kadına inanç dünyasında olan bakış çok iyi analiz edilmelidir.

Kadına yapılan zulmün altında, inanç dünyasının bakış açısı tekrar tekrar gözden geçirilmelidir.

Şimdi yine farklı bir âyetin meâlini inceleyelim.

Nebe Sûresi 33: “Ve kevâbe etrâbâ.”

Bu meâlde de maalesef memeleri yeni çıkmış kızlar verilecek diyerek erkeğe göre yorum karşımıza çıkıyor.

Ne kadar acıdır ki erkeğe memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar verilecek diye yapılan meâller, İslâm dünyasını rahatsız etmemektedir.

Bir Tanrı düşünelim ki erkeğe sayısız kız çocuğunu sunuyor.

Böyle bir Tanrı inancı meâllere yansıyor.

Ve bunun adı din oluyor.

Bir kızın memeleri 7-8 yaşlarında tomurcuklanır.

Hangi zihniyet kız çocuklarıyla bu ilişkiyi normal karşılayabilir.

Hazreti Muhammed’in; “kız çocuklarına zulüm etmeyin” dediği yerde, böyle bir şey ona nasıl isnat edilebilir.

Oysa kelime kelime incelediğimizde orada meme ve kız kelimeleri yoktur.

Müelliflerin yaptığı meâlleri inceleyelim.

Abdullah Parlıyan Meâli: Memeleri yeni sertleşmiş yaşıt kızlar

Ahmet Tekin Meâli: Göğüsleri irileşmiş, genç kızlık çağında, yaşıt dilberler var.

Ahmet Varol Meâli: Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar.

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): Göğüsleri çıkmış genç kızlar.

Diyanet Vakfı Meâli: Göğüsleri tomurcuk gibi kabarmış yaşıt kızlar.

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli: Memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar var.

Görüldüğü gibi hemen hemen tüm müellifler aynı şekilde meâl etmişlerdir.

Şimdi âyeti kelime kelime inceleyelim.

Nebe Sûresi 33:

وَكَوَاعِبَ أَثْرَابًا

Ve kevâibe etrâbâ

Ve kevâibe : Tomurcuk, taneler, göz alıcı güzellikler, tecelli etmiş,
Etrâben : Eşit, aynı, benzer, denk, bir, birlik içinde olmak şuuru,

Meâli: “Göz alıcı güzellikler ve birlik şuuru vardır.”

Burada ne meme kelimesi, ne de kız kelimesi vardır.

Burada sunulan mânâ bambaşkadır.

31-36 âyetleri bütünlük içinde okuyalım.

31-

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

İnne lil muttekîne mefâzâ

İnne li el muttakine : Muhakkak, muttakiler için, fenalardan
sakınan,

Mefâzen : Korunma, mutluluk, kurtuluş, feyz,

Meâli: “Muhakkak ki fena hallerden sakınanlar için feyz
vardır.”

32-

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

Hadâika ve anâbe

Hadâika : Bostan, bahçe, ortaya çıkmış güzellikler, hakikatler,
tecelliler,

Ve anâben : Üzüm bağı, üzümleri tutan bağ, tüm varlığı tutan
Zât,

Meâli: Tecellileri ve tüm varlığı tutan Zâtı anlamak vardır.

33-

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

Ve kevâibe etrâbâ

Ve kevâibe : Tomurcuk, taneler, göz alıcı güzellikler, tecelli etmiş,
Etrâben : Eşit, aynı, benzer, denk, bir, birlik içinde olmak şuuru,
Meâli: Göz alıcı güzellikler ve birlik şuuru vardır.

34-

وَكَأْسًا دِهَاقًا

Ve kesen dihâkâ

Ve kesen : Kadeh, bardak, cam, gönül,
Dihâkan : Dolu, mutlu olmuş, huzur bulmuş, anlamış gönül,
Meâli: Hakikatleri anlamış gönüller vardır.

35-

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

Lâ yesmeûne fihâ lagven ve lâ kizzâbâ

Lâ yesmeûne : Yok, işitmek, işitmezler, duymazlar,
Fîy-hâ lagven : Orada, o halde olan, boş söz, faydasız, hata,
Ve la kizzaben : Yok, yalan, yalanlarda kalmak,
Meâli: O halde olanlarda boş söz duyma yoktur ve yalan yoktur.

36-

جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٍ حِسَابًا

Cezâen min rabbike atâen hısâbâ

Cezâen : Karşılık, ceza, hak ediş,
Min rabbi-ke : Rabbinden,

Atâen : Bir lütuf, bağış, ihsan, hakikatlerin lütüf,
Hisâben : Hesap, yaptıklarının karşılığı, araştırmak,
incelemek,

Meâli: Hakikatleri araştırmamanın karşılığı olarak Rabbinin lütufları vardır.

İncelendiği zaman görülecektir ki takva sahiplerine, yâni fena hallerden sakınıp Allah’a ortak koşmayanlara nice feyz vardır.

Takva sahibi kadın da olabilir, erkek de olabilir.

Takva Allah’tan korkmak değildir.

Takva; Allah’ın varlıktaki âyetleriyle Allah’a şahit olmak, kendine benlik isnat etmemek, fenalardan sakınmak, Allah’a ortak koşmamaktır.

Takva sahipleri, bir teslimiyet, bir tevekkül içinde olanlardır.

Takva; Allah’ın ûlviyetinin yanında ben de varım demek-ten sakınmaktır.

Takva; vücûdun sahibini bilmek, O’na teslim olmak, vücûdu kendine nisbet etmekten sakınmaktır.

Allah’a ortak koşmaktan sakınmaktır.

Takva kelimesi “İttikâ” kelimesinden gelir, tüm kötü duygu düşünce, eylemlerden sakınmak demektir.

“Muttaki” olanlar, takva içinde olanlar demektir.

“Takva-ittika-muttaki” aynı kökten gelen kelimelerdir.

Varoluşu ve var edeni idrak etmek için, takva sahibi olmak gerekir.

Her varlık bir yoldur, Hakk’a götürür.

Hakikat yolu varlığın kendisidir

Hakikat yolu kişiyi takvaya eriştirir.

Her varlık bir kitaptır, içinde kişinin aradığı hakikatler vardır.

Varlık kitabının sayfalarını aralamak için, takva sahibi olmak gerekir.

Allah sırrına ermek için, takva ehli olmak gerekir.

Peki, nedir takva?

Takva Allah korkusu mudur?

Takva Allah'tan korkmak değildir.

Korku kelimesi "havf"dır.

Kur'ân'da "havf" kelimesiyle kullanılan Allah'tan korkun diye bir âyet yoktur.

Tam tersi havf kelimesi şeytan kelimesi ile yan yana kullanılmıştır.

Âl-i İmrân Sûresî 175: "Şeytânü yuhavvifu."

Meâli: "Korkutan şeytandır."

Korkuyu veren şeytandır.

Şeytani hallerde olan korkutur.

Âl-i İmrân Sûresî 175: "İnnemâ zâlikumuş şeytânü yuhavvifu evliyâe hu fe lâ tehâfûhum ve hâfûni in kuntum muminîn."

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Şeytani hallerde olanlar ancak kendi dostlarını korkuturlar. Artık o hallerde olanların korkutmalarına kanmayın ve eğer inananlardan iseniz Beni anlamamaktan korkun."

Takva sahiplerine "lâ havfun" korku yoktur. Zuhruf Sûresi 67-68

Evet, takva Allah'tan korkmak değildir.

Takva; fenalardan sakınmaktır, kötülüklerden sakınmaktır, benlikten gururdan sakınmaktır, Allah'a ortak koşmamaktır, zerre kadar zarar vermekten sakınmaktır.

Takva kelimesi, kötü şeyden sakınmak mânâsına gelen itikâ kelimesinden alınmıştır.

İttikâ kelimesinin kökeni “vikaye- وى-قى” kökünden gelir diye bilinir.

Vikaye; zarar verecek olan her şeyden sakınmak, korunmak demektir.

Takvaya uyana “muttaki” denir.

Kur’ân, cennete yâni ilâhî huzura ancak ve ancak takva sahiplerinin ulaşacağını belirtmiştir.

Âl-i İmrân sûresi 133: “Ve cennet ard hâ el semâvât ve el ardu uiddet lil muttekîn.”

Meâli: “Fenalardan sakınan, Allah’a ortak koşmayanlar için gökte ve yerde, huzur veren sonsuz hakikatler vardır.”

Her varlık bir kitaptır.

Bu kitabın içinde yaratılış hakikatleri vardır.

Her varlık, Allah’ın “Hûdâ” esmasının, yâni yol gösterenin gösterdiği yoldur.

Bil ki bu yol seni hakikatlere götürür.

Yeter ki kişi, takva üzere olsun, yâni fenalardan sakınsın, Allah’a ortak koşmasın.

İşte takva; fenalardan sakınmak, Allah’a ortak koşmamaktır.

Bakara Sûresi 2: “Zâlikel kitâbu lâ reybe fîhi huden lil muttekîn.”

Meâli: “İşte bu kâinat bir kitaptır. Onun içindeki hakikatlerde şüphe yoktur. Fenalardan sakınıp hakikatleri arayanlar için hakikatlere yol göstericidir.”

Takva sahiplerine, nice mağfiretler vardır, nice yüce hakikatlerin karşılığı vardır.

Hucurât Sûresi 3: “Li el takvâ lehum mağfiret ve ecrun azîm.”

Meâli: “Takva sahipleri için, mağfiret ve yüce karşılıklar vardır.”

Şimdi bu âyete göre takva sahibi erkekten olur, kadından olmaz denilebilir mi?

Mağfirete ve yüce karşılığa erkek erişir, kadın erişemez denilebilir mi?

Allah her insana kadın olsun erkek olsun, beyin vermiştir.

Her kim ona verilen beynin kıymetini bilirse, nice hakikate erişecektir.

Nice ilmi değerlere kapılar açacaktır.

Yeter ki insan, gönlünü ve aklını temizlesin.

Temiz bir akılla aklını işletsin.

Çocuk saflığında bir akılla düşünsün, araştırsın.

Anlıyoruz ki Takva:

Aklımızdaki bâtıl bilgilerden sakınmak, temizlenmektir.

Kötülük içeren hislerden, düşüncelerden sakınmaktır.

Tüm fena hallerden sakınmaktır.

Fitnelikten, fesatlıktan, gıybetten, gururdan, kibirden sakınmaktır.

Birileri hakkında dedikodu yapıp çekiştirmekten sakınmaktır.

Zarar vermekten, yakıp yıkmaktan sakınmaktır.

Kötü düşünmekten, kötü söylemekten sakınmaktır.

Yalan söylemekten, iftira atmaktan sakınmaktır.

İnsanların eksikliğini aramaktan, alay etmekten, kötülemekten sakınmaktır.

İnsanları inançlarına göre ayırmaktan, örtülü-örtüsüz olarak bakmaktan, namazlı-namazsız diye ayırmaktan sakınmaktır.

Birilerini küçük görmekten, kendini büyük görmekten, yaratılan bir varlığa kerih bakmaktan sakınmaktır.

İnsanların mallarına, ırzlarına göz dikmekten sakınmaktır.

Çalmaktan, çırpılmaktan, kendine ait olmayanı gasp etmek-
ten, kul hakkına girmekten sakınmaktır.

Emanete ihanet etmekten sakınmaktır.

Kısacası her türlü zarar içinde olma hallerinden sakınmaktır.

Dünya perestlikten, eşya perestlikten, makam, şan, şö-
ret perestlikten sakınmaktır.

Allah'ın ûlviyetinin yanında ben de varım demekten sa-
kınmaktır.

Kendine varlık isnat etmekten sakınmaktır.

Allah'a ortak koşmaktan sakınmaktır.

İşte takva, bütün günahlardan uzak durmaktır, sakınmaktır.

Takva ehli olana yâni zulüm açığa çıkaracak olan her bilgi,
düşünce, eylemden uzak duranlara, hakikatler açılır.

Gönlü, akıllı temiz olanlara, yâni takva sahiplerine nice lü-
tuflar sunulur.

Onlar varlığın varoluş sırlarına kavuşurlar.

A'râf Sûresi 96: "Ve ittekav le fetahnâ aleyhim berekâtin
min el semâi ve el ardı."

Meâli: "Takva ehli, yerlerin ve göklerin hakikatlerinden feyiz
alırlar, her şeyin ortaya çıkışının Bize ait olduğunu anlarlar."

Takva, gönlünü ve aklını temizleyenlerin ulaştığı bir ma-
kamdır.

Bu makama ulaşmadan sırlar kapısı açılmaz.

Allah hakikatine, ancak ve ancak muttaki olanlar erebilir.

Muttaki kimse kadından da erkekten de olabilir.

Yeter ki her kişi düşünsün, akletsin.

Kur'ân kadın erkek ayrımcılığı yapmaz.

Nebe Sûresi 31-36 âyetler incelendiği zaman sunulan ha-
kikat muhteşemdir.

Erkeğe memeleri yeni tomurcuklanmış kızlar verilecek diye yapılan meâl doğru değildir.

Orada sunulan hakikat, ilmî irfan yolunda olan kişinin erişeceği lütuflardır.

31- Muhakkak ki fena hallerden sakınanlar için feyz vardır.

32- Tecellileri ve tüm varlığı tutan Zâtı anlamak vardır.

33- Göz alıcı güzellikler ve birlik şuuru vardır.

34- Hakikatleri anlamış gönüller vardır.

35- O halde olanlarda boş söz duyma yoktur ve yalan yoktur.

36- Hakikatleri araştırmanın karşılığı olarak Rabbinin lütufları vardır.

İşte görüldüğü gibi meâl çok dikkatlice yapılmalıdır.

Ama maalesef meâller hakkıyla yapılamamaktadır.

Kur'ân'da sıkıntı yoktur, meâllerde vardır.

Şimdi de, dullar ve bakireler verilecek diye yapılan başka bir meâli inceleyelim.

Tahrîm Sûresi 5. âyet böyle meâl edilmektedir.

Bayraktar Bayraklı Meâli: “Peygamber sizi boşayacak olursa, belki de, Rabbi ona sizden daha hayırlı, kendisini Allah’a teslim eden, inanan, gönülden itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verir.”

Diyanet İşleri Meâli: Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona, sizden daha hayırlı, müslüman, inanan, sebatla itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

Diyanet Vakfı Meâli: Eğer o sizi boşarsa Rabbi ona, sizden daha iyi, kendini Allah’a veren, inanan, sebatla itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bâkire eşler verebilir.

Ediv Yüksel Meâli: Sizi boşarsa, Rabbi ona, belki sizin yerinize sizden daha iyi, (Tanrı'ya) teslim olan, inanan, adayan, yönelen, kulluk eden, aktif, dul ve genç eşler verir.

Mehmet Okuyan Meâli: O sizi boşarsa, Rabbi ona, sizden daha hayırlı, (Allah'a) teslim olan, iman edip güvenen, (Allah'a) boyun eğen, (Allah'a) yönelen, ibadet eden, seyahat eden, dul veya bakire eşler verebilir.

Mustafa İslâmoğlu Meâli: Farz edin ki o sizi boşadı; bu takdirde O'nun Rabbi sizden çok daha hayırlı eşler verebilir: Allah'a tam teslim olan, O'na tam güvenip inanan, O'nun iradesini gerçekleştirmek için gönülden itaat eden, hatada ısrar etmeyen, yalnız O'na kulluk eden, hayır yolunda koşan, dul ya da bakire eşler.

Görüldüğü gibi müellifler erkeğe özgü meâl yapmışlardır.

Erkeğe dul ve bakirler verilir diye yapılan meâl, kadını ne duruma koymaktadır, çok iyi düşünlmelidir.

Şimdi kelime kelime âyeti inceleyelim.

Tahrîm Sûresi 5: "Asâ rabbuhû in tallakakunne en yubdilehû ezvâcen hayren min kunne muslimâtin mû'minâtin kânitâtin tâibâtin âbidâtin sâihâtin seyyibâtin ve ebkârâ."

Asâ rabbu hû	: Belki, umulur, Rab, vücdlandırıran, o, o kimse,
İn talak kunne	: Eğer, şâyet, boşadı, bıraktı, eski halini bıraktı, sizden,
En yubdile hû	: Ona değiştirmesi, onun değişmesi, kendini değiştirmesi,
Ezvâcen	: Birlikte olanlar, denkler, eşler, sınıflar, türler, arkadaş,
Hayren min kunne	: Hayırlı, iyi, faydalı, yararlı, güzel haller, sizden,
Muslimâtin	: Teslim olma yolunda olan, barışa gelen,
Muminâtin	: Müminlik yolunda olanlar,

Kânitâtın	: Sadık, itaat eden, boyun eğen,
Tâibâtın	: Temizlenenler, temiz olmak isteyen,
Âbidâtın	: Kul olanlar, yakınlaşanlar, kulluk idrakinde olanlar,
Sâihâtın	: Seyahat eden, arayan, yolcu, hakikate yolculuk eden,
Seyyibâtın	: Daha önceki halinden kopmuş, ayrılmış, boşanmış,
Ve ebkâren	: Bakir, yeni, tertemiz olan, el değmemiş,

Meâli: Eğer sizden; eski hâllerini bırakıp, Rabbini anlamak isteyen bir kimse olursa, o aynı yolda olan kimselerle bir değişim içinde olur. Sizden güzel haller içinde olanlarla, teslim olma yolunda olanlarla, müminlik yolunda olanlarla, itaat edenlerle, temizlenenlerle, kulluk idrakinde olanlarla, hakikat yolu üzere olanlarla, daha önceki cehalet hallerinden ayrılmış olanlarla ve tertemiz olanlarla birlikte olur.

Kelime kelime incelediğimizde, Rabbini anlamak isteyen her kim bâtil hallerini bırakır hakikat yolunda olursa, bir kemâlat içinde olur.

Yoksa burada “eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona dul ve bakire eşler verebilir” diye yapılan meâl ne kadar hakikati yansıtmıyor, çok dikkatli araştırmalıyız.

Verebilir ne demek?

Verebilir de vermeyebilir de diye yorum yapmak Kur’ân’ın ruhuna uymaz.

Allah’ın vaadi haktır, verir ya da vermez diye yorum yapmak daha doğrudur.

Sormak gerekir “erkeğe verebilir” ne demek?

Niye erkeğe göre meâl yapılır.

Niye meâllerde erkeğe olan bir sesleniş algısı vardır?

Şimdi de hülle olayını inceleyelim.

Bakara Sûresi 229 ve 230 âyette geçen hülle olayı nedir?

Yapılan meâller hakikate uygun mudur?

Neden erkeğe boşama hakkı verilir?

Kadının eşini boşama hakkı yok mudur?

Hülle olayının hakikati nedir?

Öncelikle şunu belirtelim, hülle Mekkeli müşriklerin âdetidir.

Hazreti Muhammed ise tam tersinin mücadelesini vermiştir.

“Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, hülle yapana da yaptırana da lânet etmiştir.” (İbn-î Mâce: 1934)

Maalesef Mekkeli müşriklerin inancı ve geleneği meâllere yansımıştır.

Âyeti inceleyelim.

Bakara Sûresi 229-230

Diyanet İşleri Meâli 229: Boşanma iki defadır. Ya iyilikle tutma ya da iyilik yaparak bırakmadır. İkisi Allah'ın yasalarını koruyamamaktan korkmadıkça kadınlara verdiklerinizden (mehirden) bir şey almanız size helal değildir. Eğer Allah'ın yasalarını ikisi koruyamayacaklar diye korkarsanız, o zaman kadının fidye vermesinde (mehrinden vazgeçerse) ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın yasalarıdır, onları bozmayın. Allah'ın yasalarını bozanlar ancak zalimlerdir.

Diyanet İşleri Meâli 230: Bundan sonra kadını boşarsa, kadın başka birisiyle evlenmedikçe bir daha kendisine helal olmaz. Eğer ikinci koca da onu boşarsa, Allah'ın yasalarını koruyacaklarını sanırlarsa eski karı kocanın birbirlerine dönmelerine bir engel yoktur. Bunlar, bilen kimseler için Allah'ın açıkladığı yasalarıdır.

Hülle denilen olay, erkeğin karısını boşadığında onu tekrar geri alması için, kadının başka bir erkekle evlenip boşanıp eski eşine geri dönme olayıdır.

İslâm Ansiklopedisindeki bilgi şöyledir:

Gerek İslâm'dan önceki Câhiliye döneminde gerekse İslâm'ın ilk yıllarında evlilik ve boşama konusunda bir sınırlama söz konusu olmadığı, bu durumun erkekler tarafından istismar edilip kadınların bundan büyük zarar gördüğü, talâkla ilgili hükümleri düzenleyen Bakara sûresindeki âyetlerin de (2/229-230) bu gelişmeler üzerine nâzil olduğu bilinmektedir.

Bu âyetler erkeğin boşama hakkını üçle sınırlandırmakta ve üçüncü boşamadan sonra kadının başka bir erkekle yeni bir evlilik yapmadıkça ve bu evlilik de sona ermedikçe önceki kocasıyla tekrar evlenemeyeceğini hükme bağlamaktadır.

Âyetin ifadesi, konuyla ilgili hadisler ve sahâbe uygulaması dikkate alındığında bu sürecin tabii bir şekilde işlemesi, yâni üç talâkla boşanan bir kadının aynı erkekle evlenebilmesi için iddet bekledikten sonra bir başkasıyla sahih bir evlilik yapması, bu evliliğin de ölüm veya boşama ile sona ermesi ve tekrar iddet beklenmesi gerekmektedir.

Ancak dinen doğru bulunmasa bile teamülde bu şartların sunî bir şekilde yerine getirilip kadını kocasına helâl kılmak amacıyla şeklî bir evliliğin yapıldığı da bilinmektedir.

Bu tür evliliğe Türkçe'de "hülle", Arapça fıkıh literatüründe "tahlil" denilmektedir.

"Helâl kılma" anlamı çerçevesinde oluşan bu adlandırmada, şüphesiz ki üç talâktan sonra taraflar arasında

dönüşü olmayan bir ayrılığın ve bir evlenme yasağının doğması, ikinci evliliğin de bu yasağı kaldırma, haramı helâl yapma işlevini görmesi etkili olmuştur.

İslâm toplumunda hülle âdetinin dönem ve bölgelere göre farklılık göstererek belli ölçüde yaygınlaşmasında, yukarıdaki âyetin böyle bir imkândan söz etmiş olmasından ziyade Hz. Ömer devrinde başlayan “tek celsede üç talâk” hükmü ve uygulamasıyla klasik doktrinindeki talâk telakkisinin, ayrıca muâmelât hukukunda ölçü alınan şekil ve lafız unsurunun yemin gibi talâk alanında da fazlaca işletilmesinin etkisi vardır.

Hz. Ömer’in hilâfetine kadar kadının bir temizlik dönemi içerisinde yapılan talâklar sayısı ne olursa olsun bir talâk, yâni eşlere tanınan üç defa boşanabilme hakkından sadece birinin kullanılması şeklinde kabul edilirken kural olarak erkeğe ait olan boşama hakkının bir tehdit vasıtası şeklinde mübalağalı sayı ve ifadelerle kullanılmaya ve kadınlar da bundan zarar görmeye başlayınca Hz. Ömer ashopla istişare ederek aynı anda yapılan üç boşamayı hukuken üç boşama olarak geçerli saymış, yâni üç talâk hakkının tamamının kullanılmış olduğu hükmünü vermiştir.

Bu ictihadî hüküm daha sonra dört Sünnî mezhep imamı dahil fakihlerin çoğunluğu tarafından gerekçeleri kısmen farklı da olsa benimsenip yürürlükte tutulmuştur. (bk. TALÂK)

Aile hayatına son veren talâk hakkının kızgınlık vb. sebeplerle fevrî olarak kullanılması ve bir anda hukukî neticeler doğurması çok defa evlilik birliğini devam ettirmek isteyen tarafları zor durumda bırakmış ve hülle de âdeti bu sonucu aşmaya yarayan bir çare olarak yaygınlık kazanmıştır.

Üç talâkla boşanan bir kadının bir başkasıyla nikâhlanıp ondan da boşanmadıkça eski kocasına helâl olmaya çağını bildiren âyette yer alan “nikâh” kelimesi (el-Bakara 2/230), İslâm hukukçularının çoğunluğuna göre mücerret nikâh akdini değil fiilî evliliği ifade etmektedir; bu sebeple de helâllik için cinsî münasebet şarttır.

Ancak fukahâ-yi seb’adan Saîd b. Müseyyeb, cinsî münasebetin bulunmadığı mücerret nikâh akdiyle helâllığın meydana geleceğini söylemiş, Bîşr b. Gıyâs el-Merîsî ile Şîa fakihleri de bu görüşü benimsemiştir.

Saîd b. Cübeyr’in de bu görüşte olduğu nakledilmekle birlikte bunun Saîd b. Müseyyeb ile karıştırılmasından kaynaklanmış olması muhtemeldir.

İslâm âlimlerinin çoğunluğu ise söz konusu görüşe karşı çıkmıştır. Sadrüşşehîd, meşhur hadise aykırı olduğunu söylediği bu telakkiye dayanarak fetva verenlerin Allah’ın, meleklerin ve bütün insanların lânetine uğrayacaklarını söylemiştir. Saîd b. Müseyyeb’in bu görüşte olmasının hüllecileri lânetleyen hadisin kendisine ulaşmamış olmasından kaynaklandığı belirtilmiştir.

Bu sebeple bazı İslâm hukukçuları, onun görüşüne göre hüküm veren hâkimin hükmünün geçersiz olduğunu ileri sürmüşlerdir.

Saîd b. Müseyyeb’e göre mutlak mânada nikâh hem akdi hem de cinsî münasebeti ifade ediyorsa da ilgili âyette nikâhın kadına izâfe edilmesi ve erkek olmadan münasebetin meydana gelemeyeceği dikkate alınırsa âyet cinsî ilişkiyi değil akdi şart koştaktadır.

Onun bu görüşünden rücû ettiği de nakledilmiştir.

Saîd b. Müseyyeb’in görüşüne karşı çıkan İslâm hukukçuları ise nikâhın hakiki mânada cimâ, mecazi olarak da akid için kullanıldığını, âyette geçen nikâhtan

maksadın cimâ olduğunu ve akdin buna sebep teşkil ettiğini belirtmişlerdir.

Ayrıca âyette bir başka erkekle değil “bir başka koca ile nikâhlanmadıkça” ifadesinden esasen akid mânasının bulunduğunu, bu sebeple nikâh kelimesinden akid mânasını çıkarmanın tekrara sebebiyet vereceğini söyleyerek bir kişinin hukukî şartlarını gözetip beraber yaşamaya niyet etmedikçe koca olarak adlandırılmayacağını belirtmişlerdir.

Ayrıca burada cinsî ilişki mânasının bulunduğuna karîne vardır.

Zira bu ilişki boşamayı, dolayısıyla bir yuvanın yıkılmasını engelleme konusunda bir caydırıcılık özelliği taşımaktadır, ilişkisiz nikâhta ise bu faktör yoktur.

Nitekim 1917 tarihli Aile Hukuku Kararnâmesi de İslâm hukukçularının büyük çoğunluğunun görüşüne uyarak üç talâkla boşanan kadının boşayan kocaya helâl olabilmesi için kadının iddeti bittikten sonra hülle kastı olmaksızın bir başka erkekle evlenip zifafa girmeleri ve bundan sonraki ayrılığın ardından iddetini doldurması gerektiğini hükme bağlamıştır (md. 117-118).

Gerek Hz. Peygamber’in hadislerinde gerekse ashâbın uygulamasında, Kur’ân-ı Kerîm’de ifade edilen şartın (el-Bakara 2/230) yerine getirilebilmesi için ikinci evliliğin hilesiz, muvâzaasız, sahih bir şekilde ve evlilik amaçlarına uygun olarak gerçekleşmiş olması hususuna ayrı bir önem atfedilir.

Ashaptan Rifâa el-Kurazî karısını boşadığında kadın tekrar ona dönebilmek için Abdurrahman b. Zebîr’e nikâhlanmış, fakat zifafa girmeden Resûl-i Ekrem’e başvurarak eski kocasına dönüp dönemeyeceğini sormuş, Hz. Peygamber de yeni kocasıyla cinsî ilişkide

bulunmadan bunun mümkün olamayacağını söylemiştir (Buhârî, “Şehâdât”, 3, “Talâk”, 4, “Libâs”, 6, 23, “Edeb”, 68; Ebû Dâvûd, “Talâk”, 49)

Yine Resûlullah, hülle yapanla kendisi için hülle yapılan erkeği Allah'ın lânetine uğramış insanlar olarak ilân etmiş (Ebû Dâvûd, “Nikâh”, 15; Tirmizî, “Nikâh”, 28; Nesâî, “Talâk”, 13, “Zînet”, 25; İbn Mâce, “Nikâh”, 33) ve hülle yapanı “kiralık teke” olarak nitelendirmiştir (İbn Mâce, “Nikâh”, 33)

Hz. Ömer de bu yola başvuranları taşa tutmak suretiyle idam etmekle tehdit etmiş, oğlu Abdullah, bu tür bir evliliğin nikâh akdi değil zina fiili olduğunu ve yirmi yıl beraber yaşasalar bile zinakâr sayıldıklarını söylemiştir.

Hz. Ali, Abdullah b. Mes'ûd, Ebû Hüreyre, Câbir b. Abdullah, Ukbe b. Âmir, Abdullah b. Abbas da bu görüşe katılmış ve kadının kocasına helâl olmayacağını belirtmişlerdir.

Abdullah b. Abbas bunun Allah'ı aldatmaya kalkışmak olduğunu söylemiştir.

Hz. Ömer böyle bir evlilikten sonra boşamaya izin ver-meyerek evliliğin devamına hükmetmiş, Hz. Osman da hülle maksadıyla evlenen bir karı kocayı ayırmıştır.

Üç talâkla boşanmış bir kadını, boşayan kocasına helâl kılmak niyetiyle veya bu şartla yapılan evliliğin dinî ve hukukî hükmü İslâm hukukçuları arasında geniş tartışmalara yol açmıştır.

Hanefîler bu meselede, evlenecek erkeğin helâl kılma niyeti taşıması ile evlendikten sonra boşama şartı koşularak yapılan evlilikleri ayrı ayrı ele alırlar.

Buna göre boşanmış kadınla onu boşayan ilk kocanın herhangi bir bilgi ve isteği olmaksızın bir erkeğin bu

kadınla onu ilk kocaya helâl kılma niyetiyle evlenmesi halinde onun bu niyeti akdi hukuken etkilemez ve yapılan akid sahih olup helâllik gerçekleşir.

Boşama şartıyla yapılan evlilik akdinde ise Ebû Hanîfe ve Züfer'e göre nikâh geçerli, şart geçersizdir; evlilik şarta bağlı olmaksızın devam eder.

Diğer bir ifadeyle şart yok hükmünde görüldüğünden yapılan işlem süreklilik amacıyla yapılmış bir evlilik sayılır.

Bu tür bir evlilikten sonra kocası tarafından boşanan kadın eski kocasıyla tekrar evlenebilir. Bazı Şâfiîler de bu görüştedir. Bezzâzî'nin bu konuda Ebû Hanîfe'ye, "Nikâh ve şart câizdir, ikinci kocanın boşamaması durumunda hâkim kadını boşattırır" şeklinde bir görüş nisbet etmesi (el-Fetâvâ, IV, 263) hatalıdır.

Mezhebin ilk muteber kaynaklarında (zâhirü'r-rivâye) böyle bir görüş bilinmemektedir (İbnü'l-Hümâm, IV, 35).

İmam Muhammed de nikâhın geçerli, şartın bâtil olduğunu söylemekte, ancak böyle bir evliliğin kadını ilk kocasına helâl kılmayacağını ifade etmektedir. Ebû Yûsuf'a göre de böyle bir evlilikte cimâ vâki olsa bile kadın ilk kocasıyla evlenemez.

Ebû Hanîfe'ye göre helâl kılma şartı mekruh ve geçersiz, nikâh akdi ise sahih olduğu için Allah'ın "bir başka koca ile nikâhlanmadıkça" âyetindeki hitabına dahil olması sebebiyle kadın ilk kocasıyla evlenebilir.

Ebû Hanîfe'nin bu görüşünü hileli ve muvâzaalı bir yola cevaz olarak görmekten ziyade onun hukukî işlemlerin dinî sonuçlarıyla şeklî ve hukukî sonuçları arasında ayırım yapmasının ve hukukî işlemlerde mümkün olduğu ölçüde şeklî, zâhirî ve objektif kıstasları benimsemesinin tabii sonucu olarak görmek gerekir.

Aynı yaklaşım daha geniş bir şekilde İmam Şâfiî için de geçerlidir.

Ebû Yûsuf ise helâl kılma şartının süre tayini anlamına geldiğini ve bunun da geçici evliliği ifade ettiğini, sahih olmayan böyle bir nikâh akdinin ise kadını kocaya helâl kılmayacağını ileri sürmektedir.

İmam Muhammed'e göre de helâl kılmak şartıyla nikâh akdi yapanlar, kanun koyucunun tehir ettiği bir şeyi acele olarak elde etmek istemektedirler.

Bu sebeple böyle bir yola başvuranlar, bir an önce miras almak isteyen mirasçının, vârisi olduğu kişiyi öldürmesinde uygulandığı gibi bundan mahrum bırakılmak suretiyle cezalandırılırlar.

Şâfiî mezhebinde de hâkim görüş, gerekçe farklı bile olsa Ebû Yûsuf ve İmam Muhammed'in görüşü istikametindedir.

Şâfiî mezhebine göre üç talâkla boşanan kadını kocasına helâl kılmak şartıyla yapılan nikâh akdi süre tayinine dayalı bir nikâh akdidir ve müt'a nikâhının bir türüdür.

Nikâhı sona erdirmeye amacıyla ileri sürülen her şart akdi bâtil kılar ve evlilik akdinin neticelerini doğurmaz.

Buna göre kadının önceki kocasıyla yeniden evlenebilmesi için sahih bir evlilik gerekir.

Ancak akid esnasında böyle bir anlaşma ve şart olmadığı halde karı kocadan herhangi biri devamlı bir evlilik kurmak değil ilk kocaya helâl kılmayı sağlayan geçici bir evlilik yapmaya niyet etmişse niyet gizli olduğundan hukukî bir değer taşımaz, şekil esas alınır ve yapılan akid geçerli sayılır.

Mâlikîler'e göre hülle şartı veya ikinci kocanın helâl kılma niyetinin bulunduğu nikâh akdi fâsiddir. Süfyan es-Sevrî ve Evzâî de bu görüştedir.

Böyle bir şartın ikrarı veya tesbiti halinde akid feshedilir ve kadın, ikinci kocası, şahitler ve veli cezalandırılır. Hanbelîler'e göre de hülle niyeti veya hülle şartıyla yapılan nikâh akdi dinen haram, hukuken bâtıldır.

Ebû Hanîfe'nin hocası İbrâhim en-Nehaî, kadının veya ilk ya da ikinci kocadan birinin niyetinin hülle olması durumunda nikâhın bâtil olduğunu ve kadının ilk kocaya helâl olmayacağını söylemiştir.

İslâm mezhepleri hüllenin dinen haram olduğunu ve hülle şartıyla yapılan evliliğin önceki kocaya helâl oluşu sağlamayacağını ifade etmişler.

Ancak hukukî işlemlerde açık ve objektif delil ve verilerden hareket etmek gerektiğinden hülle niyetiyle yapılan ikinci evliliğin pozitif hukuk açısından değeri konusunda, yâni hâkime intikal edecek maddî deliller bakımından farklı değerlendirmeler yapmışlardır.

Bu sebeple de bir kısım fakih hülle amaçlı evlilikleri dinen haram ve günah saymakla birlikte niyet açığa vurulmadığı sürece hukuken geçerli saymıştır.

Esasen bu yaklaşım, fakihlerin hukukî işlemlerin diyânî hükmü ile kazâî hükmü arasında fark gözetmelerinin tabii sonucudur ve hiçbir zaman onların hülle-i haram görmediği anlamına gelmemektedir.

Ancak fakihlerin bu ayırımı hukuk tekniği açısından savunulabilir olsa da halk arasında algılanma biçimi ve uygulamaya aksediş yönüyle olumlu sonuç doğurmamış, neticede hülle evliliklerinin haram olmadığı, hatta dinen onaylanan bir çıkış yolu (hîle-i şer'îyye) olduğu şeklinde bir anlayışın yaygınlaşmasına zemin

hazırlamış, bu yönde uygulamalar için gerekçe yapılmaya başlanmıştır.

Bu süreç, gerek İslâm dünyasında gerekse Batı'da hülle evliliklerini hedef alan, bu arada İslâm hukukuna ve geleneğine kadar uzanabilen ağır eleştirilerin yapılmasının, hatta konu etrafında mizahî bir literatürün oluşmasının da temel âmili olmuştur.

Ancak İslâm'ın aile kurumuna verdiği önem, evlilik aklının kurulması ve korunmasına yönelik aldığı tedbirler, hülle evliliğini açıkça yasaklayan ve kınayan hadisler göz önüne alındığında bu tür bir evliliği İslâm'ın haram ve günah saymakla kalmayıp önlemek de istediği ve asla tasvip etmediği açıkça anlaşılır.

Hüllenin İslâm toplumlarında belli ölçüde de olsa yaygınlık kazanmasını İslâm'ın böyle bir işlemi câiz görüp tavsiye etmesi şeklinde değil diğer toplumlar gibi İslâm toplumunda da zaman zaman bu tür ihlâl ve istismarların olabileceği şeklinde açıklamak ve bu tür gelişmeleri fertlerin dinin emir ve yasaklarına uymada gösterdikleri şahsî zaafa bağlamak daha yerindedir.

Ancak aile hukuku alanında klasik doktrinde hâkim telakkilerin, özellikle de boşama hakkının kocaya tahsisi, bu hakkın kullanımının ferdî tercih niteliğinde görülüp yargı denetimine fazla açılmayışı, boşamanın gerçekleşmesinde şeklî unsurların ön planda tutulması gibi tercihlerin âdeta kanuna karşı hile niteliğindeki hülle beslediği ve onun yaygınlaşması için uygun bir zemin oluşturduğu da söylenebilir.

Bu konu ile ilgili Tevhîd-i Kur'ân Mâalini inceleyelim.

Bakara Sûresi:

229: “Et talâku merrâtân fe imsâkun bi marûfin ev tesrîhun bi ihsân ve lâ yahıllu lekum en tehuzû mimmâ âteytumûhunne şeyen illâ en yehâfâ ellâ yukîmâ hudûdallâh fe in hıftum ellâ yukîmâ hudûdallâhi fe lâ cunâha aleyhimâ fî meftedet bihi tilke hudûdullâhi fe lâ tatedûhâ ve men yeteadde hudûdallâhi fe ulâike humuz zâlimûn.”

Meâli: “Cehalet bağından kurtulmak makamlar üzeredir, öyle ki bir irfaniyet içinde o hallerden el çekmektir, ya da iyi bir şekilde cehaleti anlayıp o halleri bırakmaktır. Bıraktığınız o hallere dönüp tekrar sarılmanız size uygun değildir. Ancak o hallerinize dönmekten korkarsanız, Allah’ı anlamak için makamlara bakın, o sağlam duruştan başka bir halde olmayın. Yine de bir korku içinde olursanız, Allah’ı anlamak için her varlıktaki o dirilik şuurundan başka bir hâl üzere olmayın. Artık böyle yapanlar, o hallerden vazgeçenler bir vebal içinde olmazlar. İşte bunlar Allah’ı anlamadaki mertebelerdir. Bundan sonra haddi aşmayın ve kim Allah’ı anlamada, mertebelerinde haddi aşanlardan olursa, işte onlar zalimlerdir.”

230: “Fe in tallakahâ fe lâ tahıllu lehu min badu hattâ tenkiha zevcen gayrahu fe in tallakahâ fe lâ cunâha aleyhimâ en yeterâceâ in zannâ en yukîmâ hudûdallâh ve tilke hudûdullâhi yubeyyinuhâ li kavmin yalemûn”

Meâli: “Artık o kişi o hallerini bıraktığında, artık onun sonradan o hallere dönmesi uygun değildir. O kişi başka bir yola değil, birlik üzere olan hakikatin yoluna bağlanır. Artık o hallerini bırakan kişi; o haller üzere olanların zanlarından dönmeleri ve Allah’ın hükümlerini anlamada sağlam bir duruşta olmaları için, onlara yardım etmesinde ona bir vebal yoktur. İşte bunlar Allah’ı anlamadaki mertebelerdir, bilmek isteyen kimselere o hakikatleri açıklamaktır.”

231: “Ve izâ tallaktumun nisâe fe belagne ecelehunne fe emsikûhunne bi marûfin ev serrihûhunne bi marûf ve lâ

tumsikûhunne dırâran li tatedû ve men yefal zâlîke fe kad za-
leme nefsehu ve lâ tettehîzû âyâtillâhi huzuvâ vezkurû nime-
tallâhi aleykum ve mâ enzele aleykum minel kitâbi vel hik-
meti yeziukum bihî vettekûllâhe valemû ennallâhe bi kulli
şeyin alîm”

Meâli: “Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrıl-
maları için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar bir irfani-
yet içinde hakikatlere sımsıkı sarılıncaya, bir irfaniyet içinde
o cehalet hallerini bırakıncaya, hakikatleri anlayıncaya kadar
bekleyin. Haddi aşmışlık içinde olup ikilik hallerinde olanlar-
dan uzaklaşın. Kim o haller üzere olursa, işte o nefsine zul-
metmiş olur. Allah’ın âyetlerini önemsememezlik yapmayın ve
üzerinizdeki Allah’ın nimetlerini anlayın. Tüm varlık kitabın-
dan size sunulan şeyleri ve her varlığın içinde ince hikmetler
olduğunu anlayın. Bunlar sizlere öğütlerdir. Fenalardan sakı-
nın, Allah’a ortak koşmayın ve bütün her şeydeki ilmin sahi-
binin Allah olduğunu bilin.”

232: “Ve izâ tallaktumun nisâe fe belagne ecelehunne fe
lâ tadulûhunne en yenkîhne ezvâcehunne izâ terâdav beyne-
hum bil marûf zâlîke yûazu bihî men kâne minkum yu’minu
billâhi vel yevmil âhır zâlikum ezkâ lekum ve ather vallâhu
yalemu ve entum lâ talemûn”

Meâli: “Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrıl-
maları için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar hakikatleri
anlayıncaya kadar bekleyin. Artık o yolda olanlar hakikatlere
bağlansınlar, adaletten ayrılmasınlar. Onlar aralarında irfa-
niyet üzere, hoşnutluk üzere olsunlar. Bunlar sizlere öğütler-
dir. Sizden kim Allah’a iman eder ve sonunun geleceği güne
inanırsa, işte bu sizin için zeki olmaktır ve cehaletten arın-
maktır. Allah ilmin sahibidir ve sizler ilmin sahibi değilsiniz.”

Tevhîd-i Kur'ân Mâalini incelediğimizde talâk karısını boşamak değil, kişinin tüm cehalet bağlarından kurtulması, ayrılmasıdır.

Erkeğin karısını boşaması şeklinde meâl yapmak, Allah'ın adaletine uygun düşmez.

Boşanma hem erkek hem kadının kanuni hakkıdır.

Bu hakkı sadece erkeğe uygun görmek adaletten uzak olmaktır.

Hülle diye adlandırılan konu iyi anlaşılmalıdır.

Talâk konusu iyi anlaşılmalıdır.

Kur'ân'da bahsedilen, kişiyi kibre düşüren her duygu düşünce talâk edilmelidir.

Senlik benlik getiren her duygu her düşünce terk edilmelidir.

Kibir içeren her türlü bilgi terk edilmelidir.

Gıybet içeren, fitnelik içeren, ayrımcılık içeren her türlü bilgi terk edilmelidir.

İçinde ayrımcılık içeren inancın her türlü bilgisi terk edilmelidir.

Zulüm içeren her türlü bilgi terk edilmelidir.

Kendini üstün sandıran, başkasına hor baktıran her türlü bilgi terk edilmelidir.

Kişî hakikat yoluna girdiğinde, batıl alana dönmemelidir.

Eğer dönerse, hakikat ile batılı kıyaslarsa, hakikati anlar, batıla olan bağını koparırsa, tekrar hakikat yoluna hülle yapabilir.

Yâni tekrar hakikat yoluna bağlanabilir.

Yeter ki batılın ne olduğunu anlasın.

Yeter ki kendini kibre düşüren her duygu düşünceden boşansın.

Şimdi de kadınların köle olarak görülmesi durumunu inceleyelim.

Erkeğin köle durumuna köle denilmiştir.

Kadınların köle durumuna cariye denilmiştir.

Hazreti Muhammed'in hayatı, kimsenin köle olmaması mücadelesi ile geçmiştir.

Kadınların cariye olarak alınıp satılmaması için mücadele etmiştir.

Cariyelik yoktur demiştir.

Ama nasıl olurda meâllerde cariye kelimesi geçer?

Oysa Türkçe'ye cariye olarak çevrilen kelime, Kur'ân'ın Arapçasında cariye diye geçmez.

Ahzâb Sûresi 52: "Lâ yahıllu leken nisâu min badu ve lâ en tebeddele bihinne min ezvâcin ve lev acebeke husnuhunne illâ mâ meleket yemînu ve kânallâhu alâ kulli şeyin rakîbâ."

Lâ yahıllu leke	: Yok, uygun, çözüm, caiz, sen,
El nisâ	: Nefsini tanıma yolunda olan, kadın, nâs yolunda olan,
Min badu	: Uzak, sonra, başka, ondan sonra,
Ve lâ en tebeddel	: Yok, bedel, değiştirme,
Bihinne min ezvac	: Onlar ile, eş, aynı yolda olan, tür, cins,
Ve lev acebeke	: Vele, ise, merak, etkilenen, hayret, sen,
ke	
Husnu hunne	: Güzellik, iyilik, hoş, onlar,
İllâ mâ meleket yeminu ke	: Ancak, sahibi değil, noksansız, ellerin, güç, sen,
Ve kânâ Allah	: Oldu, Allah'dır,

Alâ kulli şey : Bütün her şey,
Rakîb : Koruyan, tutan, gözeten, tecellileri ile tutan,

Diyanet İşleri Meâli: Bundan sonra, güzellikleri hoşuna gitse bile başka kadınlarla evlenmek, eşlerini boşayıp başka eşler almak sana helâl değildir. Ancak sahip olduğun cariye-ler başka. Şüphesiz Allah, her şeyi gözetleyendir.

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli: Bundan başka kadınlar sana helâl olmaz. Bunları başka eşlerle değiştirmek de olmaz. İsterse güzellikleri hoşuna gitsin. Ancak sahip olduğun cariyen başka. Allah her şeye gözcü bulunuyor.

Elmalılı Meâli (Orijinal): Bundan başka kadınlar sana halâl olmaz, bunları başka zevcelere değiştirmek de olmaz, isterse husûnleri çok hoşuna gitsin, meğerki milki yemînin ola, Allah her şeye gözcü bulunuyor.

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "Nefsini tanıma yolundan uzak olanlar sana uygun değildir ve onlar gittiği yolu da değiştirmezler. Senin anlattığın hakikatlerden etkilenenler ise, iyilik yolunda olanlardır. Sahip olduğunuz şeylerin sahibi siz değilsiniz. Allah'dır bütün her şeyi tecellileriyle tutan."

Burada geçen "mâ meleket yemînuk" kelimesi cariye diye çevrilmiştir.

Elmalılıya baktığımızda orjinalinde olduğu gibi bırakmıştır.

Oysa daha sonra Elmalılı'nın meâlini güya çevirenler cariye kelimesini kullanmıştır.

Bu Elmalılıya büyük saygısızlıktır.

Elmalılı'nın gönlüne cariye kelimesi uygun düşmemiş kelimeyi olduğu gibi bırakmıştır.

"Ancak sahip olduğun cariyeler" diye çevrilmesi, Hazreti Muhammed'in mücadelesi ile asla uyuşmaz.

O, kadın cariye olamaz diye mücadele etmiştir.

Ama müellifler yaptıkları çevirilerle onun mücadelesini Kur'ân'da yok saymışlardır.

Nûr Sûresi 33: "Velyestafifillezîne lâ yecidûne nikâhan hattâ yugniyehumullâhu min fadlih vellezîne yebtegûnel kitâbe mimmâ meleket eymanukum fe kâtibûhum in alimtum fîhim hayren ve âtûhum min mâlillâhillezî âtâkum ve lâ tukrihû fe-
teyâtikum alel bigâi in eradne tehassunen li tebttegû aradal hayâtid dünyâ ve men yukrihhunne fe innellâhe min badi ik-
râhihinne gafûrun rahîm."

Diyanet İşleri Meâli: Evlenemeyenler, Allah kendilerini lütfü ile zenginleştirene kadar iffetli davransınlar. Köleleri-
nizden hür olmak için bedel vermek isteyenlerin, onlarda bir iyilik görürseniz, bedel vermelerini kabul edin. Onlara Allah'ın size verdiği maldan verin. Dünya hayatının geçici menfaatini elde etmek için, iffetli olmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları buna zorlarsa bilsin ki Allah hiç şüphe-
siz onu değil zorlanan kadınları bağışlar ve merhamet eder.

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli: Evlenme imkânını bulamayan-
lar ise, Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar iffet-
lerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunanlardan (köleler ve cariyelerden) mükatebe yapmak isteyenlerle, eğer kendile-
rinde (hürriyete kavuşmalarında kendileri için) bir iyilik görü-
yorsanız, hemen mükatebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici menfa-
atlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen cari-
yelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa, bilinmelidir ki, zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

Tevhîd-i Kurân Meâli: "Birliğin hakikatine ulaşamayanlar; tüm varlığın Allah'ın olduğunun erdemliliğine ulaşıncaya kadar bir temizlenme içinde olsunlar. Kendilerindeki gücün sahibini anlamış, ilahi kelâma tâbi olmuş kimseleri bulsunlar. Bundan

sonra onlar hakikatleri bilmek isterlerse, onlara hakikatlerin sözlerini sunun, hayırlar içinde olmasını tavsiye edin ve anladığınız ölçüde Allah'ın değerlerini onlara verin ve sevgisizlik etmeyin. Artık onlar hakikatlere bağlandıkça, yaşamı ve sûretlerin hakikatlerini anlamak istedikleri müddetçe, onları benliğe düşmekten koruyun. Kim bir sevgisizlik içinde olursa, artık muhakkak ki o; nefret, küçük görme gibi hallerinden dolayı gafur olan, rahîm olan Allah'ı anlamaktan uzaklaşır.”

Burada da görüldüğü gibi “mâ meleket eymanukum” âyetini cariyeleriniz diye çevirmişlerdir.

Elmalı'lıya yine haksızlık yapılmış, cariye köle diye çevirmişlerdir.

Oysa orjinalinde yoktur.

Orjinalinde “memlûklerinizden” kelimesi vardır.

“Cariye” kelimesi Kur'ân'da geçer.

Ama toplumda anlaşılan anlamıyla değil, başka bir anlamda karşımıza çıkar.

Hâkka Sûresi 11: “Cariye”; akıp giden, yardım eden, akış, güncel olan anlamlarına gelir.

Cerayan kelimesi de buradan gelir.

Cerayan tellerden elektiriğin akıp gitmesidir.

Şimdi başka bir âyeti inceleyelim.

Ahzâb Sûresi 55: “Lâ cunâha aleyhinne fî âbâihinne ve lâ ebnâihinne ve lâ ihvânihinne ve lâ ebnâi ihvânihinne ve lâ ebnâi ehavâtihiinne ve lâ nisâihinne ve lâ mâ meleket eymanuhun vettekînallâh innallâhe kâne alâ kulli şeyin şehidâ.”

Diyanet İşleri Meâli: Onların; babaları, oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları,

hizmetçi kadınları ve cariyeleri hakkında bir sorumluluğu yoktur. Allah'tan sakının, çünkü Allah her şeye şahiddir.

İsmail Hakkı İzmirli Meâli: Müslüman kadınlarının, babalarına, oğullarına, kardeşlerine, kardeşlerinin oğullarına, kız kardeşleri oğullarına, Müslüman kadınlarına, köle ve cariyelerine görünmelerinde biç bir günah yoktur. Kadınlar! Allah/tan sakının, Allah her şeye hakkıyla şahittir.

Mustafa İslâmoğlu Meâli: (Ne ki) onların babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi cinslerinden olan kadınlar ve sağ elleri altında bulunanlar konusunda bir mahzur yoktur. Ama (Ey Nebî hanımları), siz hep Allah'a karşı sorumluluk bilinciyle hareket edin: çünkü Allah her bir şeye şahittir.

Burada da görüldüğü gibi, "mâ meleket eymânuhun" âyeti cariyeler olarak meâl edilmiştir.

Kelime kelime inceleyelim.

La cunâha aleyhinne	: Yok, günah, sorumsuzluk, vebal, hata, sıkıntı, onlara,
Fi abâi-hinne	: İçin, konusunda, ataları, babaları, ebeveyn, onlar,
Ve lâ ebnâi-hinne	: Yok, onların evlatları, oğul, çocuk,
Ve ihvâni-hinne	: Yok, kardeş, ihvan, arkadaş, dost, onların,
Ve lâ ebnâi ihvani hinne	: Yok, evlatları, oğullar, arkadaş, kardeşlerinin,
Ve lâ ebnâi havati- hinne	: Yok, kardeşleri, arkadaşları,
Ve lâ nisâi hinne	: Yoktur, değildir, nefisini tanıma yolunda olan, kadınları,
Ve lâ mâ meleket	: Yok değil, sahip, sahip olmayan, istidat, yetenek, kabiliyet
Eymanu-hunne	: İnançları, onların elleri, onların inançları, yönelmeleri,

Ve ittekin Allah : Fenalara düşmekten sakınmak, takva,
Allah,
İnne Allah kane : Muhakkak ki Allah'tır,
Alâ kulli şey şehiden : Bütün her şey, her an her yerde hazır olan,

Tevhîd-i Kur'ân Meâli: "O Hakk ilmini bildiren; ebeveynlerine, evlatlarına, arkadaşlarına, arkadaşlarının evlatlarına, kendi kardeşlerinin evlatlarına, nefsini tanıma yolunda olanlara karşı sorumsuzluk içinde olmazlar. Onlar sahip oldukları gücün sahibi değildirler. Fenalara düşmekten sakının Allah'a ortak koşmayın. Bütün her şeyde, her an her yerde hazır olan muhakkak ki Allah'tır."

Mustafa İslâmoğlu, "sağ elleri altında olanlar" olarak meâl etmiştir.

Sağ ellerinin altında olanlar ne demektir? Bu da düşünülmelidir.

Meâller incelendiğinde erkeğe cariyeler verilecek diye çevirim yapılması ne kadar acıdır.

Kur'ân sanki erkek için sunulmuştur gibi bir algının sunulması gerçekten çok acıdır.

Bu asla Hazreti Muhammed'in hayat mücadelesine uymamaktadır.

Hazreti Muhammed'in hayat mücadelesine uymayan şöyle bir aktarım da vardır:

"Ey Ali! Fatıma'yı sana cariyeye olarak veriyorum ama bil ki sen de onun kölesisin!" Hazreti Muhammed

Kölelik yoktur diyen bir insanın böyle söylemesi mümkün değildir.

Bu sahih bir aktarım değildir.

Hazreti Muhammed cariyeliği ve köleliliği kaldırdı.

Cariyeliğe ve köleliğe karşı hayatı pahasına mücadele etti.

Köleliği kaldıran O güzel insanın bu sözü söylemesi mümkün mü?

Cariye toplumda; yabancı ülkelerden kaçırılıp özgürlükten yoksun bırakılan, alınıp satılabilen, her konuda efendisinin isteklerine bağlı bulunan genç kadın diye tarif edilir.

Köleliği kabul eden zihniyetler bize “hadis” aldı altında bunları aktarıyor.

Ve maalesef inanç gruplarında bunlara inanılıyor.

Efendimizin mücadelesine bu sözler hiç uygun değil.

Bu aktarım kimden alınmışsa kaynağını bilmek gerekir.

Ama Efendimizin şu sözü söylediği bilinir.

“Yâ Ali! Fatıma senin eşindir, sende onun eşisin.”

Efendimizin hayat mücadelesine uygun olan söz budur.

Fatıma’nın Hazreti Ali’ye “Allah beni sana eş kıldı” dediği bilinir.

Hazreti Muhammed’in veda hutbesindeki (8 Mart 632) sözleri unutulmamalıdır.

“Kadınlar insandır, kadın erkek eşittir.

Yaşadığınız toplumda, onların haklarını verin, onlarla aynı haklara sahip olun.

Her zaman insan haklarını gözetin, bu hususta Allah’ın adaletinden uzaklaşmamanızı, fenalara düşmemenizi tavsiye ederim.

Kadınlar ve erkekler birbirine emanettir, her ikisi de birinin namusunu korumakla mükelleftir.”

İşte görüldüğü gibi kadın erkeğin cariyesi olamaz, esiri olamaz.

Onlar birbirine emanettir.

Onlar birbirine eştir.

Müşriklerin zihniyeti kadını hep cariye gibi gördü, köle gibi gördü ne yazık ki hâlâ bu zihniyet devam etmektedir.

Hâlâ bugün kadın erkek eşit değildir diyen zihniyet maa-
lesef inanç gruplarında görülmektedir.

Şimdi de zihâr konusunu inceleyelim.

Zihâr toplumda “annemin sırtı gibisin” diye bir söylemin konusudur.

Peki, nedir bunun hakikati?

Zihâr, Hazreti Muhammed öncesi o günün toplumunda bir boşama şekli olarak bilinen bir uygulamadır.

“Sen bana annemin sırtı (zahrı) gibisin” diye söylenen söz, boşanma konusudur.

Görüldüğü gibi yine erkeğin karısını boşaması ön plandadır.

Yine müşriklerin inancı meâllere yansıtılmıştır.

Yine kadın yok sayılmaktadır.

Bu konu Mücadele Sûresi ilk âyetlerinde işlenir.

Mücadele Sûresi 2-3:

Diyanet İşleri Meâli: İçinizde karılarını “zihar” yapanlar bilsinler ki, karıları anneleri değildir; anneleri ancak, onları doğuranlardır. Doğrusu söyledikleri kötü ve asılsız bir sözdür. Allah şüphesiz affedendir, bağışlayandır.

Diyanet İşleri Meâli: Karılarını zihar yoluyla boşamak isteyip, sonra sözlerinden dönenlerin, ailesiyle temas etmeden bir köle azad etmeleri gerekir. Size bu hususta böylece öğüt verilmektedir. Allah, işlediklerinizden haberdardır.

Görüldüğü gibi meâlde köle azad etmek çevirisi vardır.

Kölelik yoktur diyen Hazreti Muhammed’in mücadelesine bu meâl uyuyor mu?

Kelime kelime inceleyelim.

Mücadele Sûresi 2: “Ellezîne yuzâhirûne minkum min nisâi-him mâ hunne ummehâtihim in ummehâtuhum illellâi velednehum ve innehum le yekûlûne munkeren minel kavli ve zûrâ ve innellâhe le afuvvun gafûr.”

Ellezîne yuzahirune min kum	: O kimseler, apaçık arayan, belirgin, sizden,
Min nisâi him	: Nefsini tanıma yolunda olan, onlar,
Mâ hunne ummehati him	: Onlar değil, anne, asliyet,
În ummehâtu-hum	: Ancak, eğer, asliyet, anne, aslı, onlar,
İllâ ellâi veledne hum	: Ancak, onlar ki, doğan, doğuş, irfaniyet, onlar,
Ve inne-hum le yekulune	: Muhakkak ki, onlar oldular, söylemesin,
Munkeren min el kavli	: İnkâr edici, küfür, kötü, çirkin söz, fena söz,
Ve zûren	: Bâtıl, boş, uydurma, asılsız, yalan,
Ve inne Allâh le afuvvun	: Muhakkak, Allah, affetme, bağışlama,
Gafur	: Mağfiret, temizlenmek,

Meâli:“Onlardan nefsin tanıma yolunda olanlar, apaçık hakikatleri arayan kimselerdir. Onlar henüz asliyetlerini anlamış değildirler. Ancak onların asliyetlerini anlamaları, onlardan doğan irfaniyet iledir. Onlar fena sözler ve asılsız şeyler söylemesinler. Muhakkak ki Allah elbette affedendir, mağfiret edendir.”

Mücadele Sûresi 3: “Vellezîne yuzâhirûne min nisâihim summe yeûdûne li mâ kâlû fe tahrîru reKâbetin min kabli en yetemâssâ, zâlikum tûazûne bih vallâhu bi mâ ta’melûne habîr.”

Ve ellezîne yuzâhirune	: O kimseler, apaçık, belirgin, ortaya çıkan,
Min nisâi-him	: Nefsini tanıma yolunda olan, onlar, kadınlarından,
Summe yeudune	: Dönmek, uymak,
Li ma kalu	: Söylenen şey, demek,
Fe tahrîru	: Hürriyet, kurtuluş,
ReKâbetin	: Boyun, esaret, köle, cehalet köleliği,
Min kabli en yetemassa	: Önceki, temas, bağlanma, bağlantı, iletişim,
Zâlikum tuazune bi hi	: İşte bu, işte böyle, vaaz, öğüt verilir, idrak etmeniz için,
Ve Allah bima tamelun	: Allah, yaptıklarınız, yaptığınız şeyler,
Hâbir	: İncelikleriyle bildirendir, haber veren,

Meâli:“Onlardan nefsin tanıma yolunda olup hakikatleri apaçık arayanlar, söylenilen şeylere uysunlar. Sonra da kendini cehaletin köleliğinden kurtarıp, önceki hakikatlere bağlananlar gibi hakikatlere bağlansınlar. İşte bunlar idrak etmeniz için öğüttür. Allah yaptığınız şeylerden hakikatleri incelikleriyle bildirendir.”

Kelime kelime incelediğimizde önemli olanın kişinin kendisinin cehalet köleliğinden kurtulmasıdır.

Şimdi de erkeğe cennete iri gözlü hûriler verilecek âyetlerini inceleyelim.

Müşriklerin, cennette erkeğe iri gözlü hûriler verilecek inancı maalesef meâllere yansımıştır.

Tûr Sûresi 20:

Diyanet İşleri Meâli 19- 20: Onlara şöyle denir: “İşlediklerinizden ötürü, dizi dizi tahtlara yaslanarak afiyetle yiyin için.” Onlara, ceylan gözlü eşler veririz.

Süleyman Ateş Meâli: Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanarak. Onları, iri gözlü hûrilerle evlendirmişsinizdir.

Süleyman Tefik (1927): Saf saf dizilmiş tahtlar üzerinde dayanmış otururlar. Onları güzel gözli hûrilerle tezvîc iyleriz.

Yaşar Nuri Öztürk Meâli: Art arda dizilmiş koltuklar üzerinde yaslanmış olarak.” Ve biz onları parlak, iri gözlü hûrilerle eşleştirmişsinizdir.

Vâkıa Sûresi 22:

Diyanet İşleri Meâli (Yeni): 22,23. Onlar için saklı inciler gibi, iri gözlü hûriler de vardır.

Kur'an Yolu (Diyanet İşleri): Güzel gözlü hûriler;

Diyanet Vakfı Meâli 22, 23: Saklı inciler gibi, iri gözlü hûriler,

Elmalılı Hamdi Yazır Meâli: İri gözlü hûriler,

Elmalılı Meâli (Orijinal): Hûri ıyn.

Mehmet Okuyan Meâli: 22, 23, 24. Saklı inciler gibi güzel gözlü hûriler yaptıklarının bir karşılığı olarak kendilerine (verilecektir).

Şimdi kelime kelime inceleyelim.

Tûr Sûresi 20:

مُتَّكِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

Muttekiîne alâ sururin masfûfeh ve zevvecnâhum bi hûrin înin

Muttekiîne	: Yaslanmış, seyreden, bakan, dinlenen,
Alâ sururin	: Tahtlar, makamlar,
Masfûfet	: Sıralanmış, yansıma, seyir,
Ve zevvecnâ-hum	: Denk, eş, birlik, birliğimiz, biz, onlar,
Bi hûr	: Hür, güneş, hak, temiz, tertemiz, saf,
Ayn-înin	: Göz, ayniyyet, tıpkısı, bakışlar, benzer,

Meâli:“Yüce makamlardan huzurla seyredeler ve onlar tertemiz bakışlarla birliğimizin zevkindedirler.”

Vâkıa Sûresi 22:

وَحُورٌ عَيْنٌ

Ve hûrun înun

Ve hûrun : Nur, güneş, hak, tertemiz, eksiksiz, pırıl pırıl,

Înun : Göz, bakış, seyir, yakın, benzer, aynısı, tıpkısı,

Meâli:“Bakışları tertemizdir.”

Her iki sûrenin âyetlerini bütünlük içinde inceleyelim.

Tûr Sûresi:

17- Muhakkak ki fenalardan sakınan Allah’a ortak koşmayanlar ise, huzur içinde ve tüm tecellilerin sahibini bilmenin idraki içindedirler.

18- Rabbinden onlara verilen şeylerin hakikatlerini anlarlar ve onlar Rabbini anlamakla, kendine varlık isnat etme cehaletinin sıkıntısından korunurlar.

19- Hakikatlerden beslenirler ve hakikatlerle rahatlarlar, yaptıkları şeylerle bir doğruluk içindedirler.

20- Yüce makamlardan huzurla seyredeler ve onlar tertemiz bakışlarla birliğimizin zevkindedirler.

21- İman edenler ve onların iman ettiği hakikatler üzere onları takip edenler ve onların neslini takip edenlerin hepsi, imanlarıyla bize bağlıdırlar. Onların hakikatler yolunda çalışmalarını zayi etmeyiz. Bütün hepsi çalışmalarıyla aynı hakikatler üzere birbirlerine bağlıdırlar.

22- Onlar Bizden destek alırlar, bir kemalât içindedirler ve onlar her şeyin iç yüzünü anlamayı arzarlar.

23- Onlar karşılıklı olarak hakikatlerin bilgilerini birbirlerine sunarlar. Orada boş söz yoktur ve fena haller yoktur.

24- Onlar hakikatleri anlamak üzere dolanıp dururlar, birbirlerine hizmet ederler. Onlar içteki hakikatlere tertemiz bir halde ulaşmanın gayretindedirler.

Vâkıa Sûresi:

11- İşte onlar Hakk’a yakîn olanlardır.

12- Tüm tecellilerin Hakk’ın olduğunu anlamanın huzuru içindedirler.

13- 14- 15- Hakikat yoluna daha önce dâhil olanlar ve daha sonrakiler; makamlarda birbirlerine kenetlenmiş bir haldedirler.

16- O hakikatler üzere karşılıklı mütalaa ederler.

17- Devamlı kulluklarının irfâniyeti üzere hareket ederler.

18- Gönülleri takıntısız tertemizdir ve kaynağından gelen ilme bağlıdır ve gönüllerinde hep o ilmi taşırlar.

19- Taşkınılık yapmazlar, ikiliğe düşmezler.

20- Her şeyi bir kemalât içinde fark ederler.

21- Mânânın zevkine varırlar.

22- Bakışları tertemizdir.

23- Vücutlarının içinde saf tertemiz bir haldedirler.

24- Yaptıkları şeyin karşılığını alırlar.

25- Aslı olmayan şeylere kulak vermezler ve fenalarda olmazlar.

26- Sözleri sadece; barış, barış üzeredir.

İşte incelendiği zaman görülecektir ki “hûri ayn” kelimesini iri gözlü hûri diye çevirmek kelimenin ruhuna uymaz.

Ki hûri kelimesi müzekker bir kelimedir.

Hûriye kelimesi de müennes bir kelimedir.

Bu idrakte, hûri erkeğe, hûriye kadına karşılık gelir.

Bu zihniyetle bakarsak erkeğe hûri verilecek demek, erkeğe erkek verilecek algısı çıkar.

Kelimelerin asli anlamlarını bilmeliyiz, meâlleri de ona göre yapmalıyız.

KADININ TOPLUMDAKİ VE SİYASETTEKİ KONUMU

Siyaset alanına baktığımızda, Dünya toplumlarında siyasi alanda kadınlara daha az rastlanır.

Siyaset bilimci Dahlerup, kadının siyasetteki statüsünün güçlendirilmesine ve siyasette kadın ve erkek dengesinin sağlanmasına yönelik beş argüman ortaya koymuştur.

Bunlar:

- 1- Adalet
- 2- Fayda
- 3- Tecrübe
- 4- Menfaat çatışması
- 5- Demokratik meşruluğu arttırma

Bunlardan birincisi “adalet” argümanıdır.

Bu argümanın üzerinde durduğu esas nokta nüfusun yarısını meydana getiren kadınların temsil oranında da benzer rakamları elde etmesi gerekliliğidir.

Bu argümanı, eşit temsili bir adalet konusu olarak ele almaktadır.

İkincisi “fayda” argümanıdır.

Bu argüman temelde toplumda mevcut olan bütün yeteneklerden faydalanmanın, o toplumun yararına olacağı düşüncesini savunmaktadır.

Üçüncü argüman “kadınların tecrübelerinin dahil edilmesinin önemi” üzerinedir.

Kadınların toplumdaki tecrübeleri erkeklerden farklılık göstermektedir ve dolayısıyla ihtiyaçlara yönelik erkeklerden farklı çıkarımlarda bulunabileceklerdir.

Dördüncü argüman, kadın ve erkek arasında çeşitli menfaat çatışmasını konu edinen “menfaatler çatışması” argümanıdır.

Bu argümânâ göre, kadınlar ve erkekler aile içi şiddet, eşit işe eşit ücret gibi konularda farklı bakış açılarına sahiptirler.

Dolayısıyla kadınların parlamentoda yer alması bu tarz sorunların çözümünde büyük önem teşkil etmektedir.

Son argüman; “demokratik meşruluğu arttırmak, toplumu modernleştirmek” üzerinedir.

Modern bir ülke olabilmek ve demokrasiyi kılabilmek için kadınların temsile katılımları şarttır.

Siyaset bilimci Dahlerup’a göre ülkenin çağdaş olabilmesi ve güçlü demokrasi için kadının muhakkak ki siyaset alanında olması gerekir.

Kadınların iş hayatında bile az olması düşündürücüdür.

Neden kadınlar şirket kurmazlar ve neden kadınlar şirketlerde daha az görülür.

Şirket sahiplerine baktığımızda kadınlara daha az rastlanır.

2017 yılında Türkiye genelinde, yönetici pozisyonundaki kadın oranı yalnızca % 16.7 düzeyinde kaldı.

Türkiye’de en üst seviyede yöneticilik yapmayı başaran ve profesyonel kadın oranı sadece % 7.

CEO olarak da tüm Türkiye’de 3 kadın vardır.

Bunlar da; Türk Tuborg, Tat Gıda ve Vakko dur. (2018 li yıllar)

Bir şeyi yapmaya kalkışan kadına bizim toplumumuzda bile "Elinin hamuruyla erkek işine karışma" diye azarlanır.

Düşünen, gerçeği anlayan insanlar hiçbir zaman kadın erkek ayırımı yapmamışlardır.

Kadın erkek ayırımı, genelde tüm toplumlarda dini alanda görülür.

Kadını yarım sayan zihniyetler tüm inanç gruplarında vardır.

Hazreti Muhammed veda hutbesinde "Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim....." diyerek kadının da insan olduğunu ve kadınların da aynı haklara sahip olması gerektiğini bizlere sunmuştur.

O günün toplumu kadına nasıl bakıyordu bunu incelemek gerekir.

Ne yazık ki bugünkü İslâm dünyası hâlâ aynı zihniyeti devam ettiriyor?

Televizyonlara çıkan inanç gruplarında din adına konuşanlar "Kadın erkek hiç eşit olabilir mi" diyorlar.

Kadını küçük görüyorlar, erkeği büyük görüyorlar.

Ve maalesef meâllere de "erkek kadından üstündür" diyerek bunu yansıtıyorlar.

Erkeği büyük görüp kadını küçük görebilir miyiz?

Kur'ân'ı Kerim kadını da erkeği de bir insan olarak görmüştür.

Kadına da erkeğe de ilim öğrenmek farzdır, âyetiyle bize en güzel işarettir.

Fakültede bir bilim dalında çalışan, kürsü başkanı olan bayana hor bakmak, onu küçük görmek, ona insan değil gözü ile bakmak nasıl bir karanlık düşünce olabilir?

Kadın da erkek de düşünebilecek, araştırma yapabilecek bilim üretebilecek bir kapasiteye sahiptir.

İncelediğimizde her toplumda kadının farklı konumlarını görüyoruz.

Orta Asya'da, Türk devletlerinde kadın ve erkeğin eşit haklara sahip olduğunu görüyoruz.

Devlet yönetiminde, Han'ların yanında kadınlar da karar almada söz sahibiydi. "Hanım" sözü oradan gelir.

Meclislerde kadınlara rastlıyoruz.

O dönemde kadınlar; ata biner, ok atar, koşu yapar, güreş yapar, savaşlara katılırdı.

Türk topluluklarda tek eşlilik vardı, ev ve eşyalar eşlerin ortak malıydı.

Arap toplumunda ve Araplardan etkilenen Osmanlı Devleti döneminde, kadınlar birçok haklardan mahrum bırakıldılar ve kadın haklarında gerilemeler oldu.

Kadınlar; evlenme, boşanma, miras, eğitim gibi birçok alanda pek çok haklarını kaybettiler.

En acısı da eğitim konusunda kadınların eğitim görmesine izin verilmedi.

Maalesef hâlâ toplumumuzda bu zihniyet yeryer devam etmektedir.

Kâinatı iyi okuyan, varlığın inceliklerini iyi anlayan kişiler kadın da insandır gözüyle bakmışlardır.

Dini iyi anlayan kişiler asla kadın erkek ayrımı yapmamışlardır.

Fakat geleneksel anlayışı din diye yorumlayanlar, kadını erkekle eşit saymamışlar ve kadını erkekten daha düşük konumda görmüşlerdir.

Sosyal toplumda; eğitimde, iş hayatında, siyasette, ticarete, esnafılıkta kadının olmasına izin vermemişlerdir.

Bunu birçok cemaat ve tarikat anlayışlarında görebiliyoruz.

Hatta ne yazık ki, Yusuf Has Hâcip'in yazdığı, İslâmî Türk Edebiyatı'nın ilk eserlerinden biri sayılan "Kutadgu Bilig" in bir bölümünde kadının eve kilitlenmesi gerektiği vardır.

Aynı kitapta yer alan bir beyitte;

"Kadını evden dışarı bırakma; eğer çıkarsa, doğru yoldan şaşar" denmiştir.

Ki bu durum Türk'lerin sosyal yaşantılarına uymaz.

Bu durum olsa olsa dini alanda erkeği insan sayan, kadını insan saymayan zihniyetlerin toplumdaki yansımasıdır.

Atatürk, Hazreti Muhammed'in "Kadınların haklarını gözetmenizi ve bu hususta Allah'tan korkmanızı tavsiye ederim....." sözünü belki de can kulağıyla duyan ilk insan olmuştur.

Atatürk kadının toplumda yok sayılamayacağını biliyordu.

1923 yılının Ocak ayında, Cumhuriyetin ilânından dokuz ay önce, Atatürk, İzmir'de halkla konuşurken kadın konusundaki düşüncelerini cesaretle açıklamıştır:

"... Bir toplum cinslerden yalnız birinin yüzyılımızın gerektirdiklerini elde etmesiyle yetinirse, o toplum yarı yarıya zayıflamış olur."

Yine 1923 Konya konuşmasında:

"... Dünyada hiçbir milletin kadını, 'Ben Anadolu kadınından fazla çalıştım..., milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar emek verdim' diyemez. ... Belki erkeklerimiz memleketi istilâ edenlere karşı süngüleriyle, düşmanın süngülerine göğüslerini germekle düşman karşısında hazır bulundular. Fakat erkeklerimizin teşkil ettiği ordunun hayat kaynaklarını kadınlarımız işletmiştir... Çift süren, tarlayı eken, ormandan odunu, keresteyi getiren, mahsulleri pazara götürerek paraya çeviren, aile ocaklarının dumanını tütüren, bütün bunlarla beraber, sırtıyla, kağnısıyla, kucağındaki yavrusuyla yağmur demeyip, kış demeyip, sıcak demeyip cephenin

harp malzemesini taşıyan hep onlar, hep o yüce, o fedakâr, o ilâhî Anadolu kadınları olmuştur. Bundan ötürü, hepimiz bu büyük ruhlu ve büyük duygulu kadınlarımızı, şükran ve minnetle sonsuza kadar aziz ve kutsal bilelim.”

Kadınlara milletvekili seçme ve seçilme hakkının verilmesi ile ilgili görüşmeler sırasında da Meclis kürsüsünde şunları söylemiştir:

“Türk kadınına bu hakkın bir lütuf olarak verildiği kanaatinde değiliz. Kimse bu kanaatte olamaz. Bir memleketteki, yurdun her tarafı istilâya uğradığı zaman, kadınlar ateş altında erkeklerle beraber omuz omuza çalışırlar, memleketin geri kalan kısmını korumak ve beslemek için tarlanın kara toprağından yiyecek çıkarmaya çalışırlar, elbette bu varlıkların yurdun her köşesinde ve her tabakasinda söz söylemeye hakları vardır.”

Atatürk’ün ülkeyi dolaşarak kamuoyunu kadın hakları konusunda yapacağı büyük değişikliğe hazırlamasından sonra, 4 Nisan 1926’da Medenî Kanun kabul edildi ve 6 ay sonra yürürlüğe girdi.

Medenî Kanun’un kadın haklarıyla ilgili olarak getirdiği değişikliklerin bazıları şunlardır:

1- Birden fazla kadınla evlenme kaldırıldı.

2- Evlenme akdinin, iki ergin şahit huzurunda, resmî nikâh memuru önünde yapılması esası kabul edildi.

Resmî olmayan nikâh hukukî açıdan geçerli değildi.

Resmî evlenmeden sonra ayrıca dinî nikâh kısılması serbestti.

3- Evlenmede kadın ve erkek için yaş sınırı getirilerek çok küçük yaşta evlenmeler kaldırıldı.

4- Velilerin kızları adına evlenme akdi yapabilmeleri, onları “cebr” hakkına dayanarak zorla evlendirebilmeleri usulü kalktı.

Temsilci yoluyla evlenme yasaklandı.

Evlenme yaşına gelmiş olmakla birlikte 18 yaşını doldurmamış olanların evlenebilmeleri için ana-babanın izninin aranması usulünün zorla evlendirme ile ilgisi yoktur.

Ana-babanın iradesi, evlenen gencin iradesinin yerine geçmez.

Bu iradeye eklenir.

Amaç, gençlerin korunmasıdır.

5- Şer'î hukukta boşanma yetkisi bir taraflı olarak kocaya tanınmıştı. Bu bir çeşit "kovma" hakkı idi.

Koca boşanma kararını, eşine bir vekil aracılığı ile de bildirebilirdi.

Kocanın dayanacağı boşanma sebepleri belirlenmiş, sınırlanmış değildi.

Medenî Kanun, bu haksızlığa da son vererek, boşanma konusunda erkeğe tanınan hakları kadına da tanıdı.

Gerekli şartlar varsa, kadın da erkek gibi boşanma davası açabilecekti.

Boşanmada keyfîlik kaldırıldı ve boşanmanın kanunda gösterilen sebeplerden birine dayalı olması zorunluğu kabul edildi.

Kanunda gösterilen sebeplerden birinin gerçekleşmiş olması halinde bile, eşlerden birinin, hatta ikisinin iradesi boşanma için yeterli değildi; boşanmaya hâkim karar verebilecekti.

6- Boşanma halinde, kadının ve çocuğun haklarını güvence altına alacak hükümler getirildi.

7- Evli kadının ekonomik haklarını daha iyi koruyan esaslar kabul edildi.

8- Miras hukukunda cinsiyet ayrımı kaldırılarak kadın ve erkeğin eşitliği sağlandı.

Medenî Kanun'u, Türk kadınına siyasî hakların verilmesi izledi.

3 Nisan 1930'da belediye seçimlerinde,

5 Aralık 1934'te milletvekili seçimlerinde kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanındı.

O yıllarda, henüz, Avrupa, Amerika ve Asya da birçok ülkede kadınlar bu hakları elde edememişlerdi.

Avrupa'da Kadınların politikaya adım atışları, Fransız devrimi sırasında, 1791 yılında Olympe de Gouges'in "Kadın Hakları Bildirgesi"ni yayınlamasından sonradır.

1831 ve 1848 devrimleri esnasında da Fransa'daki kadınlar seçme hakkını talep ederken, İngiltere'de ise Kadın Hakları için ilk çıkışlar 1832'de gelmiştir

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında, Türkiye'de yaşayan her vatandaş, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit" olduğunu hükme bağlamıştır (Madde 10).

Anayasa, ayrıca "Aile Türk toplumunun temelidir" ilkesini benimsemiştir.

Devlete, özellikle ananın ve çocukların korunması görevini vermiştir (Madde 41).

Böylece, Atatürk'ün bu konudaki başlıca düşünceleri, Anayasa yasa olarak girmiştir.

Hindistan'lı Profesör S.A.H. Haqqi'nin Atatürk'ün doğumunun yüzüncü yıldönümü münasebetiyle İş Bankası'nca düzenlenen Milletlerarası Sempozyum'a sunduğu "The Atatürk Revolution and India" başlıklı bildiride, Atatürk'ün Hindistan'ın bağımsızlığı için uğraşan Müslüman veya Hindu liderlerin hepsini ve Hindistan halkını ne kadar derinden etkilediğini gösteren belgeler vardır.

1985'te Nairobi'de, "kadın için eşitlik" konusunu görüşmek üzere Birleşmiş Milletler Teşkilâtının düzenlediği bir dünya konferansı toplandı.

Bu bile Atatürk'ün 60 yıl önce kadına gösterdiği önem açısından çok önemlidir.

Kadın hakları konusunda Büyük Selçuklu Hükümdarı Tuğrul Bey büyük mücadeleler vermiştir.

Büyük Selçuklu Devleti (1040-1157), kuruluşundan itibaren kadına, devlet yönetiminde etkin roller vermiştir.

Selçuklu Devletinin kuruluş aşamasında ve sonrasında Selçuklu kadını Devlet yönetiminin her kademesinde görev yapmıştır.

Selçuklu Devleti'nde hatun, devleti yönetebilecek kadar bilgiliydi. Devlet yönetiminde Hükümdarla beraber devlet işlerini takip ederdi, önemli konularda görüşünü bildirirdi.

Büyük Selçuklu Devleti'nin ilk hükümdarı olan Tuğrul Bey'in eşi Altuncan Hatun'un devlet hayatındaki önemli rolü Tarihçiler tarafından bilinir.

Tuğrul Bey, devlet işlerinde onunla fikir alışverişinde bulunur ve karar ortak olarak açıklanırdı.

Bu kültür Türklerin orta Asya'dan gelen bir kültürüydü.

Ki buna Dede Korkut hikâyelerinde rastlıyoruz.

Dede Korkut hikâyelerinde, Alp (akıncı, avcı, savaşçı, bilge) özelliği taşıyan, ideal eş ve anne olup çocuklarını eğiten kadınların anlatıldığına rastlıyoruz.

M.S. 720 yılında Gültekin (Kül-Tekin) için dikilen Tonyukuk ve 734 yılında Bilge Han adına dikilen Orhun kitabelerinden anlaşılmaktadır ki, eski Türklerde kadın, siyasal, sosyal ve ekonomik alanlarda özgürlüğe sahiptir.

Hazreti Muhammed'den önce eski Türk toplumlarında, kadının durumu:

-Erkekten farklı ama ona eşit bir varlık olarak saygı görürdü.

- Aile tek evliliğe dayanırdı.

- Doğan çocuğun kız olması matem sebebi sayılmazdı.
- İstenmeyen kız çocuklarının öldürülmesi âdeti hiçbir Türk toplumunda görülmemiştir.
- Çocuklar üzerinde baba kadar ananın da hakları olduğu kabul edilirdi.
- Mülkiyet bakımından da kadın eşit haklara sahipti. “Hakan”ın emirlerinde, Hakan’ın eşi olan Hatunun fikirleri her zaman önemsenirdi.
- Meclislerde kadın her zaman yer alırdı.
- Türklerin en eski destanlarından biri olan Yaratılış Destanında Yaradana ilham veren “Ak Ana ” adındaki kadındır.
- Bilge Kağan kitabesinde Kağan “Sizler Anam Katun, Büyük Annelerim, Hala ve Teyzelerim, Prenseslerim” sözleri ile hitabına başlar.
- Eski Türk inancına göre “Han ile Katun” gök ve yerin evlatlarıdır. Kadının yeri yedinci kat göktür.
- Eski Türk destanlarında kadın erkeğinin her daim yanındadır. Kadın erkeğinin güç ve ilham kaynağı kabul edilirdi.
- Türk kültüründe destan kahramanları iyi ata binen, iyi savaşan, iyi kılıç kullanan kadınlarla evlenmek istemektedirler. Örnek olarak Korkut Atanın Bamsı Beyrek hikayesindeki Banu Çiçek Katun’u verebiliriz.
- Oğuz Kağan destanında ırza tecavüzün cezası, ölüm veya gözlere mil çekilmesi idi, diye geçer.
- Buna örnek: Arap gezgini Ahmed bin Fadlan, Türklerin tecavüz suçlusunun bacaklarından çapraz bağlanmış iki ağaca bağladığını ve ipin kesilmesi sureti ile bacakların ayrıldığını hatıralarında belirtir.
- Yine Arap gezgini olan İbn’i Batuta şöyle der: “Burada tuhaf bir hale şahit oldum ki o da Türklerin kadınlarına gösterdiği

hürmetti. Burada kadınların kıymeti ve derecesi erkeklerinden daha üstündür.”

- Kağan'ın buyrukları yalnız “Kağan buyuruyor ki” ifadesiyle başlamışsa geçerli kabul edilmezdi. Muhakkak Kağan'ın eşi de buyruğa yazılırdı.

Örneğin, kamu yetkisi Hakan ile Hatun'un her ikisinde ortak olarak toplandığı için, bir buyruk yazıldığı zaman, “Kağan buyuruyor ki” deyişi ile başlarsa ona boyun eğilmezdi.

Bir buyruğun kabul edilebilmesi için “Kağan ve Hatun buyuruyor ki” sözleriyle başlaması gerekirdi.

Yabancı ülkelerin ya da toplulukların elçileri geldikleri zaman, sağda Kağan ve solda Hatun oturuyorsa ikisinin birden huzuruna çıkardı.

Tören ve şöenlerde kadın, Kağan'ın solunda oturur siyasi ve idari konumlardaki görüşlerini beyan ederdi.

Mesela Büyük Hun İmparatorluğu adına Çin ile ilk barış antlaşmasını Tanrikut Mete Han'ın Katunu imzalamıştır.

- Ebul Gazi Bahadır Han, Secere-i Terakime'de, Oğuz ilinde, yedi kızın uzun yıllar beylik yaptığını anlatmaktadır.

- Kadının yüceliği Altay Dağlarının en yüksek tepesine “Kadınbaşı” ismi verilerek yaşatılmıştır.

- Eski Türklerde kadın miras hakkına sahipti. Kadının kendine ait mülkü mevcuttu. Kadının bunu istediği gibi kul lanma hakkı vardı.

- Eski Türklerde koca karısını boşayabildiği gibi kadın da kocasını boşayabilirdi.

Türk toplumunda, kadınlar her zaman toplumun her bölümünde görev alırdı.

Dede Korkut Hikâyelerinden “Bamsi Beyrek” öyküsünde evlenecek bir gencin, eşinde binicilik ve silâhşorluk becerileri araması vardır.

Bamsi Beyrek bir gün babasına kendisi için alacağı kızı şöyle tarif eder:

“Baba, bana öyle bir kız alıver ki, ben yerimden kalkmadan o kalsın, ben kara koç atıma binmeden o binsin; ben düşmânâ varmadan o bana baş getirsin. Böyle birini alıver, dedi.

Babası Bay Büre Han: Oğul, meğer sen kız istemiyor kendine bir yoldaş istiyormuşsun, diyerek cevap verir.

Türk kadınına verilen özgürlük ve haklar, kadının gerçek kimliğinin açığa çıkması için çok önemlidir.

Çünkü Türk kadını Orta Asya’dan beri özgür bir kimlik taşır.

Orta Asya Türklerinin bilinen tarihlerine ve göçlerine gidildiğinde, kadının daima güçlü mevkilerde olduğu görülmüştür.

Yedinci yüzyıldan başlayarak, Orhun Kitabelerinde görülen, “devleti bilen Kraliçeler”, veya “Hakan ve Hatununun buyruğu ile” gibi sözler, eski Türk kadınlarının eşitlik statüsünü koruduğunu göstermektedir.

Türk kadınının; savaşı, tuttuğunu koparan, mert özelliğini anlatan Dede Korkut hikayelerinden birinde şöyle bir hikaye vardır:

Kazan Beyin Oğlu Uruz Beyin tutsak olması hikâyesinde kadının kahramanlığı, gayretini, savaşıllığını, mücadeleci yapısı çok güzel anlatılır.

Eşi Kazan Bey’in ve oğlu Uruz’un, düşmanlar tarafından tutsak edildiğini öğrenen ünlü boyu uzun Burla Hatun, kırk ince belli kızı alıp kara aygırını çektirir, kara kılıcını kuşanır, Oğuz beylerini de yanına alıp düşmanın üzerine gider, Oğlu Uruz’u ve Kazan’ı kurtarır.

İşte bu Türk kadınının rûhu, aynı kahramanlığı kurtuluş savaşında da göstermiştir.

Atatürk bunu çok iyi biliyordu.

Aslında Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti anayasasına, unuttulan eski Türk törelerinin de kadına verilen haklarını yasa olarak koydurdu.

Türkler hiç bir zaman kadını bir eşya, bir köle gibi görmedi.

Kadın erkek eşittir dedi.

Kadına değer verdi.

Kadını dinledi.

İş hayatında, ülke yönetiminde, savaşlarda hep kadınlara yer verdi.

Türkler kendi kültürlerinde kadına bu kadar değer verirken, kadın haklarına önem verirken, kadını erkeğe erkeği kadına eş ve eşit görürken, acaba diğer toplumlarda kadının durumu neydi?

İşte bazı örnekler:

- İngiltere’de XI. asra kadar kocalar karılarını satabilirdi. Hristiyanlar ise orta çağ Avrupasında bir dönem kadına şeytan gözüyle bakmışlardır ve bazen kadınları cadı diye yakmışlardır.

Yine İngiltere’de kadın “murdar” bir varlık sayıldığı için İncil’e el süremiyordu.

Kadınlar İncil’i okuma hakkına VIII. Hanry devrinde (1509-1547) sahip olmuşlardır.

-İngiliz piskoposu Dour’un 1888 yılında Westminster Kilise’sinde vaaz verirken söyledikleri;

“Bundan yüz sene öncesine kadar kadın erkeğin sofrasına oturma hakkına sahip olmadığı gibi sorulmadan söze başlaması da caiz değildi. Kocas başının ucuna kocaman bir sopa asardı ve karısı ne zaman emrini tutmazsa onu kullanırdı. Erkek çocuklar ise; analarına ev içinde bir hizmetçi kadından fazla paye vermezlerdi.”

- Çin’de ise boşanma hakkı sadece erkeğe mahsustu.

Çin’de yeni doğan çocuk, erkekse pahalı kumaşlara, kız ise bez parçalarına sarılırdı.

Hindu inancını yansıtan bir eser olan Manu Kanunname-si’nde şöyle yazılıdır.

“Kadınların hiçbir şekilde kurban sunamaz, hiçbir dini törene iştirak edemez ve sadece eşe itaat onları cennete götürür”

Hindu inancında, kadınların erkekleri baştan çıkardığıyla ilgili ifadeler vardır.

“Bu dünyada, erkekleri baştan çıkarmak kadınların doğasında vardır” diye bilgiler vardır.

Yazılarda, bütün günahkâr eylemlerin kadınlardan kaynaklandığını belirtilmiştir. (Gaina Sutras, Part I, s. 81.)

- Budizm’in kurucusu Buda ise; ilk başlarda kadınları dine kabul etmemiştir.

Daha sonra ise Buda, kadınların aydınlanma yolunda ona baskı yapmaları sonucu, kadınların isteklerine kayıtsız kalamamış, kadınların aynen erkekler gibi manevi aydınlanmaya ulaşabilme yeteneğine sahip olduğunu ifade etmiştir.

- Roma hukukunda kadın, kendi malına hüküm edemezdi, vasiyet yapamazdı.

Roma hukuku kadını ergin kabul etmiyordu.

Onu noksan akıllı sayıyordu.

Roma’da dul kadının evlenmesi suç sayılıyordu.

- İran’da kanları bozmamak için yakın akrabalarla evlilik uygun görülmüştür.

Bu sebepten anaları ve kız kardeşleriyle evlenenler ortaya çıkmıştır. (Özellikle Mazdeizm’in popüler olduğu dönemde.)

Rıza Şah Pehlevi; 1936-41 döneminde kadınların çarşaf giymesini yasakladı ve kadınların her düzeyde kamusal eğitim alması için adımlar attı.

Fakat Hümeyni'den sonra durum değışti.

Hâlâ 2020'li yıllarda İran'da kadınlar özgür değillerdir.

Kadınlar kara çarşaf giymek zorundadır.

Kara çarşafa İran'da "çador" deniyor, (Çador, çadır keli-mesinden gelir.)

Özgürce sokakta gezemezler,

Başlarını açamazlar,

Arabalarda ön tarafa binemezler,

Siyasal olarak kadın yok denecek kadar azdır.

290 üyeli Mecliste 15 kadın üye vardır.

- Cahiliye Araplarının kız çocuklarını diri diri gömmeleri bir gerçektir.

Kız çocuğa sahip olmak onursuzluk sayılırdı.

Kocas savaşta ölen kadın cariyeye durumuna düşerdi.

Kocas tarafından boşanan kadın cariyeye durumuna düşer, alınıp satılabilirdi.

Kadına boşanma hakkı yoktu.

Erkek kadına "boşsun" dediğinde kadın boşanmış sayılırdı.

Kadına miras verilmezdi.

Hazreti Muhammed vefat ettiğinde, Fedek Hurmalığını kızı Fatma'ya vermemelerinin sebebi buydu.

Atatürk, kadınların; eğitim, siyasal, sosyal haklara kavuşması için mücadele etmiştir ve birçok kanun çıkartmıştır.

Tevhid-i Tedrisat kanunuyla kız çocuklarının da okutulması mecburi kılınmıştır.

Atatürk, kadının erkekle birlikte öğrenim görmesi, aile hayatında, sosyal hayata, kültürel ve ekonomik hayatta onlarla birlikte görev alması görüşünü benimsemiş ve savunmuştur.

Atatürk her zaman kadını övmüş, kadını erkekle bir tutmuştur.

Kurtuluş harbinde kadınların başarısını her zaman anlatmış, onlarla gurur duyduğunu belirtmiştir.

Büyük devlet adamları, kadınlarla ilgili büyük mücadeleler vermiştir.

Bunlardan biri de ülkemizin kuruluşunda büyük emeği olan Atatürk'tür.

Atatürk'ün kadınlarla ilgili sözleri:

-Ey kahraman Türk kadını, sen yerde sürüklenmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.

-Kadınlarımız ilim ve fen sahibi olacaklar ve erkeklerin geçtikleri bütün öğretim basamaklarından geçeceklerdir.

-Kadının en büyük vazifesi analıktır! İlk terbiye verilen yerin ana kucağı olduğu düşünülürse, bu vazifenin ehemmiyeti layikiyle anlaşılır.

-Dünyada her şey kadının eseridir.

-Kadınlarımız eğer milletin gerçek anası olmak istiyorlarsa, erkeklerimizden çok daha aydın ve faziletli olmaya çalışmalıdırlar.

-Kadınlar içtimai hayatta erkeklerle birlikte yürüyerek birbirinin yardımcısı ve destekçisi olacaklardır.

-Tarlalarda erkeklerle birlikte çalışan, kasabalarda pazar yerine giden, yumurta ve tavuğunu satan, ondan sonra kendisine gerekenleri bizzat satın alan, çalışmalarının hepsinde kocalarına yardımcı olan kadınlar! Ben bu kadınlar arasında kocalarından daha iyi işten anlayanlara ve hesap yapanlara rastladım.

Bizim toplumumuzun uğradığı başarısızlıkların sebebi, kadınlarımıza karşı ihmal ve kusurdur.

Milletin kaynağı, toplumsal hayatın temeli olan kadın ancak faziletli olursa görevini yerine getirebilir.

-Zaman ilerledikçe, ilim geliştikçe, medeniyet dev adımlarıyla yürüdükçe; hayatın, asrın bugünkü gereklerine göre evlat yetiştirmenin güçlüklerini biliyoruz.

Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye, eski devirlerdeki gibi basit değildir.

Gerekli özellikleri taşıyan evlat yetiştirmek, pek çok özelliği şahıslarında taşımalarına bağlıdır.

Bu sebeple kadınlarımız, erkeklerden daha çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgin olmaya mecburdurlar.

-Bir toplum, bir millet erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Mümkün müdür ki, bir toplumun yarısı topraklara zincirlerle bağlı kaldıkça, diğer kısmı göklere yükselebsin.

-Kadınlarımızın genel görev ve çalışmalarda paylarına düşen işlerden başka, en önemli, en hayırlı, en faziletli bir ödevleri de “iyi anne” olmalarıdır.

-Kadınlarımız için asıl mücadele alanı, asıl zafer kazanılması gereken alan biçim ve kılıkta başarıdan çok; ışıkla, bilgi ve kültürle, gerçek faziletle süslenip donanmaktır!

Ben muhterem hanımlarımızın Avrupa kadınlarının aşağısında kalmayacağı, aksine pek çok yönden onların üstüne çıkacak ışıkla, bilgi ve kültürle donanacaklarından asla şüphe etmeyen ve buna kesinlikle emin olanlardanım.

-Bizim toplumumuz için ilim ve fen lazım ise, bunları aynı derecede hem erkek hem de kadınlarımızın iktisap etmesi lazımdır.

2016 yılı istatistiklerine göre, Türkiye nüfusunun % 49.8’ini kadın nüfus oluşturdu.

Türkiye’de 2016 yılında, erkek nüfus 40 milyon 43 bin 650 kişi olurken, kadın nüfus 39 milyon 771 bin 221 kişi oldu.

Diğer bir ifadeyle nüfusun % 50.2’sini erkekler, % 49.8’ini ise kadınlar oluşturdu.

Kadınlar ile erkekler arasındaki bu oransal denge, kadınların daha uzun yaşaması nedeniyle 65 ve daha yukarı yaş grubunda kadınların lehine değişmektedir.

Bu yaş grubundaki nüfusun % 43.9’unu erkekler, % 56.1’ini ise kadınlar oluşturmaktadır.

Türkiye’de 2015 yılında, 25 ve daha yukarı yaşta olan ve okuma yazma bilmeyen toplam nüfus oranı % 5.4 iken bu oran erkeklerde % 1.8, kadınlarda % 9’dur.

Kadın istihdam oranı erkeklerin istihdam oranının yarısından azdır.

Hanehalkı iş gücü araştırması sonuçlarına göre; 2015 yılında, Türkiye’de 15 ve daha yukarı yaştaki nüfus içerisinde istihdam oranı %46 olup, bu oran erkeklerde %65, kadınlarda ise % 27.5 idi.

Avrupa Birliği üye ülkelerinin istihdam oranı incelendiğinde; 2015 yılında kadın istihdam oranının, en yüksek olduğu ülke % 74 ile İsveç iken, en düşük olduğu ülke % 42.5 ile Yunanistan oldu.

Avrupa Birliğine üye 28 ülkenin ortalama kadın istihdam oranı ise % 60.4 oldu.

Avrupa Birliği üye ülkelerinde 2015 yılında erkek istihdam oranının en yüksek olduğu ülke %79 ile Hollanda iken en düşük olduğu ülke % 59.3 ile Yunanistan oldu.

Avrupa Birliği üye ülkelerinin ortalama erkek istihdam oranı ise % 70.8 oldu.

Eğitimli kadınların iş gücüne katılma oranı daha yüksektir.

Hanehalkı iş gücü araştırması sonuçlarına göre; 2015 yılında, Türkiye’de 15 ve daha yukarı yaştaki nüfus içerisinde iş gücüne katılma oranı % 51.3 olup, bu oran erkeklerde % 71.6, kadınlarda ise % 31.5 oldu.

Eğitim durumuna göre iş gücüne katılım oranı incelendiğinde, kadınların eğitim seviyesi yükseldikçe iş gücüne daha fazla katıldıkları görülüyor.

2015 yılı istatistiklerine göre:

Okuryazar olmayan kadınların iş gücüne katılım oranı % 16.1,

Lise altı eğitilmiş kadınların iş gücüne katılım oranı % 26.6,

Lise mezunu kadınların iş gücüne katılım oranı % 32.7,

Mesleki veya teknik lise mezunu kadınların iş gücüne katılım oranı % 40.8,

Yükseköğretim mezunu kadınların iş gücüne katılım oranı % 71,dir.

Görüldüğü gibi eğitim oranı yükseldikçe kadınların sosyal hayatta değişik mesleklerde görülme oranı yükseliyor.

Eğitim kadının öz güvenini yükseltiyor, hayatın içinde başarılı olmak, verimli olmak, ailesine, halkına, devletine, faydalı olmak kadının kendine olan değerini daha kuvvetli hissettiriyor.

Türkiye’de yapılan istatistiklere göre, her 10 kadından sadece 3’ü çalışma hayatında yer alıyor.

Türkiye’de kadınların iş gücüne katılma düzeyi, OECD ve AB’ye üye ülke ortalamalarının çok altında.

Yıllık verilere göre, 2016 yılında kadınların iş gücüne katılma oranı Türkiye’de % 32.5 iken, OECD üye ülke ortalamalarında % 51.9, AB üye ülke ortalamalarında % 46.

Yükseköğretim mezunu kadınlar sosyal hayatın içinde daha çok görülmekte ve iş bulmada daha çok başarılılar.

Gelir ve yaşam koşulları araştırması sonuçlarına göre;
2015 yılında yükseköğretim mezunu kadınların yıllık ortalama esas iş gelirleri 29 bin 238 TL iken,

Lise mezunu kadın çalışanların yıllık ortalama esas iş gelirleri 16 bin 124 TL olarak gerçekleşti.

Bir okul bitirmeyen kadın çalışanların yıllık ortalama esas iş gelirleri 8 bin 528 TL'dir.

Kadınların iş gücüne katılımını ve istihdamını desteklemek amacıyla kalkınma planlarına ve strateji dokümanlarına özel hedefler konulmuştur.

Örneğin 2014-18 dönemini kapsayan Onuncu Kalkınma Planı kadınlar arasında iş gücüne katılımın 2018 yılı sonunda % 34.9'a ulaşması hedefini koymuştur.

Bu hedefin gerçekleştirilmesi için Plan, "iş ve aile yaşamının uyumlaştırmasını" sağlayacak politikaların hayata geçirileceğini ve "istihdam teşviklerinin" bu yönde etkinleştirileceğini belirtmektedir (Kalkınma Bakanlığı, 2013: 46).

Öte yandan 2014 yılında yürürlüğe giren Ulusal İstihdam Stratejisi ise, 2023 yılında kadınlar için iş gücüne katılım hedefini % 41 olarak tanımlamıştır.

Strateji bu amaçla "çocuk sahibi olan kadınların iş gücü piyasasından kopmasını engellemeye dönük teşvik edici düzenlemelerin" uygulamaya geçirileceğine işaret etmektedir (Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, 2014)

Buradaki hedef kadınların iş gücüne katılımlarını artırmaktır.

Son yıllarda bu durum görülmektedir.

İstatistiklere göre ülkemizde genel iş gücü katılımı 2007-2016 döneminde 6 puan artışla % 46'dan % 52'ye çıkarken, bu artışta baş faktör kadınlar olmuştur.

Son 10 yıllık dönemde kadınlar arasında iş gücüne katılım oranı 9 puan artışla % 24'ten % 33'e yükselmiştir. (Türkiye İstatistik Kurumu, TÜİK 2007-2016)

OECD'nin 2016 yılında yaptığı istatistiğe göre bazı ülkelerde kadınların iş gücüne katılım oranları aşağıdaki gibidir:

ÜLKE	%
Türkiye	36,2
ABD	67,3
Romanya	56,2
Almanya	73,6
İzlanda	86,2
Avustralya	71,7
Japonya	68,1
Portekiz	70,5
Avustralya	71,7
Belçika	62,9
Kamboçya	79
Brezilya	61,1
Kolombiya	63,6
Bulgaristan	64,6
Kore	58,4
Çin	76,7
Lüksemburg	64,7
Danimarka	77,2
Meksika	47
Finlandiya	74,1
Norveç	75,9

Fransa	67,9
Polonya	62
GüneyAfrika	52,2
Hindistan	28,5
İtalya	55,2
Hollanda	75
Rusya	68,9
İngiltere	73
İspanya	70,2
İsveç	80,2
YeniZelanda	74,9
İsviçre	79,5
Yunanistan	60,4

(OECD, 2016)

Tabloyu incelediğimizde görüyoruz ki, Türkiye'nin yüzdesi çok aşağılarda.

Buradan anlıyoruz ki Türkiye'de iş alanında çalışan kadın oranı çok düşük.

Yâni Türkiye'de her 100 kadından 64 ü çalışmıyor, üretime katılmıyor, ya da katılamıyor, ya da katılmasına izin verilmiyor.

Tabi her toplumda kadının üretime katılması, o toplumun kültürü, inançları, görenekleri ile ilgilidir.

Mesela ülkemizde kasabalarda kadının genelde ev hanımı olması düşünülür.

Köylerde kadın hem ev hanımıdır hem de tarlalarda eşi ile birlikte çalışır.

Büyük şehirlerde ise kadınlar eğitim durumlarına göre iş yerlerinde çalışırlar.

Ülkemizde kadınların en çok çalıştığı alanlar ve iş kollarına göre kadınların yüzde oranları ise aşağıdaki gibidir:

SEKTÖR	%
Sağlık ve sosyal hizmetler	69
Eğitim	50
Bankacılık ve sigorta	47

En az çalışma alanları ise:

Madencilik: % 3

İnşaat: % 4

Siyasal alanda kadınların varlığını incelediğimizde;

Osmanlı devletinde ve Türkiye Cumhuriyetinde kadın genelinde siyasetten uzak kalmıştır.

Bu da genel olarak Dini doğru yorumlayamadığımızdan kaynaklanır.

Türkiye Büyük Millet Meclisindeki kadın milletvekili oranı 1935 yılında % 4.5 iken, 81 yıl sonra bu oran % 14.7'ye yükseldi.

Türkiye'de bakan sayısı 2016 yılında 27 olup bunların sadece biri kadındı.

Ülkemizde 2009 yılı yerel seçimlerinde kadın belediye başkanı oranı % 0.9 iken

2014 yılı yerel seçimlerinde bu oran % 2.9 oldu.

Kadın muhtar oranı 2009 yılı yerel seçimlerinde % 2.3 iken

2014 yılı yerel seçimlerinde bu oran % 2 oldu.

Kadınlara; 3 Nisan 1930'da belediye seçimlerine katılma hakkı tanındı.

26 Ekim 1933'de köy ihtiyar heyeti ve muhtarlık seçimlerine katılma hakkı tanındı.

5 Aralık 1934'de Avrupa ülkelerinin birçoğundan önce milletvekili seçme ve seçilme hakkı tanındı.

Atatürk; “Türk kadını dünyanın en aydın, en faziletli ve en çalışkan kadını olmalıdır.” diyerek kadınlara bir öz güven aşılamıştır.

Atatürk “Bizim dinimiz hiçbir vakit kadınların erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir. Allah’ın emrettiği şey, erkek ve kadının beraber olarak ilim ve bilgiyi kazanmasıdır.” açıklaması ile kadının da bir insan oluşunu belirtmiştir.

Ve Atatürk, kadının her zaman sosyal hayat içinde olmasının mücadelesini vermiştir.

Dünyada ise kadınlara ilk defa seçme ve seçilme hakkı, 1788’de ABD’de tanınmıştır.

Almanya 1919, İngiltere 1929, Fransa 1945, Belçika 1946 ve İsviçre 1971 yılında kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanınmıştır.

Kadınlara; Yeni Zelanda, Avustralya, Finlandiya, Norveç, Danimarka, İzlanda, Kanada, Rusya, Avusturya, Almanya, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık gibi ülkeler, Türkiye’den önce seçme ve seçilme hakkı vermişlerdir.

Fransa, İtalya, Japonya, Çin ve İsviçre ise Türkiye’den sonra bu haklar verilmiştir.

Türkiye 1934’te kadınlara seçme ve seçilme hakkını vermişken İran 1963’te, Suudi Arabistan ise 2011’de bu hakkı verebilmişlerdir.

Kadın hakları, her ülkede ayrı ayrı değerlendirilse de, siyasal alanda, eğitim alanında, ticaret alanında hâlâ erkekler kadar aktif değillerdir.

Bu da olsa kadının evlat yetiştirme yâni analık yaratılışı belki de buna engel olmaktadır.

Kadınlar öncelikle eğitim alanında olduklarında ve kendilerini akademik olarak eğittiklerinde sosyal hayatın her bölümünde fazla bir şekilde görülme ihtimali her zaman yüksektir.

Kadınının siyasetteki yeri, ne yazık ki her alanda olduğu gibi istenilen seviyede değildir.

Kadınlara 1934 yılında seçme seçilme hakkı verilmesine rağmen kadınların siyasal alanda siyasal katılımı yüksek yüzdeye ulaşmamıştır.

Türkiye meclisinde yıllara göre kadın ve erkek temsilci sayılarını incelediğinde, 1950 seçimlerinde kadın temsil oranının %0.61'e kadar düştüğü görülmektedir.

İlk kez 2002 seçimlerinde 24 kadın üye ile uzun bir süreden sonra % 4.36'lık bir orana ulaşılmıştır.

2007 seçimlerinde ise % 100'ü geçen bir artışla % 9.1'lik bir orana ulaşmış ve toplamda 50 kadın milletvekili meclise girmiştir.

Ancak temsil oranı 550 milletvekili içinde değerlendirilince artışın kayda değer olmadığı anlaşılmaktadır.

2011 de bu oran % 14.1 çıkmıştır.

Eğer ülkemizin meclisi % 50 oranında kadın üyeye ulaşırsa ülkemiz daha çağdaş olur, demokrasi daha güçlü olur.

Bazı Ulusal Parlamentolarda Kadın Temsil Oranı incelersek:

ÜLKE	YIL	%
Ruanda	2013	%63.8
Küba	2013	%48.9
İsveç	2010	%45.0
Güney Afrika	2009	%44.8
Finlandiya	2011	%42.5
Belçika	2010	%41.3
İzlanda	2009	%39.7
İspanya	2011	%39.7

Norveç	2013	%39.6
Mozambik	2009	%39.2
Danimarka	2011	%39.1
Angola	2012	%38.8
Hollanda	2012	%38.7
Kostarika	2010	%38.6
Arjantin	2013	%36.6

Kaynak: <http://www.ipu.org/wmn-e/arc/classif010114.htm> (16.03.2014).

Ülkelere göre incelediğimizde, kadının parlamentoda temsiline ilişkin Ruanda, % 63.8 ile ilk sıradır.

Küba % 48.9 ikinci ve İsveç % 40 ile üçüncü sıradadır.

Yine aynı verilerde, Türkiye % 14.4 ile 96. sıradadır.

İran ise % 3.1 ile 139. sırada bulunmaktadır.

Türkiye’de yıllara göre kadın milletvekili oranlarından bazı örnekler:

1935 yılı 18 kadın

1939 yılı 15 kadın

1943 yılı 16 kadın

1946 yılı 9 kadın

1950 yılı 3 kadın

1954 yılı 4 kadın

.....

.....

1991 yılı 8 kadın

1995 yılı 13 kadın

1999 yılı 22 kadın

2002 yılı 24 kadın

2007 yılı 50 kadın

2011 yılı 79 kadın

Mahalli idarelerde ise kadın sayısı çok azdır

Bir örnek vermek gerekirse: 29 Mart 2009 Mahalli idareler seçimi.

Belediye Başkanı sayısı 2948.

2.922'si erkek

26'sı ise kadın

Dünyada ilk Kadın Başbakanı ise; 21 Temmuz 1960 tarihinde seçilen, Sri Lankalı siyasetçi Bayan Sirimavo Bandaranaike'dir.

Türkiye'de ise; 14 Haziran 1993 de hükümeti kurmakla görevlendirilen Tansu Çiller, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kadın başbakanı olmuştur.

İngiltere'de Margaret Thatcher; 1979 yılında yapılan genel seçimlerde, Callaghan Hükümeti'nin düşmesi üzerine başbakan oldu.

Almanya'da Angela Merkel, 2005 seçimlerinde Almanya'nın ilk kadın başbakanı oldu.

Kız nüfusunun okula gitme oranlarını Türkiye için incelediğimizde, bu oranların bölgelere göre değiştiğini görüyoruz.

Doğuda okula gitme oranı daha az iken batıda daha fazladır.

Bu durum iş hayatında da siyaset hayatında da benzerlik gösterir.

Buna örnekler verirsek:

Okur-yazar olmayan nüfusumuzun 1970'li yıllarda % 64'ünün kadın olduğu ve yaş ile bölgelere göre bu okuma-yazma bilme durumunun bir kısım köylerde % 90'a ulaştığı düşünülürse, medeni, sosyal ve siyasal haklarından habersiz kalan en kalabalık "ikinci sınıf vatandaş" kitlesinin kırsal kesimindeki Türk kadını olduğu ortaya çıkmaktadır.

2000 yılında Doğu Anadolu Bölgesi'nin kırsal kesiminde yaşayan kadın nüfusun okur-yazarlık durumu, alansal dağılışı ve dağılıшта meydana gelen değişmeler sebepleri ile birlikte açıklanmaya çalışılmıştır.

Araştırma cevap bekleyen şu sorular üzerine oluşturulmuştur: Doğu Anadolu Bölgesi'ndeki il ve ilçelerin kırsal kesimlerinde okuma-yazma bilen ve bilmeyen nüfusun oranları nasıl bir dağılışı göstermektedir?

Kırsal kesimde okuma-yazma bilen nüfus grubu içerisinde kadının payı nedir?

Kırsal kesimde kadın nüfus Türkiye ortalamasına göre bölge genelinde nasıl bir dağılışı göstermektedir?

Kırsal kesimde okuma-yazma bilen kadın nüfusun dağılımında Türkiye ve bölge ortalamasının üstünde ve altında olan yerler nerelerdir?

Kırsal kesimde okuma-yazma bilen kadın nüfusun yoğunlaştığı ve seyredildiği alanların özelliği nedir ve buna sebep olan faktörler nelerdir? (Unat Abadan 1978, s.135)

Okula gitme oranlarında 2000 yılı nüfus sayımı sonuçlarına göre, kadınlarda % 80.6 oranına karşılık, erkeklerde % 93.9 ve mevcut okullulaşma oranları temel eğitimde kızlarda % 91.8 oranına karşılık erkeklerde % 100 eğitime erişimdeki eşitsizlikleri göstermektedir.

Kadının eğitim düzeyi, kadınların resmi yasalarla da tanınan haklarını yaşama geçirebilmelerinde önemli bir rol oynamaktadır.

Ancak geleneksel ve dini kurallar, yüksek eğitim grubundaki birçok kadının yaşamında da önemli bir yer tutmaktadır.

Bu da sık sık varsayıldığı eğitimin tek başına kadının yaşamını değiştirecek sihirli bir güç olmadığını göstermektedir (İlk karacan 1998, s.192).

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu ilk yıllarda, özellikle harf devrimi yapılmadan önce nüfusun çok az bir kısmı okuma-yazma biliyordu.

1927'de okur-yazar olan nüfus % 10.

1935'de % 20.4,

1945'de ise bu oran ancak % 30.2'ye ulaşabilmiştir (Akka-yan 1979, s.43)

Bu değer 1990'da % 80 civarında iken

2000 yılında ise % 87.3'lere çıkmıştır.

Türkiye, Cumhuriyet dönemine bir tarım toplumu olarak girmiştir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında sadece %7'si okuma-yazma bilen toplumu eğitmek üzere millet mektepleri, halk evleri ve köy enstitüleri açılmış ancak bu projeler bilinen nedenlerle yürümemiş ve bir süre sonra bu okullar kapatılmıştır (Se-kin 1998, s.117).

1927'de % 17.5'lik erkek okur-yazar oranına karşılık, okuma çağındaki kadınların % 4.5'inin bu yeteneğe sahip olduğu anlaşılmaktadır. (Onay 1967, s.135, Özgür 1998, s.93)

Okuma-yazma oranı 1935 yılında kadınlarda % 9.8, erkeklerde ise % 29.4'tür.

Okuma-yazma bilen kadın ve erkek nüfus oranı 1935 yılından günümüze kadar sürekli artmakla birlikte 1960 yılından sonra özellikle kadın nüfusta daha fazla bir artış gözlenmiştir.

1980'li yıllarda gerçekleştirilen okuma-yazma kurslarına kadınların daha fazla katılımı sonucu, kadınlardaki okur-yazarlık oranı günümüze kadar gerçekleşen en yüksek artışı göstermiştir.

1980-1985 döneminde % 54'den % 68'e yükselmiştir.

1990 yılında okur-yazarlık oranı kadında daha fazla artış göstererek % 71.9'a ulaşırken, erkeklerde de % 89'a yükselmiştir. (KSSGM 1998, s.5, Doğramacı 1982, s.94)

Türkiye'de yıllara göre okuma-yazma bilen nüfus içinde kadın oranı.

YILLAR	%
1935	23.4
1945	27.9
1955	30.8
1965	33.1
1975	38.5
1985	43.5
1990	44.2
2000	46.1

Türkiye'de 6 ve daha yukarı yaşta okuma ve yazma bilen nüfus oranının bölgelere göre dağılımı incelendiğinde, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde yer alan illerin çoğunluğunda bu oranın düşük seviyelerde olduğu görölmektedir.

2000 yılında Türkiye'de okuma-yazma bilen nüfus oranı % 87.3 iken, Doğu Anadolu Bölgesi'nde bu oran oldukça aşağılara düşmektedir.

Özellikle Şırnak, Ağrı ve Van illeri okuma-yazma bilen nüfus oranının en az olduğu yerler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerindeki eğitim düzeylerinin Türkiye ortalamalarının altında gerçekleşmesi, bu bölgelerin gelişmelerinin önünde önemli bir engel olarak karşımıza çıkmaktadır. (Arslan-Çağlıyan 2006, s.225-226)

Doğu Anadolu Bölgesi'nin kırsal ve şehirs el alanları incelendiğinde okuma-yazma bilen nüfus oranı bakımından değişen

bir şey olmadığı; Van, Şırnak, Ağrı, Hakkâri, Bitlis, Muş, Bingöl illerinde oranın Türkiye ortalamasının oldukça altında değerler gösterdiği görülmektedir.

Okuma-yazma bilen nüfus oranlarının bölge genelinde en yüksek değerler gösterdiği iller sırasıyla Erzincan, Malatya, Ardahan ve Erzurum olduğu dikkati çekmektedir.

Köy Enstitülerinin açılışının özellikle bulunduğu alanda ve çevre illerde okuma-yazma bilen nüfus oranının artışında önemli bir rol oynadığı düşünüldüğünde Malatya, Kars ve Ardahan bu konuda en şanslı illeri oluşturmaktadır.

Van'da ise Köy Enstitüsü'nün açılmasına rağmen okuma-yazma oranının en düşük seviyede olması gerçekten dikkate değer bir özellik sergilemektedir.

Bir toplum kadınsız ve erkeksiz olmaz, kadını erkekten erkeği kadından ayıramayız.

Düşünen, ilim üreten kadınların da olduğu toplumlarda yüksek bilinç her zaman artacaktır.

Siyaset alanında ve sosyal alanın her kademesinde kadının mutlaka olması gerekir.

Çünkü kadının anne vasfı olduğundan dolayı, oluşacak yasalara güçlü aile vasfını oluşturacak şekilde düzenlenmesi Devletin geleceği açısından çok önemlidir.

Kadının olmadığı bir siyaset sistemindeki Devlet yarım devlettir.

Boyle yarım devletler gün gelir çöker gider.

Örnek: Romalılar, Bizanslılar, Osmanlılar.

Tarihte sosyal yaşantıda kadının aktif olarak bulunduğu Devletler her zaman kalkınmışlardır.

Kadının yok sayıldığı topluluklar ise her zaman gerilemiştir.

Kadında da erkekte de düşünen, analiz eden, fikir üreten, keşfeden aynı beyin yapısı vardır.

Kadın beynini yok saymak insanlığa en büyük zulümdür.

Kadının olmadığı sosyal hayat asla düşünülemez.

Kadın her zaman, toplumun her kademesinde ve siyasi alanda bulunmalıdır.

Kadınlar, sosyal hayatın her alanında; eğitim, aile, ilahiyat, kültürel, siyasal, ticaret, vs yer almalıdır.

Kadın erkek ayrımcılığı toplumu her zaman geri götürmüştür.

Kâinatı iyi okuyan kimseler; hiçbir zaman ayrımcılık içinde, hiçbir zaman bir grubun üstünlüğü içinde olmamışlardır.

Güç, kas yapısında değil beyindeki düşünce yapısındadır.

Sonuçta, kadın erkek hakları demeden “İnsan Hakları” hakikatinde birleşmeliyiz.

Evet, sonuç olarak, kadının toplumdaki ve siyasi alandaki yerini incelediğimizde çok aktif olmadığını görüyoruz.

Bu durum bölgelere ve inanç gruplarına göre farklılıklar gösteriyor.

Kadının siyasal ve sosyal hayatın içinde olamamasının nedeninin, her bölgedeki inanç sistemi ve geleneksel kalıplaşmış adetler olduğunu görüyoruz.

Bilhassa bu konuda dini inanç sistemi çok önemlidir.

Dini iyi anlayan kadın erkek ayrımı yapmamıştır, hem kadına hem erkeğe insan gözü ile bakmıştır.

İyi incelediğimizde gelişmiş toplumlarda, kadının daha aktif olarak toplumun her kademesinde ve siyasi alanda olduğunu görüyoruz.

Kadınlar toplumun her kademesinde görev yapmalıdırlar.

Ülkemizde genelde kadınlar siyaset alanını pek düşünmezler, ya da erkekler tarafından düşündürülmezler.

Oysa her kadın ülke yönetiminde aktif olarak görev yapmayı lise çağlarında düşünmelidir.

Ve kendilerine bir hedef koymalıdır.

Kaymakam olmayı, vali olmayı, belediye başkanı olmayı, milletvekili olmayı, başbakan, cumhurbaşkanı olmayı düşünmelidirler.

Kadınlar sosyal toplumun içinde ama siyasal alanda ama iş hayatında ne kadar çok çoğalırlarsa o ülke daha çağdaş seviyeye gelir.

Kadının sosyal alanda daha aktif olamamasının sebebi öncelikle inanç yorumlarıdır.

Eğer ülkemiz dini iyi anlarsa ve inançlara olan saygısını geliştirirse ülkemizde kadınlar sosyal toplumda ve siyasal kesimde daha aktif ve daha verimli olacaklardır.

Kadın erkeksiz, erkek kadınsız düşünülemez.

Toplumda da kadın ve erkek her alanda olmalıdır.

Bir toplum, üretken beyinlerden, geleceği iyi düşünen beyinlerden her zaman yararlanmalıdır.

Eğitim bunun için çok önemlidir.

Eğer kız çocukları eğitimde başarılı olurlarsa ki bu ülkenin kızlarının mayasında zekilik her zaman vardır, o zaman ülkemiz daha çok kalkınır.

Zeki erkek ve bayan öğrenciler hep dış ülkelere gidiyorlar ve oraların kalkınmalarında rol oynuyorlar.

Ülke olarak gençlerimize sahip çıkmalıyız ve onlara çalışma alanları, üniversiterlerde bilimsel keşifler yapabilme alanları açmalıyız.

Bu ülkenin çocukları zekidir.

Yeterki beyinler inanç korkuları ile kirletilmesin.

Korku sağlıklı düşüncüyü engeller.

Çocuk iken Allah korkusu, cehennem korkusu, cin, şeytan korkusu ile büyütüldük.

Allah çarpar, Allah taş eder, Allah yakar, Allah maymun eder, Allah rezil rüsva eder.

Allah gökten başına yıldırım atar, Allah fakir eder, Allah öldürür, Allah kahreder.

Allah belanı verir, Allah cezayı verir, Allah kör eder, sağır eder, Allah hor hakir yapar.

Cin çarpar, şeytan çarpar diye korkutulduk.

Hep böyle sözlerle büyütüldük.

Beyinlerimize korku verilerek, hakikatleri düşünmekten uzaklaştırıldık.

Korkularla, karamsarlıklarla, umutsuzluklarla, büyütüldük.

Ahret korkusuyla, cehennem korkusuyla, zebani korkusuyla büyütüldük.

Korku, beynin çalışmasını engelleyen bir duygudur.

Korku; düşünmemizi, anlamamızı, şahit olmamızı, engelleyen bir duygudur.

Çocukken hep korkularla büyütüldük.

Hep ufacık beyinlerimize Allah korkusu işlendi.

Kur'ân meâllerini de beynimize işlenen bu korkulara dayalı olarak yaptık.

Kaynaklar:

1925, Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, c. II, 2. basım, Ankara 1959, s. 216.

Enver Ziya Karal, age., s. 119-120

Dr. Onur Okay, Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü

Unat Abadan 1978, s.135

Arslan, H., Çağlıyan, A., 2006, “Bir Plan Bölge Olarak Gap’ta Okullaşma Oranlarına Coğrafi Bir Yaklaşım”, A.Ü. Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi, IV. Ulusal Coğrafya Sempozyumu, Avrupa Birliği Sürecindeki Türkiye’de Bölgesel Farklılıklar, s. 225-236, Ankara.

Akkayan, T., 1979, “Türkiye’de Okur-Yazarlık I”, İ.Ü. Sosyal Antropoloji ve Etnoloji Dergisi, S:3, s.31-72, İstanbul.

Akkayan, T., 1986, “Türkiye’de Okur-Yazarlık II”, İ.Ü. Sosyal Antropoloji ve Etnoloji Dergisi, S:4, İstanbul.

Çitçi, O., 1998, 20. Yüzyılın Sonunda Kadınlar ve Gelecek, Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsü Yayın No:285, Ankara.

Doğramacı, E., 1982, Türkiye’de Kadının Dünyası ve Bugünü, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.

İlkkaracan, P., 1998, “Doğu Anadolu’da Kadın ve Aile”, 75 Yılda Kadınlar ve Erkekler, Tarih Vakfı Yayınları, s.173-192, İstanbul.

İlkkaracan, P., 1998, “Kentli Kadınlar ve Çalışma Yaşamı”, 75 Yılda Kadınlar ve Erkekler, Tarih Vakfı Yayınları, s.285-302, İstanbul.

Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (KSSGM), 1998, Cumhuriyet’in 75. Yılında Türkiye’de Kadının Durumu, Ankara.

Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (KSSGM), 2008, Politika Dokümanı-Kadın ve Ekonomi, Ankara.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)

Kaynak: <http://www.ipu.org/wmn-e/arc/classif010114.htm> (16.03.2014).

KADINA MİRAS

İslâm toplumunda hâlâ erkeğe bir miras kadına yarım miras ölçüsü vardır.

Maalesef bu yorum, inanç dünyasında kadını yok sayan zihniyetlerinin inancıdır.

Hazreti Muhammed zamanında müşrikler kadına miras bırakmazlardı.

Hazreti Muhammed'in "kadın erkek eşittir" diyerek miras konusunda da mücadelesi çok büyüktür.

Fakat onun mücadelesi incelendiği zaman, ona uyulmadığı görülecektir.

Hazreti Muhammed "kadın erkek eşittir" diyerek kız çocuklarına da mirasın payını net bir şekilde ortaya koymuştur.

Hazreti Muhammed öncesi ve onun zamanında ve sonrasında Mekke müşrikler kadına hiçbir şekilde miras hakkı tanımazlardı.

Hazreti Muhammed vefat ettiğinde kızı Fatıma'ya Fedek hurmalığı verilmemiştir.

Fedek Hurmalığı miras yorumu için Sunni inanç ve Şia inanç arasında farklılıklar vardır.

Süleyman Ateş'ten alınan alıntı şöyledir.

Peygamber, hayatında buranın geliriyle ailesinin zorunlu masraflarını karşılar ve fazlasını yolculara harcardı. Yâni Fedek, Hz. Peygamber'in vakfıydı. Hz. Peygamber'in vefatından sonra Ebubekir, bu toprağı Hz. Peygamber gibi tasarruf etmek istemiştir. Peygamber'in kızı Fatma, Ebubekir'e gelip, toprağın

babasından kaldığını söylemiş ise de Ebubekir, “Biz peygamberler miras bırakmayız” hadisine dayanarak talebi reddetmiştir.

Fatma, bu toprağın kendisine miras değil, hediye olduğunu, babasının, sağlığında burayı kendisine verdiğini söylemiş. Ebubekir buna tanık istemiş. Ali ile Ümmü Eymen tanıklık etmiş ise de Ebubekir, “Tanık olarak iki erkek veya bir erkek iki kadın gerekir” diyerek Fatma’nın isteğini kabul etmemiştir.

Bir rivâyete göre babasının vefatından sonra Hz. Fatma, Hz. Ebubekir’e geldi, “Sana kim varistir” diye sordu. Ebubekir, “Çocuklarım, ailem” dedi. “Peki öyleyse sen niçin Allah Elçisi’nin mirasını bizim elimizden alıyorsun?” dedi Fatma. Ebubekir, “Ey Allah Elçisi’nin kızı, ben onun altın ve gümüş mirasını almadım” dedi. Fatma, “Hayber’deki payımızı, Fedek sadakamızı (vakfımızı) niçin elimizden alıyorsun?” dedi. Ebubekir, “Ey Allah Elçisi’nin kızı, bu, hayatımda Allah’ın bana verdiği bir lokmadır (bir nasiptir). Ben öldükten sonra (çocuklarıma kalmayacak) Müslümanların olacaktır” dedi. (Süleyman Ateş)

Bir alıntı da şöyledir.

Hz. Peygamber’in vefatından sonra hanımları, Hayber ve Fedek’teki Resûlullah’a ait mirastan kendi hisselerini istemek üzere Hz. Osman’ı Hz. Ebû Bekir’e göndermek istediler.

Ancak Hz. Âişe buna itiraz ederek: “Allah’tan korkmuyor musunuz? Sizler, Resûlullah’ın ‘Biz miras bırakmayız. Bizim bıraktıklarımız sadakadır. Bu mallar, Muhammed’in ailesinin zarurî ihtiyaçları ve misafirleri için sarf edilir. Ben öldükten sonra bu mallar, benden sonra iş başına geçen kimseye (veliyyü’l-emr’e) bırakılır (onun tasarrufundadır) dediğini bilmiyor musunuz?” dedi ve onları bu isteklerinden vazgeçirdi. (İbn Kesîr, el-Bidâye ve’n-nihâye (Beyrut: Mektebetü’l-Maârif, 1977), V, 285)

Bir alıntı da şöyledir.

Hız. Âişe anlatıyor: “Fâtıma ve Abbas, Ebû Bekir’e gelerek Resûlullah’tan kendilerine kalan mirası istediler.

Ebû Bekir onlara şöyle dedi: “Resûlullah’ın ‘Bize kimse vâris olamaz.

Bıraktıklarımız sadakadır.

Ancak Âl-i Muhammed bu maldan (ihtiyacı kadarını) yer’ dediğini işittim.

Allah’a yemin olsun Resûlullah’ın yaptığını gördüğüm bir işi terk etmem, mutlaka onu yaparım.

Onun emrinden bir şey terk edecek olsam sapıtmaktan korkarım!”

Bunun üzerine Fâtıma öfkelenerek Ebû Bekir’den uzaklaştı ve vefat edene kadar onunla konuşmadı.

Fâtıma öldüğünde eşi Ali, Ebû Bekir’e bildirmeden geceleyin onun cenaze namazını kıldı ve onu defnetti.” (Buhârî, “Meğâzî”, 38; Müslim, “Cihâd”, 52 (1759); Beyhakî, VI, 300; İbn Kesîr, V, 286; İbnü’d-Deyba’, II, 55.)

Başka bir alıntı da şöyledir.

Fâtıma, Ebû Bekir’e: “Sen öldüğünde sana kim vâris olur?” diye sordu.

Ebû Bekir: “Çocuğum ve ailem” diye cevap verdi.

Bunun üzerine Fâtıma: “O hâlde sana ne oluyor da, Resûlullah’a bizden başkasını vâris yapıyorsun?” dedi.

Buna karşılık Ebû Bekir: “Ey Resûlullah’ın kızı! Allah’a yemin ederim ki ben, babanın toprağına, altınına, gümüşüne, kölesine, malına mirasçı olmadım” dedi.

Fâtıma ise: “Ya Allah Teâlâ’nın bizim için ayırdığı payımız, senin elindeki malımız?” deyince...

Ebû Bekir şöyle cevap verdi: “Ben, Resûlullah’ın ‘Bunlar Allah’ın, hayattayken bana yedirdiği bir lokmadır; ben öldükten sonra bunlar, müslümanların ortak malıdır’ dediğini işittim.”

Ebû Bekir söz konusu hadisi zikredince Fâtıma bu isteginden vazgeçti, ölünceye kadar bir daha bu konuda konuşmadı ve buna rıza gösterdi. İbn Sa’d, II, 314-15, Belâzürî, s. 43-44, Tirmizi.

Bu alıntılar ne kadar doğrudur bilemiyoruz.

Yorumları ve araştırmayı okuyuculara bırakıyoruz.

Lâkin incelendiği zaman görülecektir ki Hazreti Muhammed’in kadınlar için verdiği mücadele yok sayılmıştır.

Müşriklerin adetleri Hazreti Muhammed sonrası aynıysa devam etmiştir.

Kadın yok sayılmaya devam etmiştir.

Bir alıntı da şöyledir.

Müşriklerde, kadının kocası öldüğü zaman, kocanın en yakın erkek mirasçısı gelir “malına mirasçı olduğum gibi karısına da mirasçı oldum” der; isterse mehrini öder onunla evlenir, isterse de başkasına nikâhlar mehrini alırdı.

Nitekim İslâm’ın ilk dönemlerinde Ma’n kızı Kebşe’nin kocası öldüğünde cahiliye geleneğinin kalıntılarından henüz arınamamış olan üvey oğlu geldi, üzerine bir örtü atıp onu sahiplendiğini söyledi.

Lâkin onunla ne kendisi evlendi, ne başkasına nikâhladı, ne de nafakasını verdi.

Çok mağdur durumda kalan kadın, halini Hz. Peygamber’e arz etti.

Bunun üzerine “Ey iman edenler, kadınlara zorla vâris olmanız size helal olmaz” âyeti nâzil oldu ve kadınların bir eşya gibi miras olarak intikal etmesi geleneğine son verdi.

İşte böyle bir gelenekten geçip gelen sahabeden bazıları, miras âyetleri inip kadınlara da pay tanıyınca “ata binemeyen, savaş yapamayan, ganimet getiremeyen bu gibilere neden mirastan pay ayrılıyor” diyerek, bu durumu yadırgamışlardı. (İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 18, 2011, s. 157 - 168 Ahmet Efe)

Eskiden Yahudilikte kız çocuğu ikinci derece mirasçı sayılır.

Erkek çocuk birinci derece mirasçı olur.

Erkek çocuk varsa mirasın tamamını alır.

Ölenin oğlu ve oğlunun oğlu yoksa, kız çocuğu ancak o zaman babasından kalan mirası alabilirdi.

Hazreti İsâ zamanında da kadın mirasçı kabul edilmezdi.

Kadın erkek ayrımcılığı o dönemde de vardı.

Bu konuda Hazreti İsâ'nın mücadelesi büyük olmuştur.

İncil: “Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek, ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsâ'da birsiniz.” (Galatyalılar 3:28)

Hazreti İsâ bunu cinsiyete dayalı ayrımcılığı ortadan kaldırmak için bildirmiştir.

İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisinden alınan alıntıya göre inanç gruplarında görülen miras konusu şöyle incelenmiştir.

Genel haklar açısından olduğu gibi kadının mirastan pay alıp almaması da çeşitli toplumlarda farklılık arz eder.

Eski Yunan'da kadın, ölenin ikinci sınıf mirasçısı sayılır ve ancak birinci dereceden erkek yakını bulunmadığı hallerde mirastan alabilirdi.

Uygulama böyle olmakla beraber yine de bu, vicdanen bir haksızlık kabul edilir ve kadının uğradığı bu haksızlığın kısmen de olsa telâfisi için, evlenirken damadın ona drahmi adı altında – İslâm hukukundaki mehre benzer – bir miktar mal vermesi gerekirdi.

Ölenin birinci derecede vârisi olarak kabul edilen oğlu bulunmasa ve evlat olarak sadece kızı kalmış olsa da o yine kendi başına vâris olamaz, ancak oğlu varsa o, ölen dedesinin nesebine geçirilir ve onun sayesinde mirastan alabilirdi.

Aynı şekilde Yahudilikte de kız ikinci derece mirasçı sayılır, birinci derece mirasçı kabul edilen oğul varsa o mirasın tamamını alır kız mahrum kalırdı.

Ölenin oğlu ve oğlunun oğlu yoksa kız ancak o takdirde babasının mirasından alabilirdi.

Roma'da kadının miras hakkı, günümüzdeki anlayışla örtüşen bir yol izlenmiş ve bu hak bir kanunla teminat altına alınmıştır.

M.S 543 yılında İmparator Jüstinyen'in çıkardığı bu kanuna göre, kadın-erkek ayrımı gözetilmeden her ikisi de birinci derecede vâris sayılmış ve eşit pay verilmiştir.

Bilindiği kadarıyla, tarihte kadına hiçbir şekilde miras hakkı tanımayan toplum İslâm öncesi Arap toplumudur.

Kabile savaşlarının yaygın olması dolayısıyla ayakta kalabilme mücadelesi savaşan, ganimet getiren, kabilenin haysiyet ve şerefini koruyan erkeğin omuzlarında olduğu için "nimet külfet mukabili" düşüncesiyle miras da onun hakkı olarak kabul edilir, bunu yapamayan kadına miras verilmezdi.

Mirastan pay verilmesi şöyle dursun, kadının kendisi mirasa konu olur, bir eşya gibi miras olarak el değiştirirdi.

İslâm, kadın hakları alanında pek çok yeni düzenleme getirdiği gibi miras hakkı konusunda da iyileştirici hükümler koymuş ve onu hiç miras almazken - bazı hallerde erkeğe göre yarım da olsa - pay sahibi olma konumuna yükseltmiştir.

Ancak toplumda kökleşmiş ve katmerleşmiş gelenekleri bir anda kaldırma ve yerine ikâme edilecek yeni hükümleri hazmetmedeki güçlükleri dikkate alan Şâri' Teâlâ, kadının miras

payını bir defada ilan etmemiş, içkinin yasaklanmasında olduğu gibi tedric yolunu tercih ederek önce miktar belirtmeden ana, baba ve akrabasının bıraktıklarından erkeğe olduğu gibi kadına da bir pay olduğunu bildirmiştir.

Bilindiği üzere bazı hükümler bazı sebeplere binaen teşrî kılınmıştır.

Bu konudaki hüküm de Evs b. Sâbit'in karısının, kocasının mirasından tamamen mahrum edilmesi üzerine konmuştur.

Evs öldüğünde amcaoğulları gelip İslâm öncesi geleneğe göre mirasın tamamına el koymuşlar ve hanımı ile iki yetim kızına hiçbir şey vermemişlerdi.

Perişan olan kadının, durumunu Resûl-i Ekrem'e bildirmesi üzerine "Ana, baba yakınların bıraktıklarından – ister az olsun ister çok – kadınlar için de farz kılınmış bir pay vardır" âyeti inerek cahiliye âdetine son verip kadınları da mirasa dâhil etti.

Daha sonra da kadınlar dâhil her hak sahibinin payını belirten miras âyetleri nâzil oldu.

Buna göre ölen kişinin malından defin masrafları, varsa vasiyeti ve borçları gibi terikeye taalluk eden haklar yerine getirildikten sonra, kalan mal İslâm miras hukukunda belirtilen esaslar çerçevesinde hak sahipleri arasında pay edilir.

Biz burada, bu payların ayrıntılarına girmeden, miras âyetlerinden sadece kadın-erkek paylarını karşılaştırabileceğimiz örnekleri seçerek aralarındaki farkları göstermeye çalışacağız.

Kur'ân-ı Kerim'de miras payları üç âyette, Nisâ sûresinin 11-12 ve 176. âyetlerinde belirtilmiştir.

11. âyette ölenin çocukları ve ebeveyninin miras durumları ele alınmıştır.

Buna göre: Ölenin mirasçıları sadece oğlu ve kızı ise mirası kızı yarım, erkeğe bir pay düşecek şekilde taksim ederler.

Başka mirasçılar olsa da oğul-kız beraber bulundukça pay oranları değişmez.

- Ölenin mirasçıları sadece ana-babası ise –çocukları yoksa– anası üçte bir, babası kalanı alır.
- Çocukları da varsa ana-babasından her biri altıda bir alır. Kalanı çocuklarıdır.
- Ölenin kardeşi/kardeşleri varsa anası altıda bir, babası asabe olarak kalanı alır.

Kardeşler ise hacb olur, mirastan bir şey alamazlar.

12. âyetle eşlerin ve ana bir kardeşlerin durumu ele alınmıştır.

Buna göre, hanım öldüğünde çocuğu varsa koca mirasın dörtte birini çocuğu yoksa yarısını alır.

Koca ölürse çocuğu varsa hanım mirasın sekizde birini çocuğu yoksa dörtte birini alır.

Ölenin mirasçı olarak, sadece ana bir kardeşleri kalmışsa bakılır. İster kız ister erkek olsun tek kardeş ise altıda bir alır.

Daha fazla iseler mirasın üçte birini –kız erkek ayrımı yapmadan– eşit olarak paylaşırlar.

Öz veya baba bir kardeşlere gelince; kız ve erkek iseler erkeğin hissesi iki kız hissesi kadardır.

Üç miras âyetinden, kadın-erkek paylarını karşılaştırmak için örnek olarak seçtiğimiz bu sekiz meseleden üçünde kadının erkek paylarının eşit, beşinde ise erkek payının fazla olduğunu görüyoruz.

“Hakîm” olan ve kullarına adil olmayı emreden Yüce Allah’ın miras paylaşımında haksızlık yapması mümkün olmadığına göre bazı hallerde kadına yarım pay vermesinde mutlaka birtakım hikmetler olacaktır.

Âyet-i kerimelerde miras paylarının farklı oluşunun illet ve sebeplerine dair herhangi bir açıklama bulunmadığı gibi, Nisâ sûresi 11. âyetle ana, baba ve çocukların payları belirtildikten

sonra “Bunlardan fayda bakımından size hangisinin daha yakın olduğunu bilemezsiniz” buyrularak bu konuda akıl ile adil bir sonuca varmanın mümkün olmadığına işaret edilerek bir anlamda ta’lil ve tahlil yerine teslimiyet yolu tavsiye edilmiş olmaktadır.

Bundan dolayı olsa gerektir ki, Fahrüddin er-Râzî’nin (ö. 606/1209) tefsirinde kaydettiği Ca’fer es-Sâdık’a (ö.148/765)16 yöneltilen bir soru ve Fazlurrahman’ın (ö. 1988) “tarihsel yaklaşımı” çerçevesinde kadın-erkek paylarını eşitleme gayretleri dışında İslâm toplumunda âyetlerde belirtilen miras paylarının değişmesini hedefleyen kayda değer bir illet ve sebep so-ruşturması bilinmemektedir.

Bu konuda İslâm âlimlerinin yaptığı şey, yalnızca İslâm ailesi içinde kadın ve erkeğin hak ve sorumlulukları çerçevesinde onlara tanınan miras paylarındaki farkın makul hikmet ve sebeplere dayandığını ortaya koymaktan ibarettir.

Bundan maksatları da, Hz. İbrahim (as)’ın inandığı halde sırf kalbi mutmain olsun diye Cenâb-ı Hak’tan ölüleri nasıl dirilttiğini kendisine göstermesini istemesi gibi, mirastaki kadın payı konusunda Müslümanların kalplerinin mutmain kalması ve bu husustaki rıza ve teslimiyetin devam etmesini sağlamaktır.

Şartlar değiştikçe payların değişmesine zemin hazırlamak değildir.

İslâm âlimleri bu husus ile ilgili açıklamalarında, kadının neden az aldığından çok, erkeğin neden fazla aldığı üzerinde dururlar. Bu meseledeki yorum ve değerlendirmeler, İslâm’a göre nafakanın erkek üzerine vacip olması ve mehri onun veriyor olması etrafında yoğunlaşır.

(Alıntının sonu, İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisi)

Görüldüğü gibi inanç gruplarında kadına miras hep kadını yok sayarak yorumlanmıştır.

İşte bunun için Hazreti Musâ’nın, Hazreti İsâ’nın, Hazreti Muhammed’in kadın erkek eşittir mücadelesi iyi anlaşılmalıdır.

Şimdi de Nisâ Sûresinde geçen miras konusunu inceleyelim.

Nisâ Sûresi 11:

Diyanet İşleri Meâli: Allah çocuklarınız hakkında, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer kadınlar ikinin üstünde ise, bırakılanın üçte ikisi onlarındır; şâyet bir ise yarısı onundur. Ana babadan her birine, ölenin çocuğu varsa yaptığı vasiyetten veya borcundan arta kalanın altıda biri, çocuğu yoksa, anası babası ona varis olur, anasına üçte bir düşer. Kardeşleri varsa, altıda biri annesinindir; babalarınız ve oğullarınızdan menfaatçe hangisinin size daha yakın olduğunu siz bilmezsiniz. Bunlar Allah tarafından tesbit edilmiştir. Doğrusu Allah bilendir, Hakim olandır.

Mehmet Okuyan Meâli: Allah size, çocuklarınız hakkında, erkeğe, kadının payının iki misli gibi (miras vermenizi) emreder. (Çocuklar) ikiden fazla kadın iseler, (ölünün) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. (Mirasçı) tek bir (kadın) ise (mirasın) yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, ana babasından her birinin mirastan altıda bir payı vardır. Çocuğu yok da ana babası ona mirasçı olmuş ise annesine üçte bir (düşer). Ölenin kardeşleri varsa, annesine altıda bir (düşer. Bütün bu paylar, ölenin daha önce yapmış olduğu) vasiyetten ve/veya borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınız(dan) hangisinin size yarar bakımından daha yakın olduğunu bilemezsiniz. (Bunlar) Allah tarafından belirlenmiş farzlardır (paylardır). Şüphesiz ki Allah bilendir, doğru hüküm verendir.

Yaşar Nuri Öztürk Meâli: Allah size çocuklarınızla ilgili olarak şunu öneriyor: Erkek için, iki dişinin payı kadar. İki den fazla kadın iseler ölenin bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer çocuk sadece bir kadınsa, mirasın yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığından ana-babanın her biri için altıda bir hisse olacaktır. Ölenin çocuğu yoksa ve kendisine ana-babası mirasçı olmuşsa bu durumda anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının payı, yapacağı

vasiyetten ve borcundan arta kalanın altıda biridir. Babalarınız var, oğullarınız var. Siz bunlardan hangisinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Allah'tan bir buyruğu önemseyin. Hiç kuşkusuz Allah her şeyi bilir, tüm hikmetlerin sahibidir.

Şimdi âyeti kelime kelime inceleyelim.

Nisâ Sûresi 11: Yûsîkumullâhu fî evlâdikum liz zekeri mislu hazzıl unseyeyn fe in kunne nisâen fevkasneteyni fe lehunne sulusâ mâ terak ve in kânet vâhideten fe lehân nısfu Ve li ebeveyhi li kulli vâhidin min humâs sudusu mimmâ terake in kâne lehu veled fe in lem yekun lehu veledun ve varisehû ebevâhu fe li ummihi sulus fe in kâne lehû ihvetun fe li ummihi sudusu min badi vasiyyetin yûsî bihâ ev deyn abâukum ve ebnâukum, lâ tedrûne eyyuhum akrabu lekum nefâ farîdaten minallâh İnnallâhe kâne alîmen hakîmâ

Yûsî kum Allah	: Vasiyet, öğüt, önerir, emir, siz, Allah,
Fi evlat kum	: Hakkında, evlatlarınız, çocuklarınız,
Li el zekeri	: İçin, zikir, hatırlatan, anlatan, anan, anmak,
Mislu hazzı	: Gibi, kadar, hoşlanma, sevinç, gayret, pay, nasib,
El unsiyeyni	: Ünsiyyet, asliyyet, asliyyetlerini anlama yolunda, kızlar,
Fe in kunne nisaen	: Fakat, eğer, ise, oldu, kadın, nefisini anlama yolunda olan,
Fevka isneteyni	: Üst makam, yukarı, fazla, iki, ikilik, övgüler,
Fe lehunne sulusa	: Artık, onlarındır, üçte iki, üçüncü, tecelliler, birleştirmek,
Mâ terake	: Şey, hakikat, bırakılan, terk, uzak durma, geçmek,
Ve in kânet vâhideten	: Eğer, oldu ise, varsa, bir, tek,

Fe lehâ en nısfu	: O zaman, onun, adalet, ortası, yolun yarısı, doğrusu,
Ve li ebevey-hi	: İçin, ebeveyni, anne ve babası, mürşidi kâmiller, o
Li kulli vâhidin min huma	: Her biri için, bütün hepsi, tek, onlardan,
El sudusu	: Altıda bir, altıncı, tüm dersler,
Mimma terake	: Şeyler, bilgiler, hakikatler, terk etti, bıraktı, uzak durmak,
În kâne lehu veleden	: Eğer, oldu ise, varsa, onun, çocuk, irfaniyet,
Fe in lem yekun lehu	: Eğer, olmamış, olmaz, onun,
Veled	: Çocuk, doğuş, irfâniyet,
Ve varise-hû ebeva hu	: Varis, mirascı, kalan, yerine geçen, o, ebeveyn, o,
Fe li ummi-hi	: O zaman, için, asliyet, annesi, aslı, geldiği öz,
El sulus	: Üçüncü, üçte biri, fena makamları,
Fe in kane lehu ihvetun	: Fakat, sonra, eğer, oldu, ona, kardeşler,
Fe li ummi-hi	: o zaman, için, aslı, annesi, geldiği öz, asliyeti,
El sudusu	: Altıda bir, altı, tüm makamlar,
Min badi vasiyet yusi biha	: Sonra, uzak, vasiyet, öğüt, öneri, onunla, tarafından,
Ev deynin	: Ya da, borç, din, verilmesi gereken, varlığını teslim etmek,
Âbâu-kum	: Baba, ata, siz,
Ve ebnâu-kum	: Çocuklarınız, oğullarınız, evlatlarınız,
Lâ tadrune	: Yok, bilemezsiniz, anlama, fikir,
Eyyu-hum akraba lekum	: Onların hangisi, yakınlık, siz, size,
Nefen	: Fayda, yarar, yardım etmek, görev, hizmet,
Feridaten min Allah	: Farzları, hakikatleri, gerekli, Allah'tan,

İnne Allâh kane alîm : Muhakkak, Allah, ilmin sahibidir,
Hakîm : Tüm varlığa hâkim olan, hüküm
hikmet sahibi,

Meâli: “Allah size, evlatlarınız asliyetlerini anlayıncaya kadar ve onların hakikatlerden nasiplenmesi için, onlara hakikatleri anlatmanızı öğütler. Eğer onlar, nefsini anlama yoluna gelmişlerse, onların ikilikten geçmeleri ve onların kendilerindeki kudreti anlamaları için onlara yardım edin. Sonra da onlara ikilikten geçinceye kadar üç dersin hakikatlerini anlamaları için yardım edin ve eğer birliğin idrakine yol almışsa, artık o yolun yarısına ulaşmıştır ve o bütün varlığın birliğini anlayabilmesi için, hakikatleri terk etmeden tüm makamları anlayıncaya kadar, ebeveynlerinden yardım almaya devam eder. Eğer irfaniyet sahibi olmuşsa, artık irfaniyet sahibi olamayanlara, onu yetiştiren ebeveynleri gibi o da onlara asliyetini anlayıncaya kadar varislere yardım eder. Eğer onlar ona kardeş olmuşlarsa, o da asliyetini anlamak isteyenlere üç dersin hakikatlerini anlatır. Sonra o onlara o hakikatlerle öğüt verir: Siz de atalarınız gibi varlığınızı teslim etme içinde olun, hakikatleri bilmeyen çocuklarınıza Allah’ın hakikatlerinden onları faydalandırın, sizin gibi onlarında yakınlığı anlamalarına yardım edin, der. Muhakkak ki Allah ilmin sahibidir, tüm varlığa tecellileriyle hâkim olandır.”

Âyeti incelediğimizde meâl farklılığı görülecektir.

Hazreti Muhammed’in mücadelesi kadın erkek eşitliğidir.

Bu mücadele miras konusunda da eşitlik gerektirir.

Meâllere maalesef müşriklerin inançlarının yansıması çok acıdır.

Hazreti Muhammed’in mücadelesini anlayanlar hakikati anlayacaklardır.

Hiçbir Kâmil insan kadını yok saymamıştır, kadınları mirasın dışında bırakılmasını doğru bulmamıştır.

NÂS-NİSÂ-NEFS HAKİKATİ

Nâs, Nisâ, aynı kelime kökünden gelir.

Aynı harflerle yazılır.

Nâs: نَاسٌ

Nisâ: نِسَاءٌ

Nâs; “Nûn- Elif- Sin” harfleri ile yazılır

Nisâ; “Nûn- Sin- Elif” harfleri ile yazılır

Nâs; insan demektir diye biliriz.

Nisâ; kadın demektir diye biliriz.

Nâs kelimesinde, Nûn ile Sîn harfi arasında Elif vardır

Nisâ kelimesinde, Nûn ve Sîn’den sonra Elif vardır.

Her ikisinin de aynı harflerle yazılmasının hikmeti çok iyi düşünülmelidir.

Harflerin her birinin yazılımı mutlaka özünde anlamlar taşır.

Elif, Be, Te, Se ve diğerleri mutlaka bir anlam üzere yazılmıştır.

Nisâ ve Nâs’daki harfler de bir anlam üzere yazılmıştır.

Şimdi bunları inceleyelim.

Elif “ ا “:

Elif İbranicede Alef harfinden gelir.

Alef, düz dik bir çizgi halinde yazılmıştır.

Bir (1) sayısı da aynı şekilde yazılmıştır.

Bunu yazan Kâmil insan mutlaka bir gerçeği gördü ve bunu sembolik olarak böyle yazdı.

Neyi görmüş olabilir?

Neyi tespit etmiş olabilir?

Neden Elif harfini, Nâs kelimesinde ortaya koymuştur?

Neden nisâ kelimesinde sona koymuştur.

Nâs ve Nisâ boyutu iyi bilinmelidir.

Nas;

Her varlığı tutan tek kudret,

Her bedeni tutan kuvvet,

Tüm kâinattaki tek güç,

Allah, El Hû (güç, kudret O'dur) hakikatine işaret edilmiştir.

Sayısal değeri 1 olarak belirtilmiştir.

Elif ile 1 rakamının yazılımı aynıdır.

Birlik, Tevhîd sırrına işaret eder.

Her varlığı tutan tek kudret hakikatine işaret eder.

Tüm harfler, tüm boyutlar buradan doğmuştur.

Tüm varlığı tutan kudret, tek kudrettir.

Nûn “ ن ”:

Nûn'un yazılımı insan çehresine benzer.

Varlığın, geldiği öze olan akışıdır, aslına olan dönüşüdür.

Noktadan gelip noktaya olan dönüştür.

Açığa çıkan beşer boyutunun, bir zaman dilimindeki akışıdır.

Her varlığın özünde, geldiği öz vardır.

Her varlığın üstünde Allah'ın eli vardır.

Nûn'un yazılımı, be'nin yazılımına benzerlik gösterir.

Be'nin altındaki nokta burada üsttedir.

Nûn'un kenar çizgileri daha yakındır.

Be, açığa çıkışı, Nûn dönüşü işaret eder.

Her varlık özüyle özüne akar.

Sin “ س ”:

İns boyutu, iç âlem.

Enfûs âlemi, öze olan yolculuk, inisiye olma sırrı.

Yâ Sîn, ey özünü anlayan kişi.

İnsanlık makamına erme boyutu.

Nâs, Nûn-Elif-Sîn harfleri ile yazılmıştır.

Elif, Nûn ve Sîn arasında yazılmıştır.

Elif, varlığın içini de dışını da ihâta eden Allah boyutudur.

İşte buna göre “Nâs-نَاسٌ”;

Varlığın içini de dışını da tutan değerler boyutudur.

Varlığın içini de dışını da tutan değer Elif’tir, yâni Allah’ın zâtıdır.

Tüm varlık Allah’ın değerinden başka bir şey değildir.

Tüm varlığı tutan değer Elif’tir.

İşte bu makama eren “Nâs-İnsan” makamına ermiş olur.

“Nisâ-نِسَاء” da ise Elif, Nûn ve Sîn’den sonra yazılmıştır.

Nisâ, kadın diye de çevrilir.

Nâs yolunda olan demektir.

Nisâ; bedenlerin sûret yönündeki tüm değerlerdir.

Nâs makamına giden yol, Nisâ yoludur.

Nisâ, nefsinin anlama yolunda olan da demektir.

Nefs kelimesinde; Nûn ile Sîn arasında “Fe, Fi” harfi vardır.

Nefs, nefes aynı kelime kökünden gelir.

İnanç gruplarında hep, nefs kötüdür, nefs şeytandır, nefs sizin düşmanınızdır şeklinde verilen bilgiler Kur’ân ölçüsüyle doğru değildir.

İnanç gruplarında hep şöyle söylenir.

Nefs, Allah’ın düşmanıdır diyorlar.

Nefs, şeytandır, hatta şeytandan bile tehlikelidir diyorlar.

Nefs aşağılanmalıdır diyorlar.

Nefis, terbiye edilmelidir diyorlar.

Nefis, firavundur diyorlar.

Nefs, tüm kötülüğün kaynağıdır diyorlar.

Kadın nefistir diyorlar.

Kadın şeytandır diyorlar.

Bu anlatımlar doğru değildir.

Kadını şeytan olarak görmek, nefsi şeytan olarak görmek asla doğru değildir.

Bunlar hep Hazreti Muhammed öncesi müşriklerin inancından gelmektedir.

Oysa Hazreti Muhammed şöyle öğretmiştir:

Nefsinize zulmetmeyin.

Nefsini bilen yâni kendini bilen Rabbini bilir.

Nefsini bilen, bedeninin sahibini bilecektir.

Her nefis ölümü tadacaktır.

Nefsiniz sizin binek atınızdır, ona iyi bakın.

Nefs sizin öz varlığınızdır.

Nefs kapısından girenler Allah’a şahit olacaklardır.

Nefs, enfûs, nüfûs, nefes, nefâis, enfes, nâs, nisâ, aynı kökten gelen kelimelerdir.

Nefs; maya, cevher, asıl, hayat, kişi, kişinin bedeni, kişinin öz varlığı, bir şeyin ta kendisi gibi anlamlara gelir.

Kur’ân’da “nefs”, bize anlatıldığı gibi tarif edilmiyor.

Hepimizin tek nefisten yaratıldığı bildiriliyor.

Nefs, kişinin kendisidir, öz varlığıdır, bedendir, diye bildirilir.

Nisâ Sûresi 1: “Ellezi halâkakum min nefsin vâhidet.”

Ellezi halâka kum : O ki, sizi yarattı, var etti,

Min nefsin : Nefs, öz varlığınız, kişi, beden, tek, bir,
vâhidet

Meâli: “Ki O’dur sizi tek nefisten halk eden.”

Kur’ân’ı incelediğimizde, hepimizin tek nefisten halk edildiği bilgisine rastlarız.

Bir tohumdan açığa çıkan tek filizden dallar ve yaprakların oluşması gibi, hepimiz tek özden şekillendik, bedenlendik.

İşte nefs her varlığın beden yönüdür.

Nefs, rûhun ten elbisesi giymiş boyutudur.

Nefs, kişinin öz varlığıdır.

Nefs, tüm tecellilerin kaynağıdır.

Nefs, üflenene rûh sırrıdır.

Nefs, bizzat Hakk’ın kendisidir.

Nefs, rûhun canlanması sonucu sûrete dönüşen boyuttur.

Nefs, cümle varlığın, taşıdığı vücûd boyutudur.

Nefes, nefis kelimesinden gelir.

Nefes, Allah’ın bir bedende, kendini gösterdiği en güzel işarettir.

Nefs, Allah’ın kendini zâhir eylediği boyuttur.

İşte “Nâs, Nisâ, Nefs” boyutları iyi bilinmelidir.

Bedenlerin sûret ve siret yönü yâni içi ve dışı “Nefs” boyutudur.

Nisâ, tenler boyutunun değerleridir.

Nisâ’dan Nâs’a olan yolculuk, İnsan makamına erişme yolculuğudur.

Nisâ dediğimizde, nefisini anlama yolunda olan diye de düşünülebilir.

Nâs dediğimizde, İnsan makamına erişmiş olan diye de düşünülebilir.

İnsan makamına erkek de erişebilir, kadın da erişebilir.

Kâmil kişi kadından olmaz demek büyük haksızlıktır.

KADINA ZULÜM

Kadına zulüm eden toplum asla huzur bulamaz.

Bir toplumda kadına zulüm varsa, o toplum rahmet duygusundan düşmüştür.

O toplumda erkeklerin egosu ve kibri yüksektir.

Kadına zulüm eden kimsenin gönlü asla huzur bulmaz.

Hazreti Muhammed ne güzel söylemiş; “Gönül kıran kimseyi, yaptığı ibadetleri temizlemez.”

İncelediğimiz zaman anlıyoruz ki inanç dünyasında kadın gerekli değeri görmemiş, erkeğin gerisinde kalmıştır.

Tüm inançlarda maalesef kadın ile ilgili hep olumsuz bakılmış, adeta günahın çıktığı yer olarak görülmüştür.

İnanç dünyasında; “kız çocukları okutulmasın, evinde koca beklesin” sözleri kadının gerçek değerinin ortaya çıkmasına mani olmuştur.

Kadından hoca olmaz, mürşit olmaz sözleri maalesef hâlâ söylenmektedir.

Böylece kadınlar öncelikle inanç dünyasında zulümle karşı karşıya kalmışlar, nice haksızlıklara uğramışlardır.

Tüm Kâmil insanlar kadına yapılan zulme karşı büyük mücadele vermiştir.

Ülkemizde, her yıl yüzlerce kadın öldürülmekte, tecavüz edilmekte, dövülmekte, işkence görmektedir.

Her gün televizyonlarda kadınlara onlarca zalimlik olayını duyar olduk.

Kucağında çocuğu olan kadın eşi tarafından sokak ortasında başından vurularak öldürölüyor.

Çocuklarının gözü önünde dövölülen, öldürölülen annelerin haberleri canları yakıyor.

Sokak ortasında nice kadın eşleri tarafından dövölüyor, vuruluyor.

Eşi babasına geri döndü diye, ev basılıyor, ev de kim varsa öldürölüyor.

Kadına yapılan zulüm çok acıdır.

İtilmesi, dövölmesi, işkence görmesi zalimcedir.

Ufacık çocukların gözleri önünde anneler neden dövölölür, neden aşğıılanır?

Neden azarlanır, neden tokatlanır?

Sokak ortasında kadına neden zulüm edilir?

Sadece kadına karşı değöl, çocuklara karşı da, birbirimize karşı da neden öfkeli davranıyoruz?

Neden zalimleştik?

Neden acımasız olduk?

Neden birbirimizin sözüne bile tahammöl edemez olduk?

Neden birbirimizi dinlemez olduk?

Neden birbirimizi anlamak için davranmadık?

Neden birbirimizin eksigini arar durumuna düştük?

İnsanoğlu neyi unuttu?

İnsanoğlu neden bencilleşti?

Eşlerine zulüm edenler.

Çocuklarına zulüm edenler.

Hayvanlara işkence edenler, acımasızca öldürenler.

Neden bu öfke?

Bu kadar nefret nereden geliyor?

Neden zalimleştik?

Neden gaddarlaştık?

Gözleri önünde annesi dövülen, öldürülen o çocuklar nasıl kendine gelecek?

Bir ömür o çocukların psikolojik durumu ne olacak?

Sokak ortasında dövülen kadının psikolojisi bir ömür nasıl olacak?

Sokak ortasında azarlanan, tokatlanan bir çocuğun kâlbî nasıl tamir edilecek?

Kırılan onur nasıl düzeltilecek?

Birilerinin yanında eşleri tarafından aşağılanan kadınlar nasıl moral bulacak?

Neden birbirimize eş olamadık?

Bir yerde sevgi içindeymiş gibi görünürken, diğer yerde zalimleşmek niye?

Zulüm etmek niye, kâlb kırmak niye, gözyaşı döktürmek niye, acı çektirmek niye, için için ağlatmak niye?

Niye içimiz başka dışımız başka olduk?

Neden birbirimizi ötekileştirdik?

Neden birbirimizin eksikliğini arar olduk?

Neden kendimizi üstün sandık, başkasına hor baktık?

Neden fesatlıklar, hasetlikler, fitnelikler içinde olduk?

Neden çevremize fitnelikler eker olduk?

Neden birbirimizle alay eder olduk?

Birbirimizin yüzüne güldük, ama arkasından alay ettik.

Neden iki kişi bir araya gelsek, birileri hakkında onları kötüleyerek alay ederek konuşur olduk?

Sabır niye unutuldu?

Yoksa sabır denen erdemle hiç tanışmadık mı?

Sevgi niye unutuldu?

Yoksa sevgi denen o ulvî duyguyla hiç tanışmadık mı?

Hevâları, bedensel çıkarları, dünya çıkarını sevgi mi sandık?

Allah’a tevekkül etmeyi, O’na teslim olmayı niye unuttuk?

Yoksa tevekkül denen, teslimiyet denen o hakikatle hiç tanışmadık mı?

Yoksa Allah denilen o ulviyete hiç şahit olmadık mı?

Yoksa Allah inancımız, sadece anne babadan öğrendiğimiz, kendi çıkarımıza göre yöneldiğimiz bir inançtan mı oluşuyor?

Allah inancımız niye imana dönmedi?

Yoksa mü’minlik nedir, bilemedik mi?

Allah inancımız zandan mı ibaretti?

Sadece O’na inandık, O’na sadece çıkarlarımız için mi yöneldik?

Allah’a inandık ama onu layıkıyla bilemedik mi?

Topluma nasıl bir Allah inancı anlattık?

Din adına, Allah adına topluma nasıl bilgiler aktardık?

Atalarımızın “insanın kâlbini kıran Allah’ın kalbini kırar” sözünü niye unuttuk.

Kur’ân’da “sesini yükseltme, insanlarla tartışma, kimseye zulüm etme” uyarılarını neden duyamıyoruz?

Kur’ân’da “dedikodu yapma, kimsenin arkasından çekiştirme, kimseyle alay etme, kimseyi hor görme” uyarılarını neden duyamıyoruz?

Kur’ân’da “kul hakkı yeme, kimseyi aldatma, kimseye öf bile deme” uyarılarını neden duyamıyoruz?

Kur’ân’da “oku, düşün, tefekkür et, anla, şahit ol” uyarılarını niye duyamıyoruz?

Din adına insanlara neler anlatıyoruz?

Allah adına insanlara neler anlatıyoruz?

Neden, zalimlik, kötülük Allah'tan diye öğretiyoruz?

Oysa, Kur'ân'da onlarca âyette bambaşka hakikat sunuluyor.

"Allah zerre kadar zalimlik, kötülük vermez." Nisâ Sûresi 40

"Kötülük, zalimlik asla Allah'tan değildir" Nisâ Sûresi 79

"Allah kulları için kötülüğü, zalimliği irade eden değildir."

Mü'min Sûresi 31

Böyle onlarca âyet sunuluyorken neden bunları cân kulağıyla duymuyoruz?

Neden birbirimize hor bakıyoruz?

Neden kendimizi diğerinden hayırlı görüyoruz?

Neden kendimizi doğru sanıyor, başkasını hatada olarak görüyoruz?

Neden vücûdların sahibinin Allah olduğunu unutuyoruz?

Neden Allah'ın hepimize şah damarımızdan yakın olduğunu unutuyoruz?

Neden birbirimizin vücûdlarında Allah'ı göremiyoruz?

Yoksa bizleri zalimleştiren, başkasına hor baktıran, din adına anlatılan doğru olmayan bilgiler mi?

Yoksa bizi gaddarlaştıran, içimize kin ve nefret duyguları sokan, Allah adına anlatılan doğru olmayan bilgiler mi?

Yoksa biz aşk denen o ulvi hisle hiç tanışmadık mı?

Varlığa, birbirimize Allah aşkıyla bakmayı hiç öğrenmedik mi?

Gönlünde Allah aşkı olan:

Hiç zulüm edebilir mi?

Sokakta ya da evde hiç birine kötülük edebilir mi?

Sokakta ya da evde bir anne çocuğunu azarlayabilir mi, tokatlayabilir mi?

Bir eş, eşini hiç dövebilir mi, hiç öldürebilir mi?

Hiç kâlb kırabilir mi?

Hiç birini kandırabilir mi?

Hiç biriyle alay edebilir mi?

Bir kimseye ya da bir varlığa hor bakabilir mi?

Evet, lütfen çok düşünelim.

Neden zalimleştik?

Neden hiç acımadan kâlb kırar olduk?

Neden gaddarlaştık?

Neden tahammülsüz olduk?

Neden bu kadar dünya çıkarına esir olduk?

Neden bu kadar bencilleştik?

Kimse kimseye zulüm etmesin.

Kimse kimseyi aldatmasın.

Çocuklar tokatlanmasın, azarlanmasın.

Kadınlar dövülmesin, öldürülmesin.

Kimse kimseyle alay etmesin.

Bir kimse diğer bir kimseye asla hor bakmasın.

Kimse kimsenin hakkına girmesin.

Hayvanlar zulüm görmesin.

Sevgi, aşk, iyilik, yardımlaşmak, merhamet, tenezzül, te-vazu, tevekkül, teslimiyet, hepimizde ne zaman tecelli edecek?

Kur'ân'da insan için “ biz seni âlemlere rahmet olmaktan başka bir şey için göndermedik? âyetini cân kulağıyla ne za-man duyacağız? Enbiyâ Sûresi 107

Kadına olan bakış ne zaman değişecek?

Kadının, din adına, gelenek adına, erkekten düşük görül-mesi, hor görülmesi hiç doğru değildir.

Bunun altında yatan gizli algı nedir?
Bunu nasıl engelleyebiliriz?
Kadınlara yapılan zulmün altında:
Din öğretisi gelmektedir.
Camilerde, cemaatlerde anlatılan bilgiler gelmektedir.
Din adına yazılan kitaplar gelmektedir?
Doğru çeviri yapılmayan, Kur'ân meâlleri gelmektedir.
Her yıl ülkemizde 400'ün üzerinde kadın öldürülmektedir.
Binlercesi dövülmekte, işkence görmektedir.
2017 yılında 409 kadın öldürüldü.
2018 yılında 440 kadın öldürüldü.
Sadece 2019 Ağustos ayında 49 kadın öldürüldü.
2024 yılında 394 kadın öldürülmüştür.
258 şüpheli bir şekilde kadın ölümü gerçekleşmiştir.
Dövülen, sövülen, kovulan kadın sayısı ise binlercedir.
Her yıl yüzlerce kadın öldürülmektedir.
Birçok kızımız tecavüze uğramaktadır.
Binlerce kadınıımız, dövülmekte, işkence görmektedir.
Cinayetlerde erkeğe ceza vermekle bunu engelleyemeyiz.
İsterseniz erkeği idam edin yine de engelleyemeyiz.
Kadına yapılan zulmün kaynağı iyi tespit edilmelidir.
Kadın için, dini alanda verilen algılar iyi tespit edilmelidir.
Din adına yapılan meâllerde verilen algılar çok iyi incelenmelidir.

Kadını dövebilirsiniz...Nisâ Sûresi 34. âyet

İkişer üçer dörder kadın alabilirsiniz...Nisâ Sûresi 3. âyet

İstedığınızde boşayabilirsiniz...Tâhrim Sûresi 5. âyet

Kadınları eşya yerine koymak...Âl-i İmrân Sûresi 14. âyet

Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza dilediğiniz gibi varın...Bakara Sûresi 223. âyet

Memeleri tomurcuklanmış kızlar verilecek...Nebe Sûresi 33. âyet

İki kadının şahitliği bir erkeğinkine bedeldir...Bakara Sûresi 282. âyet

Dullar, bakireler, sayısız kadın verilecek, diye öğretirsek, Cehennemin çoğu kadındır, kadınlar şeytandır diye öğretirsek,

6 yaşında kızlarla evlenilebilir, diye öğretirsek,

Hadis diyerek; cennette her erkeğe beş yüz hûri, dört bin bakire kadın ve sekiz bin dul kadın verilecektir..." (Gazali, İhya, 4/541) (İbn-i Kesir, C: 4, S. 251) diye öğretirsek,

Hadis diyerek; namazı bozan şeyler kara köpek, eşek, domuz ve kadındır, diye öğretirsek...

(Müslim, Sâlat; Tirmizi Sâlat; Ebu Davud, Sâlat.)

Hadis diyerek; uğursuzluk üç şeyde vardır: kadında, evde ve atta, diye öğretirsek...

(Ebu Davud, Tıbb, Müslim, Selam; Buhari, Nikâh.)

Hadis diyerek; cehennem ehlinin çoğu kadınlardır, diye öğretirsek... (Nesei 1493)

Bu zulmü asla ve asla engellemek mümkün olmayacaktır.

Daha çocuk iken beyinlere:

Din adına bunları empoze edersek,

Allah'ın emri gibi gösterirsek,

Kur'ân'ın emri gibi gösterirsek,

Toplantılarda, camilerde, konferanslarda böyle öğretirsek,

Lütfen düşünelim! Kadına yapılan zulmü engelleyebilir miyiz?

Din adına, kadınlarla ilgili anlatılanlar, beyinlere öyle yerleşiyor ki, sonuçta kadın dövülüyor, öldürülüyor, tacize uğruyor, aşağılanıyor.

Lütfen artık anlayalım, kadın da bir insandır, onun da taşıdığı bir ruh vardır.

Kadınlar olmasa insan nesli olur muydu? Elbette olmazdı.

Kadın; Allah'ın, râhim esmasını taşır, o râhimden insan nesli gelir.

Her yıl olmakta olan kadın cinayetleri, tacizleri, artarak devam etmektedir.

Bunun sebebi din adına beyinlere ekilen sözler olabilir mi?

Lütfen, din adına zulüm getirecek olan sözleri beyinlere ekmeyin.

Lütfen, Kur'ân'da meâl diye aktarılan, kadınları aşağılayan sözlere artık son verin.

Topluma, Kur'ân adına:

Kadınları dövün, diye öğretirsek...

Dullar bakireler verilecek, diye öğretirsek...

İkişer, üçer, dörder kadın alabilirsiniz, diye öğretirsek...

İri gözlü hûriler verilecek, diye öğretirsek...

Kadınları; altın, gümüş, at, davar, ekin gibi adeta bir eşya yerine koyarsak...

Memeleri yeni çıkmış sayısız yeni kızlar verilecek, diye öğretirsek...

İstedigini boşayabilirsin, diye öğretirsek...

İstedğin kadar cariye alabilirsin, diye öğretirsek...

Lütfen düşünelim kadına yapılan zulmü engelleyebilir miyiz?

Kadından âlim olmaz dersek...

Kadından imam olmaz dersek...

Kadın yarımıdır dersek...

Kadının ruhu yoktur dersek...

Topluma hep böyle öğretirsek, lütfen düşünelim kadına yapılan zulmü engelleyebilir miyiz?

Evet, böyle olunca sonuçta;

Kadını; dayakla dövdüler, yumrukla dövdüler, söz ile aşağıladılar, bıçakla yaraladılar, silahla yaraladılar, öldürdüler, taciz ettiler.

Din adına beyinlere zulmü işlediler ve her gün de işlemekteler.

Peki, bu zulmü nasıl engelleriz.

Bu zulmü ancak ve ancak şöyle engellemek mümkündür.

Dini doğru öğretmeliyiz.

Kur'ân'ı doğru meâl yapmalıyız.

Kadının da bir insan olduğunu, kadının erkekle eşit olduğunu öğretmeliyiz.

Hazreti Muhammed'e atılan iftiraları temizlemeliyiz.

Kadına zulüm yapan bir kişi, Müslüman gibi görünse de, asla Müslüman değildir.

Camiye gitse de asla mânâsına gitmemektedir.

Namaz kılsa da şekil boyutundan mânâ boyutuna geçmemektedir.

İbadet yapıyor gibi görünse de asla rûhuna ulaşmamaktadır.

Müslümanım demekle kendini kandırmaktadır.

Onun için gençlerimiz hızla; İslâmı terk etmekte, ateist olmaktadır.

Müslüman gibi görünen kişilerin yaşantısındaki zulmü gören gençlerimiz, Allah'a inanmayı terk etmektedir.

Ki doğrusunu yapmaktadır.

Aslında ateist olan gençlerimiz, kötülük üreten zihniyetlerin, Allah adına anlattıklarını reddetmektedir.

Zulüm getiren, ayrımcılık getiren; bilgiye, ibadete, zulme tepki veren gençleri kutlamak gerekir.

Onların;
Düşünmelerini,
Araştırmalarını,
Dinin hakikat boyutuna ulaşmalarını,
Allah nedir, hakikatine ulaşmalarını canı gönülden arzu ediyorum.

Yaşadığımız bir olayı yazmak istiyorum.

Bir ilimize bir aileye misafir olmuştum.

Aile bir telaş içinde; “kızımız, “ben Allah’a inanmıyorum, ben dini reddediyorum, ben Müslüman değilim” diyor”, dediler.

Biz de onlara dedik ki; aferin kızınıza, kızınız analitik bir düşünceyle bunları söylemiş.

Kızınız; Allah’ı inkâr etmiyor, Allah’ı hiç bilmedi ki neyi reddetsin, kızınız Allah adına anlatılan zalim bir düşünceyi reddediyor.

Kızınız dini reddetmiyor, kızınız dini bilmiyor ki, kızınız din adına anlatılan zulmü bilgileri reddediyor.

Kızınız İslâm’ı reddetmiyor, İslâm’ı kim reddedebilir.

İslâm; barış, huzur, selamet, doğruluk, sağlamlık, kötülükleri terk etmek demektir. Bunu kim reddedebilir. Kızınız Müslümanlığı değil, toplumda Müslüman gibi görünen kişilerin yaşantılarına bakıyor, her türlü olumsuzluğu görüyor, “bunlar Müslüman ise ben değilim” diyerek, İslâm’ı reddediyor.

Lütfen kızınıza dokunmayın, onda Hazreti İbrâhîm damarı filizleniyor, dedik.

Ve şuan o kızımız çok iyi bir beyinle analitik analize devam ediyor.

Ve hakikat yolunda bir er olarak yetişiyor.

İslâm'da:

Zulmün her türlüşü yasaktır.

Dedikodu, iftira yasaktır.

Öldürmek, işkence etmek yasaktır.

Aldatmak, hak yemek yasaktır.

Ayrımcılık yasaktır.

Küçük görmek, aşağılamak yasaktır.

İnsan cehaletin karanlığından kurtulmalıdır.

Hakikatleri öğrenmeye gayret göstermelidir.

Asla zulüm yapmamalıdır.

İslâm'ın şuuruna erişmeli, bunu yaşantısına dökmelidir.

Allah'ı layıkıyla anlama zamanı gelmedi mi?

İslâmın hakikatini öğrenme zamanı gelmedi mi?

Hazreti Muhammed'in mücadelesini anlama zamanı gelmedi mi?

Lütfen artık düşünelim.

Hakikati araştıralım.

Dini anlamaya çalışalım.

Allah'a şahit olma makamına erişelim.

KADIN RAHÎM SIRRIDIR

Kadın rahîmdir.

Kadın neslin devamıdır.

Hepiniz kadın rahminden süzölüp geldik.

Kadın hepimizin anasıdır.

O, dokuz ay bebeği rahminde taşıyandır, oradan dünyaya getirendir.

Kadın rahmetin yeridir.

Kadın emeğin yeridir.

Kadın edeb duygusunun kaynağıdır.

Kadın şefkâtin ırmağıdır.

Hepimiz bir anadan süzölüp geldik.

Kadın olmasa neslimiz olmazdı.

Allah'ın rahîm esması kadına müşerref kılınmıştır.

Kadın çoğalmanın sırrıdır.

Kesrete çıkmanın boyutudur.

Her varlığa iyi davran.

Kadına asla kötü davranma.

Saygını sevgini eksik etme.

Kadın erkeğe, erkek kadına asla sevgisini, saygısını eksik etmemelidir.

Erkek kadını, kadın erkeği asla üzmemelidir.

Birbirinin kâlbini asla kırmamalıdır.

Kâlb makamına ermeli, kâlbî davranmalıdır.

Rahîmde ilk oluŖan organın kâlb olduğu asla unutulmamalıdır.

Erkek kadın bir bütûnün parçalarıdır.

Onlar birbirini tamamlar.

Kadın ve erkek ruhu birleŖtiđi zaman rûh makamının kapıları açılır.

Rûh râhim makamının sırrıdır.

Râhim anadadır.

Dokuz ay anan seni karnında taşıdı.

Kanından kan, canından cân verdi.

Seninle ağladı, seninle güldü.

Annenin elini öp, duasını al

Anneni her zaman arayıp sor.

Kırma sakın kâlbini.

Kur'ân anana babana öf bile deme der.

İsrâ Sûresi 23: “Ve kadâ rabbuke ellâ ta’budû illâ iyyâhu ve bil vâlideyni ihsânâ immâ yebluganne indekel kibere ehaduhumâ ev kilâ humâ fe lâ tekul lehumâ uffin ve lâ tenher humâ ve kul lehumâ kavlen kerîmâ.”

Meâli: “Rabbin farz kıldı: O’ndan başkasına kul olmamanızı, anne ve babanıza iyi davranmanızı, eğer onlardan biri ya da her ikisi yanınızda iken yaşlanırsa, onlara öf bile demenizi ve onlara kötü davranmamanızı ve onlara hep güzel sözler söylemenizi.”

Anne ki seni dokuz ay etinden kanından canından besledi.

Anne ki seni acıyla lakin mutlulukla doğurdu.

Anne ki seni emzirdi, kustun temizledi, altına ettin temizledi.

Anne ki senin için çırpındı, yemedi sana yedirdi.

Anne ki sen ağladığında ağladı, kalbi dağlandı.

Anne ki senin için koştu didindi durdu, çalıştı.

Anne ki sen hastalandığında o da hastalandı.

Anne ki sen hastaneye yattığında, başucundan ayrılmadı, seninle ağladı, iyileşmen için ne dualar etti.

Anne ki hep yanında oldu, başına bir şey gelmesin diye sana öğütler verdi.

Anne ki sen okula başladığında senden daha çok heyecanlandı.

Anne ki senin eğitimin için her şeyini feda etti.

Anne ki sen evlendiğinde, seni eşin üzmesin diye içinde kartal hissi ile kayıncıdelik yaptı.

Annen ki torunu oldu, torunu için yine çırpındı koştu.

Baban ki, hep duygularını içinde sakladı.

Baban ki sen acı çektiğinde gözyaşlarını gönlüne akıttı.

Baban ki senin iyi olman için koştu durdu.

Baban ki senin her şeyini hissetti.

Baban ki sabah erkenden kalktı, senin için çalışmaya gitti.

Baban ki kendi yemedi sana yedirdi, kendi giymedi sana giydirdi.

Baban ki senin için yeri geldi öldü.

Kırma anne babanın kalbini.

Anne babanın kalbini kıran, ilâhî sistemi sarsar.

Bağırma anne babana, kırma onun kalbini.

Bil ki senin vücûdun yaptığının karşılığını muhakkak verir.

Anne babana iyi davran ki, senin evlatların da sana iyi davransın.

Unutma ki sen ne ekersen onu biçersin.

Anne babanın evladına olan rahmeti bizzat Allah'ın rahmetidir.

Bir kadın elinde çocuğuyla Hazreti Muhammed'in yanına gelir.

Ve sitem içinde sorar.

- "Ya Muhammed! Allah mı daha merhametli yoksa ben mi?"

Hazreti Muhammed: "Sence bunun cevabı nedir?"

Kadın cevap verir: "Ben ya Muhammed! Ben bu çocuğumu ateşe atar mıyım? Elbette atmam. Peki Allah kullarını nasıl atar?"

Hazreti Muhammed cevap verir: "Merak etme, Allah'ın merhameti tüm âlemleri sarmıştır, kullarını asla yakmaz. Kullar kendi yaptıklarıyla kendilerini yakarlar."

Anne babanın sevgisini hiç unutma.

Anne babanı hep ara sor.

Hep anne babanın elini öp, onlara sarıl.

Anne babanın duasını al.

Ve bil ki anne babanın duası semâ âleminde nice kapılar açar.

Kırma anne baba kâlbini.

Anne babanın kâlbini kıran yerleri gökleri sarsar.

Ana cennetin üstünde bir makamdır.

Ananın duasını alan, Allah'ın rahmetine kavuşur.

Ananın saygısını kazanan, Allah'ın saygısını kazanır.

Ana sırrına eren, Allah sırrına erer.

Allah'ın "müennes" boyutudur ana.

Allah'ın "dişil" yönüdür ana.

Varlık, Allah'ın "müennes" boyutundan akar gelir.

Allah'ın dişil yönü topraktır.

Onun için toprağa "toprak ana" denmiştir.

Yaşam, anadan açığa çıkar.

Ana, varoluş sırrıdır.

Ana, sîretten sûrete şekillenmedir.

Ana, tecelli sırrıdır.

Ana, zâhire çıkış sırrıdır.

Ana, râhimiyetten râhmaniyete akış sırrıdır.

Ana, aslını bilme sırrıdır.

Ana, yâr sırrıdır.

Ana, sılay-ı râhim sırrıdır.

Ana, topraktır.

Ana, sudur.

Ana, havadır.

Ana, sıcaklıktır.

Ana, cennet sırrıdır.

Ana, cemâl sırrıdır.

Ana, aşk sırrıdır.

Allah, cemâlini ana boyutundan gösterir.

Allah, tüm sırlarını ana boyutundan sunar.

Kim ana sırrına vakıf oldu, o cenneti hissetti.

Cehennem ana sırrından uzaklaşmaktır.

Hepimizin ilk anası topraktır.

Toprak anadan, sonra annemizin rahminden süzülüp geldik.

Toprağın aslı Allah'tır.

Eskiden Bilge kişiler toprağa "Tanrıça" demişler.

Toprağın geldiği boyuta "Tanrı" demişler.

Ana sırrı, hakikat sırrıdır.

Hazreti Muhammed; "kadın erkek eşittir" dediğinde, onunla alay ettiler, ona güldüler.

Hazreti Muhammed; "Cennet annelerin ayakları altındadır." dediğinde, kadına gösterdiği hürmetten rahatsız oldular.

Hazreti Muhammed; “Kadın da bir insandır” dediğinde, “kadının ruhu yok, kadın yarımır” diyenler öfkeleniler.

Hazreti Muhammed; “kadınlara kötü davranmayın, onları dövmevin” dediğinde onu dinlemediler, eski adetlerine devam ettiler.

Hazreti Muhammed; “genç kızlar zorla evlendirilmesin onların da eşlerini seçmede tercih hakları olsun” dediğinde, duymamazlıktan geldiler, hiç dinlemediler.

Hazreti Muhammed; “kadınlar da ilim öğrensin dediğinde” güldüler.

Hazreti Muhammed; “kadınlar da mescitlere sohbetlere gelsin” dediğinde hiç dinlemediler.

Çünkü kadını insan yerine koymadılar.

Kadını yarım gördüler, kadının ruhu yok dediler.

Kadını eşya yerine koydular.

Çünkü kadın sırrını okuyamadılar.

Kadından olan varoluşu anlayamadılar.

Hazreti Muhammed; “Cennet annelerin ayakları altındadır” diye boşuna demedi.

Ana sırrına işaret etti Hazreti Muhammed.

Hazreti Muhammed; ana sırrını çözen, hakikati anlar demek istedi.

Ana sırrına vakıf olan, cennet bahçesindedir.

Erkte tek râhim vardır, o da gönülde gizlidir.

Kadında iki râhim vardır, biri gönülde gizlidir, biri bebiğin geldiği yerdir.

Gönülden Muhammed bebeği doğar.

Gönül râhminden Muhammedî şuur doğar.

Ana rahminden, tene bürünmüş bebekler gelir.

O bebekler büyüdüğünde, iyi bir kişi de olabilir kötü bir kişi de olabilir.

Aile o bebeği nasıl büyüttüyse, ona göre hallenir.

Ama, gönül râhminden olan irfâniyet doğuşunda, Muhammedî şuur doğar.

Muhammed şuurundan rahmet akar.

Muhammed şuurundan şefkat akar.

Gel ey kardeş! Gönül râhmîni keşfet.

Gel, orada irfâniyet yolculuğuyla tanış.

Gel ana sırrını gönül rahmînde bul.

Necm Sûresi 32: “İnne rabbeke vâsiul magfireh huve alemin bikum iz enşeeukum minel ardı ve iz entum e cinnetun fî butûni ummehâtikum.”

Meâli: “Muhakkak ki Rabbinin mağfireti geniştir, sizi topraktan meydana getiren, annenizin karnında cenin halinde büyütendir.”

Ahkâf Sûresi 15: “Ve vassaynel insâne bi vâlideyhi ihsânâ hamelethu ummuhi kurhen ve vadaathu kurhâ ve hamluhu ve fisâluhu selâsûne şehîrâ hattâ izâ belega eşuddehu ve belega erbaîne seneten kâle rabbi evzînî en eşkure nimetekelletî enamte aleyye ve alâ vâlideyye ve en ameale sâlihan terdâhu ve aslıh lî fî zurriyyetî innî tubtu ileyke ve innî minel muslimîn.”

Meâli: “İnsana; annesine, babasına iyi davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu belli zorluklarla taşıdı ve belli zorluklarla dünyaya getirdi ve otuz ay o süten kesilinceye kadar, hatta daha fazla gelişip büyüyünceye kadar onu taşıyıp, emzirdi. O olgunluğa erişince dedi ki: Rabbim! Seni anlamamı muvaffak kıl, sıfatlarınla beni sıfatlandırdın, şükreden olayım. Anneme, babama iyi amelde bulunayım, rızasını alayım ve benim neslimi düzgün kıl. Beni, hep sana dönenlerden ve beni, barış ve huzur üzere olanlardan eyle.”

Ana sırrı, Allah sırrıdır.

Anayı anlamak, Allah'ı anlamaktır.

Rahîmden olan doğuşu anlamak, yaratılışın sırrına ulaşmaktır.

Allah'ın hakikatlerine, ana kapısından geçilmekle ulaşılır.

Toprak ana, âyetlerin sergilendiği boyuttur.

Toprak ana, canlı Kur'ân'dır.

Gel, Râhim sırrı olan ananla tanış.

Gel, seni dünyaya getiren ananla tanış.

Gel, ananın bedeninde seni, hücre hücre nakşeden râhim ve râhman boyutunun sahibi asıl ananla tanış.

Ana, varoluş sırrıdır.

Ana, Cemâl sırrıdır.

Ana, Aşk sırrıdır.

Ana, Allah sırrıdır.

CARİYE-DUL-BÂKİRE

Kadını yok sayan zihniyetler, kadına karşı onu aşağılayıcı sözcükler üretmişlerdir.

Toplumda kadına hor bakmışlar, edebe uygun olmayan bakışlar ortaya koymuşlardır.

Cariye dedik, bunu kadın olarak düşündük.

Bakire dedik, bunu kadın olarak düşündük.

Dul dedik, bunu kadın olarak düşündük.

Çünkü öyle söylediler, öyle öğrettiler.

Cariye, “جَارِيَّةٌ” senin himayen altında olan, ilişkiye gireceğin bir kadın filan değil, unut bunu.

Bakire “بَكْرٌ”, dul “تَيْبَاتٌ”, erkeğe verilecek kadın filan değil, unut bunu.

Cennette sayısız bakireler, dullar verilecekmiş, unut bunları, sil kafandan kardeşim.

Memeleri yeni tomurcuklanmış aynı yaşta sayısız kızlar verilecekmiş, unut bunları, unut.

Hadis diye bu konuyla ilgili aktarılan şeylere inanma kardeşim.

Cariye, ilişkiye girilecek bir kadın değildir.

Dul, bakire sandığın gibi kadın anlamına hiç gelmez.

Kur’ânî anlamda “cariye-dul-bakire” kelimelerini inceleyelim.

Hakkâ Sûresi 11: “جَارِيَّةٌ” Cariye

Cariye; yardımcı, güncel, geçerli, akıp giden, akım, akış, gemi, vücûdun çalışmasında etken olan öğeler.

Cariye; Arapça “cry” kökünden gelir, carâ, carayân, ceyran aynı kökten gelen kelimelerdir.

Carâ; aktı, koştı, yardım etti anlamındadır.

Senin vücûd geminde sana her an yardımcı olan, her an bir akış içinde Hakk’ın lütuflarını gör.

Bak her organın, her hücren bile her zaman senin vücûdunun çalışmasında yardımcı oluyor.

Genlerinle taşınan nice bilginin sırrı var, her bilginin vücûdun içinde bir akışı var, vücûdun çalışmasında bir yardımı var.

İrfâniyet yolunda sana yardımcı olan şeyleri düşün.

Kur’ân, sana yardımcı olan her bilgiyi, lütfu, vücûdundaki akışı “cariye” diye tanımlar, yoksa “kadın” demek değildir.

Hâkka Sûresi 11:

إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

İnnâ lemmâ tagal mâu hamelnâkum fîl câriyeh

İnnâ lemma taga : Muhakkak oldu taşıdı, hâkim, egemen, baskın gelmek,

El mâu : Su, akış, akıp gitme, kaynağından çıkma,

Hamelnâ-kum : Sizi taşıdık, taşınan, yürütülen, yapılan,

Fî el cariyet : Önemi, güncel, geçerli, içinde akıp giden, yardım eden, gemi,

Meâli: “Muhakkak ki bu bilgileri; güncelliğini korusun, size yardım olsun diye, bir su taşır gibi taşıdık.”

Görüldüğü gibi Kur’ân’da cariyet kelimesi farklı bir anlamda sunulur.

Kadının cariyet gibi gösterilmesi olarak sunulmaz.

Bir bütünlük içinde inceleyelim.

Hâkka Sûresi:

4- Semûd ve Âd kavmi o hakikatin çarpıcı gerçeğini yalanladılar.

5- Böylece o kibirli, haddi aşan hallerinden dolayı Semûd kavmi kendine yazık etti.

6- Ad kavmi de tecavüzkâr davranışlarıyla, cehaletin o kötülük, benlik gibi halleriyle hareket etmelerinden dolayı kendilerine yazık ettiler.

7- Onlarda, gece gündüz devamlı hakikatleri önemsemeyen haller vardı. Yalanlarda kalan kişilerin hallerini görürsün. Sanki onların halleri içi boş bir hurma kütüğü gibidir.

8- Onlardan geriye kalan bir şey görüyor musun?

9- Firavun da ve ondan öncekiler de ve zalimlik yapanlar da aynı hatalarda kaldılar.

10- Onlar Rabbin hakikatlerini gösterenlere karşı çıktılar. Böylece onlar kendi cehaletlerine sarıldılar, huzursuzluk içinde kaldılar.

11- Muhakkak ki bu bilgileri; güncelliğini korusun, size yardım olsun diye, bir su taşır gibi taşıdık.

12- Bu olanları hatırlayın, unutmayın, iyice dinleyin, ders alıp şuurlu hareket edin, diye.

İşte burada görüldüğü gibi, geçmişte bazı toplulukların düştüğü durumların aktarılması “cariye” kelimesine eş gelir.

Yoksa kadının cariyeliğine değil.

Kur’ân’da geçen bakire, dul kelimeleri de kadın ile ilgili değildir.

Tahrim Sûresi 5: “Seyyibâtın ve ebkârâ.”

Meâli: “Cehalet hallerinden ayrılmış ve tertemiz olanlar.”

Bakire-Bakir-Ebkar “أَبْكَارٌ”: Temiz olan, el değmemiş, yeni, kirlenmemiş, gönlü temiz olan, saff olan, gönüldeki tertemiz doğuşlar, gibi anlamlara gelir.

Kadın anlamına gelmez.

Dul-Seyyibât- ”تَيْبَات“: Daha önceki halinden kopmuş, ayrılmış, boşanmış, bağlı olduğu inançtan uzaklaşmış, cehalet hallerinden ayrılmış, batıl bilgilerden ayrılmış, gibi anlamlara gelir.

Sabii kelimesi de bu kelimeden gelir.

Sabii; bir yerden ayrılmış başka yere dâhil olmuş, çocuk saflığına gelmiş, tertemiz olmuş, anlamlarına gelir.

İşte bakire dul, erkeğin cinsel ilişkiye gireceği kadın değildir.

Erkeğe sayısız memeleri yeni tomurcuklanmış kızlar mı verilecek?

Biz kızın memesi, 9-10 yaşlarında tomurcuklanır.

Bu nasıl bir zihniyet ki, Kur’ân’a bile yansıtılmıştır!

Nebe Sûresi 33: “Ve kevâibe etrâbâ.”

Kevâibe: Tomurcuk, taneler, göz alıcı güzellikler, tecelli etmiş,

Etrâben: Eşit, aynı, benzer, denk, bir, birlik içinde olmak şuuru,

Burada ne meme kelimesi var, ne de kız çocuğu kelimesi var.

Meâl böyle mi: “Memeleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar”

Yoksa böyle mi: “Göz alıcı güzellikler ve birlik şuuru vardır” daha uygun düşer.

Evet kardeşim.

Kur’ân insana seslendi, kadına ya da erkeğe değil.

Kadının da erkeğin de insan yönüne seslendi.

Kadını erkeği eşit gördü, eş gördü.

Kadını erkeğe peşkeş çekmedi.

Zihniyeti hevâsında olanlar hep böyle inandı, böyle söyledi, böyle sandı.

Cennette, şu kadar bakire verilecek şu kadar dul verilecek, aynı yaşta memeleri yeni çıkmış kızlar verilecek, diye anlatılar da anlattılar...

İşte, cariye, dul, bakire, kadın demek değildir.

Hep böyle öğrettiler, hep böyle inandık.

Erkeğe hizmet eden bir tanrıya inandık, erkekerkil bir inanca inandık.

Yık artık bunları!

Gel düşün, araştır, gel kendi vücûd hakikatine ulaş.

ÜÇ TALÂK

İnanç dünyasında üç talâkla karısını boşamak konusu vardır.

Erkek karısını boşamak istediğinde, üç kez “boş ol, boş ol, boş ol” dediğinde karısını boşamış olur.

Bu Hazreti Muhammed öncesinde de görülen bir adettir.

Oysa Hazreti Muhammed buna karşı; “karısını boşayan erkekte Allah sevgisi yoktur” demiştir.

“Allah’ın helâl kıldığı şeyler arasında, boşanma hiç sevmediği helâldir.” (İbn-i Mâce)

Hazreti Muhammed, eşlerin birbirine iyi davranmasını tavsiye etmiştir.

Hatta toplumda herkesin birbirine iyi davranmasını tavsiye etmiştir.

Bakara Sûresi 83: “Anne ve babanıza, yakınlarınıza, yetimlere, çaresizlere iyi davranın, insanlara güzel hoş sözler söyleyin.”

Nisâ Sûresi 36: “Allah’ın kulu olduğunuzu idrak edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne babanıza ve yakınlarınıza ve yetimlere ve çaresizlere ve yakın komşularınıza ve uzak komşularınıza ve etrafınızdaki arkadaşlarınıza iyi davranın ve evlatlarınıza hakk yolunu gösterin. Siz sahip olduğunuz gücün sahibi değilsiniz. Muhakkak ki kendini üstün gören, kibirlilik içinde olan kimselerde Allah sevgisi yoktur.”

Maalesef müşriklerin inancı ve âdeti hâlâ bugün inanç dünyasında görülmeye devam eder.

İnanç dünyasında erkeğe karısını üç talâkta boşama hakkı verilmiştir.

Kadına ise bu hak verilmemiştir.

Bu uygulama Hazreti Muhammed öncesi müşriklerin inancıdır.

Bu durum da maalesef meâl olarak Kur'ân'a yansımıştır.

Talâk Sûresi ilk âyet bu şekilde yorumlanmıştır.

Diyanet İşleri Meâli: Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde...

Abdülbaki Gölpınarlı Meâli: Ey Peygamber, kadınları boşayacağınız zaman...

Mehmet Okuyan Meâli: Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman...

Bakara Sûresi 230. âyet de böyle yorumlanmıştır.

Diyanet Bakara Sûresi 230: "Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa."

Meâllerde boşama neden erkeğe mahsus kılınıyor?

Kadının eşini boşama hakkı yok mu?

Kur'ân kadını erkeği eşit saymıyor mu?

Kur'ân kadını alınıp satılan, bir eşya yerine mi koyuyor?

Evet, mevcut meâlleri okuduğumuzda bu sıkıntılara rastlıyoruz.

Peki, gerçekten Kur'ân meâlleri kadını insan yerine koymuyor mu?

Neden eşini boşamayı erkeğe mahsus kılmış?

Neden meâllerde kadının boşanma hakkı yok?

Talâk Sûresi 1:

Diyanet Meâli: Ey peygamber! Kadınları boşamak istediğinizde...

Nisâ Sûresi 20:

Diyanet Meâli: Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz...

Ahzâb Sûresi 49:

Diyanet Meâli: Ey iman edenler! Mü'min kadınları nikâhlayıp, sonra onlara dokunmadan (cinsel ilişkide bulunmadan) kendilerini boşadığınızda...

Mevcut meâlleri incelediğimizde görüyoruz ki kadının boşama hakkı yok.

Hatta görüyoruz ki kadının insan sayılma durumu yok.

Neden İslâm hukuku diye boşama konusunda, prensip olarak kocanın tek yanlı iradesiyle ve mahkeme kararına gerek olmaksızın meydana gelir diye hukuk oluşturmuşlar?

Neden bu hukukta erkek karısına 3 kez “Sen boşsun” dediğinde kadın boşanmış oluyor?

Bakara Sûresi 230. âyet neden böyle yorumlanıyor?

Evet, neden kadının söz hakkı yok?

Neden kadının eşini boşama hakkı yok?

Okuduğumuz mevcut meâllerin hiçbirinde neden kadına bir hak bulamıyoruz?

Meâller incelendiğinde görülecektir ki hep erkeğe olan bir sesleniş vardır.

Kur’ân meâlleri sanki erkeğin üzerine meâl edilmiştir.

Kadın yine yok sayılmıştır.

“Kadınları boşamak istediğinizde” diye yapılan meâl âdeti erkeğin karısını boşamak isteği için âyet indirilmiş gibi bir algı veriliyor.

Talâk Sûresi bunun için mi nüzul etti?

Talâk, eşini boşamak mıdır?

Yoksa kibrini boşamak mıdır?

Talâk, karının bağıını çözmek midir?
Yoksa bâtılla olan bağıını çözmek midir?
Tâlak, karından kurtulmak mıdır?
Yoksa öfkenden, nefretinden kurtulmak mıdır?
Nedir Talâk?
Nedir Telâkki?
Üç Talâk ne demektir?
Talâk karını boşamak mıdır?
Niye erkeğin karısını boşamak olarak öğrettiler.
Meâllere neden böyle yansıttılar?
Talâk, erkeğin karısını boşamak demek değildir.
Hep böyle öğrettiler.
Yüzyıllardır hep böyle anlattılar.
Erkeğe karısını boşamak diye akıllara kazıldılar.
Kadını yok saydılar.
Boşayabilirsin dediler.
Erkeği kadından üstün gördüler.
Oysa Hazreti Muhammed, kadın-erkek eşitliği için mücadele etti.
“Cennet onların ayağı altındadır” dedi.
Talâk sırrı nedir?
Hep kadını boşamak diye anlattılar.
Oysa Talâk kelimesi o kadar anlam yüklü ki!
O kadar özel bir anlamı var ki!
Talâk; serbest bırakmak, salıvermek, bağıını çözmek demektir.
Talâk; kurtulmak, uzaklaştırmak, boşamak, ayrılmak demektir.
Talâk, kadını boşamak değildir.
Bizi kibre esir eden duyguları boşamaktır.

Bağını çözmek, kurtulmak ne demektir?
Karından kurtulmak mı demektir?
İnsan kendine dönmeli ve düşünmelidir.
Ben ne ile bağ kurdum?
Benim duygum ve düşüncem neye bağlı?
İnsan öncelikle egosuna, kibrine bağlıdır.
İşte insan bu bağ çözmelidir.
Bu bağdan kurtulmalıdır.
İnsan; gurur, kibir, hasetlik fesatlık gibi duygularından kurtulmalıdır.
İnsan; öfke, hiddet, kavga gibi duygularını boşamalıdır.
İnsan, bilmişlik duygusundan kurtulmalıdır.
İnsan, kendini şeytanlaştıran tüm duygularından kurtulmalıdır.
Kendini zalim yapan her duygunun bağını çözmelidir.
Telâkki; bâtıla, hurafeye dayalı kişisel anlayış ve görüşleri bırakmak demektir.
Üç Talâk; seni şeytanlaştıran üç duygudan kurtulmak demektir.
Hazreti İbrâhîm, Minâ'da üç şeytan taşlama yeri yaptı.
İnsanlara sizi şeytanlaştıran üç zandan kurtulun dedi.
"Fiil benim, sıfat benim, vücûd benim" demeyi bırakın dedi.
Talâk karını boşamak, ondan kurtulmak demek değildir.
Seni; kibre, şirke, zalimliğe esir eden her bilgiden kurtulmaktır.
Seni; fitneye, fesatlığa, hasetliğe düşüren her duyguyu aklından koparıp atmaktır.
Seni; öfkeye, nefrete düşüren her duygunun bağını çözmektir.
Seni; Allah'tan uzaklaştıran her türlü bâtil bilgiden uzaklaşmaktır.

Seni; maddeye, çıkara, ana, öhrete esir eden her duygudan boşanmaktır.

Bakara Sûresi 241: “Ve lil mutallakâti metâun.”

Meâli: “Maddeye düşkünlüğü terk edin.”

“Bil marûf Hakk’an.”

Meâli: “Hakk’a âriflerden olun.”

Bakara Sûresi 229: “El talâku merratân.”

Meâli: “Makamlar üzere bağı çözün.”

“Fe imsâkun bi marûfin.”

Meâli: “Bir irfâniyet içinde uzaklaşın.”

Şimdi Talâk Sûresi ilk âyeti inceleyelim.

Talâk Sûresi 1: “Yâ eyyuhen nebîyyu izâ tallaktumun nisâe fe tallikûhunne li iddetihinne ve ahsûl iddeh vettekûllâhe rab-bekum lâ tuhricûhunne min buyûtihinne ve lâ yahrucne illâ en yetîne bi fâhişetin mubeyyineh ve tilke hudûdullâh ve men yeteadde hudûdallâhi fe kad zaleme nefseh lâ tedrî leallallâhe yuhdisu bade zâlike emrâ.”

Tevhîd-i Kur’ân Meâli: “Ey Hakikati bildiren! Nefsini tanıma yolunda olanları bırakacağınız zaman, artık onları hakikatlere uygunluk ölçüsünde belirli bir dönem içinde bırakın ve bir müddet bekleyin. Sizi vücûdlandırıran Allah’a karşı fenalara düşmekten sakının, ortak koşmayın. Bulundukları makamlardan onları dışarı atmayın. Onlar da apaçık fena halde bulunmasınlar, hakikatlerden dışarı çıkmasınlar. İşte bunlar Allah’ın sınırlarıdır. Kim Allah’ın sınırlarını aşarsa, o nefsini bilmezse, işte o zalimlerden olur. Umulur ki bundan sonra bütün varlıktaki işleyişin, bütün varlığı ortaya koyanın Allah olduğunu anlarsınız.”

Bakara Sûresi:

Tevhîd-i Kur’ân Meâli:

223: Siz nefsinizi tanıma yolunda olun, kendinizi hakikatlerle yetiştirin. Öyle ki siz kendinizi yetiştirmede arzulu olun,

hakikatlere ulaşın ve kendinizi hakikatlere teslim edin ve fenalardan sakının, Allah'a ortak koşmayın ve O'nun kendinizde olduğunu bilin ve ümit veren müminlerden olun.

227: Eğer o cahil hallerini bırakmada kararlı davranırlarsa, muhakkak ki işittirenin, ilmiyle var edenin Allah olduğunu anlarlar.

230: Artık o kişi o hallerini bıraktığında, artık onun sonradan o hallere dönmesi uygun değildir.

231: Nefsini anlama yolunda olanlara, cehaletten ayrılmaları için yardım ettiğinizde, bundan sonra onlar bir irfaniyet içinde hakikatlere sınıksız sarılınca, bir irfaniyet içinde o cehalet hallerini bırakınca, hakikatleri anlayınca kadar bekleyin.

Bakara Sûresi:

Diyanet:

223: Kadınlarınız sizin için bir tarladır. Tarlanıza nasıl dilererseniz öyle varın...

227: Eğer (yemin edenler yeminlerinden dönmeyip kadınlarını) boşamaya karar verirlerse...

230: Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz...

231: Kadınları boşadığınız...

Kim neye inanmak istiyorsa inanabilir...

Fakat şu asla unutulmamalı ki güzel insan, güzel dost Hazreti Muhammed'in anlattığı İslâm asla bugün anlatılan gibi değildir.

EŞİNİ BUL

Allah Kur’ân’da erkek ve kadına “eşini bul huzur içinde yaşa” diye bildirmiştir.

Önemli olan eşini bulabilmektir.

Önemli olan huzur bulduğu biriyle eş olabilmektir.

Erkeğin kadını, kadının erkeği eş olarak bulması ve birbirine sarılması gerekir.

Bu ancak, duyguların ve düşüncelerin ve bedenden akan enerjinin birbirine uyum olduğu yerde tecelli eder.

Eşini bul.

Sana eş olanı bul.

Duygularına, düşüncelerine eşit olanı bul.

İlgi alanına, heyecanlarına eş olanı bul.

Aşkını bul.

Bil ki aşk ve eş birdir.

Aşkını, sevgini bul.

Seni heyecanlandıranı bul.

Bil ki huzur ve mutluluk eş olanlardır.

Evlenmek için evlenme.

İkimizin maaşı yeterli olur diye evlenme.

Zengin, varlıklı diye evlenme.

Yakışıklı, güzel, herkesin gözü onda diye sakın evlenme.

Evi var, arabası var, işi var diye evlenme.

Elbette bunların olması da güzel!

Ama önemli olan eşini bulman!

Merhametli, şefkatli, sevgi dolu eşini bul.

Eş olabilmek, merhameti, şefkati, sevgiyi arttırır.

Eş, sana eş olandır, duyguları ve düşünceleriyle sana benzeyendir.

Seni heyecanlandırandır.

Sana huzur verendir.

Rûm Sûresi 21: “Ve min âyâtihî en halaka lekum min enfusikum ezvâcen li teskunû ileyhâ ve ceale beynekum meveddeten ve rahmeh.”

Meâli: “Huzur bulmanız ve sevgili olmanız ve merhametli olmanız için size eşler verildi.”

Eş sana eş olandır.

Seninle eşit olandır.

Duyguları, düşünceleri sana benzeyendir.

İlgileri, alakaları sana benzeyendir.

Ortak duyguların eşit olmasıdır.

Sana aşk olandır.

Sana sevgi olandır.

Sana sıcaklık verendir.

Seni mutlu, huzurlu edendir.

Bak Kur’ân ne güzel uyarmış.

Eşini bul ve onunla huzurlu, mutlu ol.

A’râf Sûresi 189: “Ceale minhâ zevcehâ li yeskune ileyhâ.”

Ve ceale min hâ : Kıldı, yaptı, düzenledi, ondan,

Zevce hâ : Eş, çeşit, tür, aynı yolda olan, benzer,

Li yeskune ileyhâ : Beklemek, durmak, sükûn bulması, huzur, onunla,

Meâli: “Allah size eşler verdi, onunla mutlu ve huzurlu olmanız için.”

Kur’ân’da ne güzel belirtilmiş.

Eşini bulursan; mutlu, huzurlu olursun.

Onunla heyecan bulursun, onunla eş olursun.

Evlilik; mutluluk, huzur içindir.

Mutlu olanlar, daha azimli çalışırlar.

Huzurlu olanlar, ailesi için koşarlar.

Eşim, evlatlarım duygusuyla üretken olurlar.

Türkler kapının eşiğine de eş demişlerdir.

Neden çünkü kapı da, eşiği de aynı ağaçtan yapılıyor.

O eşikten ancak eş olanlar geçer.

Ne güzel değil mi?

Kur’ân ne güzel bildiriyor; “Allah size eşler verdi sen de eşini bul.”

Nahl Sûresi 72: “Vallâhu ceale lekum min enfusikum evzâcen ve ceale lekum min evzâcikum benîne ve hafedetên ve rezakum minet tayyibât.”

Ve Allah ceale lekum	: Allah, kıldı, yaptı, sundu, size,
Min enfusi-kum	: Kendiniz, nefis, siz,
Ezvâcen	: Aynı yolda olan, eş, tür, cins
Ve ceale lekum	: Kıldı, yaptı, sundu, kıldı, size,
Min evzâc kum	: Eş, tür, cins, aynı yolda olan, siz
Benine ve hafedetên	: Evlatlar ve torunlar
Ve rezak kum	: Rızık, faydalanma,
Mine el tayyibât	: Siz, temiz olan, iyi olan,

Meâli: “Allah size eşler verdi, eşinizi bulmanız, evlatlar ve torunlarınızın olması ve onları güzel bir şekilde rızıklandırmanız ve güzel bir hâlde yetiştirmeniz için.”

Âyette ne güzel belirtilmiş.

Eğer eşini bulursan, ondan olacak evlatlar ve torunlar, en güzel bir şekilde büyürler.

Onlar ilim dolu, irfan dolu, edep dolu büyürler.

Onlar da gün gelir eşlerini bulma gayretine düşerler.

Çünkü anne baba onlara en güzel örnek olmuştur.

Onun için eşini bul.

Eşini ara ve ona sarıl.

Seninle eş olanlar senin eşin olurlar.

Eşini bul ve ona sarıl.

Duygularına eş olan birini bul.

Aynı duygularda, aynı düşüncelerde olan birini bul.

İlgin, alakan aynı şeylere olsun.

Aşka bağlı olarak eşini bul.

Eşini bul, aşkla bak ve aşkla sarıl, aşkla davran.

Bil ki güzellik gönülde olan duygudur.

Şefkatli, merhametli, paylaşmayı seven, yardım etmeyi seven biri ol.

Eşini bul ve ona sarıl ve ona vefâlı ol.

Eş olanlar birbirini tamamlar.

Eş olanlar aşta bir olanlardır.

Eş olanlar birbirlerine aşkla, sadâkatla bağlıdırlar.

Eşini bulduysan, onu kırma, onu azarlama.

Zaten eş olabildiyse, onu kırmazsın, onu üzmezsın.

Onun her şeyine koş.

Onu güler yüzle karşıla.

Onun istemediği bir şeyi yapma.

Onu bir şeye zorlama.

Onu tehlikelere karşı uyar.

İyi niyetli olmayan kimselere karşı uyar.
Eş hakları vardır, bunları bil ve asla o hakları zedeleme.
Her türlü sıkıntıda eşinin yanında ol.
Ona moral ver, ona güç ver.
Saygını, sevgini, ilgini, alakanı asla eksik etme.
Eş olanlar huzurludurlar, sevgi doludurlar.
Eş kelimesi eşit kelimesi birbirine bağlıdır.
Her varlığın Allah'ın indinde eşit olduğunu unutma.
Su damlaları gibi her varlık Allah'ın deryasında eşittir.
İşte eş olma duygusu da bu eşitliğin yansımasıdır.
Eş olamayanlar, eşitlik duygusuna erişemeyenler hiçbir zaman ilâhi huzura erişemezler.
Onlar dünyalık şeylerde huzur ararlar, o da huzur değildir.
Eşini bul ve ona sıkı sıkı sarıl.
Eşini bul, huzur ol ve mutlu ol.
Gel kardeşim!
Kur'ân'ı duyalım.
Eşimizi bulalım.
Aynı duygu düşüncelerde olan, mizaçlarımız aynı olan, gayretlerimiz, amaçlarımız aynı olan kimseleri eş edinelim.
Her şeyimizle uyum sağlayacağımız eşlerimiz mutluluğumuz olacaktır, unutmayalım.
Kur'ân'dan sunulan bu muhteşem öğütlerin kıymetini bilelim.
İşte Kur'ân böyle güzel öğütler verirken, kadını yok saymak bâtil zihniyet değil midir?
Kadını eş olarak değil de eşya olarak görmek müşriklik değil midir?
Kadın erkeğe, erkek kadına eş olarak yaratılmıştır.
Yeter ki gönüller eşini bulsun ve birbirine eş olsun.

SEVGİ-SAYGI-ŞEFKÂT İÇİNDE OL

“Haşyetihî muşfikûn-Şefkâtli, saygılı ol.”

İnsan birbirine karşı saygılı şefkatli olmalıdır.

Kadınlar erkeklere, erkekler kadınlara saygılı, sevgi içinde olmalıdır.

Birbirlerine insan gözüyle bakmalıdır.

Tüm erkekler, inançların kadına olan bakışından kurtulmalı, kadına hak ettiği şekilde, sevgi dolu saygı dolu davranmalıdır.

İnsan, saygıyı, sevgiyi, şefkati hayatına geçirmelidir.

Çevresine karşı saygılı olmalıdır.

Şefkâtli davranmalıdır.

Saygı içinde, sevgi içinde olmalıdır.

Baktığı her varlıkta Hakk'ı görerek hareket etmelidir.

Asla unutmamalıyız!

Hiç birimiz kendimizi var etmedik, hepimiz bir var edicinin farklı farklı tezahürleriyiz.

Bitkilere, hayvanlara, insanlara saygımızı göstermeliyiz.

Cümle mahlûkâta Hakk nazarıyla bakmalıyız.

Herkese belli ölçüler içinde, abartmadan saygımızı göstermeliyiz.

İnsan yargısız yaklaşmalı, kimseyi yargılamamalı, kimseye hor bakmadan yaklaşmalıdır.

İnsanların düşüncelerine, fikirlerine, saygı göstermeliyiz.

Düşüncelerimizi, ilmi değerlere dayalı olarak, belli bir edep içinde sunmalıyız.

Kimseyi cahillikle, avamlıkla suçlamamalıyız.

Kendimizi de asla bilmiş görmemeli, insanlara bilmişlik hâliyle yaklaşmamalıyız.

Ey kardeşim!

Hiç unutma, Allah'ın sonsuz ilmi karşısında senin bilgin hiç ölçüsündedir.

Ve yine hiç unutma, senin edindiğin bilgi sana ait değildir, varlığa aittir.

Varlık da Allah'a aittir.

Onun için her zaman saygılı davran, şefkâtli davran.

Bir konuda bilgini; tevâzu içinde, tane tane, konudan dağılmadan anlat.

İnsanların inançlarına, ibadetlerine, ibadethanelerine saygını göster.

Unutma ki herkes anne babadan gelen inanca uyar, ona göre davranır.

Saygını göster, şefkâtini göster.

Unutma her varlığın sahibi Allah'tır.

Allah, her varlıkta kendini gösterir.

Hiç unutma! Varlığa olan saygı, varlıkta olan Allah'a saygıdır.

Saygılı ol, şefkatli ol.

Önce ben deme.

İlle de ben deme.

Biz de, hepimiz de, Allah de.

Neden, ille de ben diye yaşarız?

Neden, önce ben egosuna esir oluruz?

Neden, insanların sözünü keseriz?

Neden, kendimizi bilmiş sayarız?

Neden, birilerini cahil, avam olarak niteleriz.

Neden, birbirimize karşı anlayışlı olmayı yitirdik.

Neden, her yerde önce ben egosuna göre hareket ediyoruz.

Neden, trafikte bile önce ben geçeyim derdine düşeriz?

Neden, benim bildiğim doğru karşımdakinin yanlış egosuna düşeriz?

Neden, dünya hayatına aldanır, dünyanın çıkarına esir düşeriz?

Neden, başkasının inancına, ibadetine saygı duymayız?

Neden, benimki doğru onunki yanlış deriz?

Hayatın her alanında nice egosal davranışlar görüyoruz.

Yollarda bile nice egosal davranışları görüyoruz.

Bir bakkaldan bir şey alacak bir kişi, arabasını 20 metre ileride bir boşluk olduğu halde oraya park etmiyor.

Bakkalın tam önüne arabasını bırakıp, arkasından gelen trafiğin sıkışmasına neden oluyor.

Kişiye tatlı dille uyarınca da “iki dakika bir şey alıp çıktım, ne kadar acelecisiniz” ya da “eşim bir şeye alacaktı da” diye de azarlıyor.

Oysa bir markete girip, iki dakikada alışveriş yapıp çıkılabilir mi?

Sadece kendi egomuz için yaşar olduk.

Trafikte, önce ben egosunu her yerde gösterir olduk.

Yol vermez olduk.

Önce ben geçmeliyim derdine düştük.

Neden her alanda ille de ben, önce ben derdine düştük?

Neden bu hâle düştük?

Neden saygıdan, sevgiden uzaklaştık?

Yoksa saygı, sevgi, şefkât nedir hiç bilemedik mi?

Allah'ı bilen insan, hiç saygısız olabilir mi?

Allah'ı bilen insan, hiç şefkâtsiz olabilir mi?

Her varlıkta Allah'a nazar eden insan, hiç sevgisiz davranabilir mi?

Allah'ı bilenler, O'na teslimiyet içinde olanlar, şefkâtlidirler, saygılıdır, sevgi içindedirler.

Enbiyâ Sûresi 28: "Ve hum min haşyetihî muşfikûn."

Meâli: "Onlar şefkâtlidirler, saygılıdır."

Enbiyâ Sûresi 28:

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ
ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Yalemu mâ beyne eydîhim ve mâ halfehum ve lâ yeşfeûne
illâ li men irtedâ ve hum min haşyetihî muşfikûn

Yalemu	: Bilir, ilmin sahibi, ilmiyle var eden,
Mâ beyne eydîhim	: Ne, şey, önlerinde olan bir güçle hareket eden,
Ve mâ halfe hum	: Ve, şey, onların arkalarında olan,
Ve lâ yeşfeûne	: Yok, şefaât, şefaât bulamaz,
İllâ li men irtedâ	: Ancak, benimseme, kucaklama, arzu duyma,
Ve hum min haşyethî	: Onlar, sevgi, saygı, dehşet, en derin sevgi,
Müşfikûn	: Huzur, saygı, sevgi, şefkat, en derin saygı,

Meâli: "Hakikatleri anlamak isteyen başkası şefaât bulamaz ve onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa her şeyi ilmiyle var edenin Allah olduğunu bilirler ve onlar her zaman çevresine karşı sevgi içinde, saygı içindedirler."

Âyetle belirtildiği gibi, her yeri tecellileri ile saran Allah hakikatini bilenler, her zaman tüm varlığa karşı sevgi ve saygı içindedirler.

Çünkü onlar her varlıkta Hakk'a nazar ederler.

Varlığa olan saygının Allah'a olduğunu bilirler.
Tüm bedenlerin sahibinin Allah olduğunu bilirler.
Onlar hiç kimseye zarar vermezler.
Onlar dünya hayatının çıkarına esir olmazlar.
Onlar kendi çıkarları için başkalarına zarar vermezler.
Hadîd Sûresi 20: "Ve ma el hayâtud dunyâ illâ metâul gurûr."
Meâli: "Yaşamınızda sadece kendi çıkarınız ve egonuz içinde olmayın."

Gel kardeşim!
Öncelikle Allah'ı bilelim.
Her varlıkta O'nu görelim.
Baktığımız varlığa, varlığın kendisi olarak bakmayalım.
Varlığa, Allah'ı taşıyan bir gemi olarak bakalım.
O gemide Allah'ın olduğunu bilerek bakalım.
Ve varlığa olan saygının Allah'a olduğunu bilelim.
Kendimizde ve her varlıkta her an tecelli edenin Allah olduğunu bilerek yaşayalım.

Birbirimize şefkâtli davranalım.
Birbirimize saygı içinde davranalım.
Birbirimizin sıkıntısında koşalım, beklentisiz yardım edelim.
Kimseyi hor görmeyelim.
Hiçbir varlığa zarar vermeyelim.
Sokaklarda birbirimize selam verelim, tebessüm edelim.
Yardımlı olana koşalım, ona öncelik verelim.
Yolda hızla giden bir arabanın içindeki kimseler, belki bir hastaya yetişeceklerdir, belki de bir yere yetişeceklerdir, saygı duyalım, yol verelim.

Önce ben demeyelim, buyur kardeşim diyelim.

Gel kardeşim! Birbirimize saygı duyalım.

İnancımıza, ibadetimize, giysimize saygı duyalım.

Fikirlerimize, bildiklerimize saygı duyalım.

Kültürümüze, geleneklerimize saygı duyalım.

Birbirimizi yargılamayalım, küçük görmeyelim, dışlamayalım.

Birbirimize zarar vermeyelim.

Hiçbir varlığa kötülük yapmayalım.

Beyinlere, birilerine ya da bir topluluğa karşı hedef gösterici bilgiler ekmeyelim.

Hiç unutmayalım kötülük yapan kimsenin gönlünde sevgi saygı olamaz.

Birine zerre kadar kötülük yapan kişide, asla Allah sevgisi yoktur.

Kur'ân'da net bildirilmiştir.

Âl-i İmrân Sûresi 57: "Ve Allâh lâ yuhibbu el zâlimîn."

Meâli: "Kötülük yapanlarda Allah sevgisi yoktur."

Âyetle muhteşem belirtildiği gibi, bir kişi birine kötülük yapıyorsa, Allah, sevgisini ona bahşetmez.

Her türlü zulüm içinde olan kişi, Allah sevgisini hissedemez.

Gel kardeşim! Saygılı olalım, şefkatli olalım, sevgi içinde olalım.

Birbirimizi saygıyla dinleyelim, anlamak için dinleyelim.

İçimizdeki yargıları yok edelim.

Hiç unutmayalım; içimizde yargı olduğu müddetçe, kin, nefret olduğu müddetçe birbirimize karşı saygılı olamayız, şefkâtlı olamayız.

İçimizde yargı olduğu müddetçe, saygılı gibi görünen her davranış, gerçek değildir, sahtedir.

Gel kardeşim! “Saygı nedir, şefkât nedir?” bilelim.

Saygılı olalım, şefkâtli olalım.

Birbirimize, varlığa her zaman saygı içinde, şefkât içinde davranalım.

Hiç unutmayalım! Birbirimize ve varlığa olan saygının, Allah’a olduğunu bilelim.

Gel kardeşim!

Kur’ân’dan sunulan ilâhi öğütleri duyalım.

Kur’ân’ı ağlatmayalım.

Kur’ân’ı anlayalım, hayatımıza geçirelim.

SON DEĞERLENDİRME

Bu kitabımızda kadına bakış açısını incelemeye gayret gösterdik.

İnanç gruplarında kadına bakış açısının nasıl olduğunu anlamaya çalıştık.

Anladık ki inanç dünyasında kadın erkek eşit olarak görülmemektedir.

Oysa Hazreti Muhammed'in mücadelesi kadın erkek eşitliği üzeredir.

Kur'an meâllerini incelediğimizde, meâlleri yapanlar Mekke müşriklerin kadına olan bakışını yansıtmışlardır.

Oysa Kur'an dikkatlice meâl yapıldığında bunun böyle olmadığı görülecektir.

Yaratılan her varlık kulluk boyutuyla Allah'a bağlıdır ve biri diğerinden üstün değildir.

Nisâ Sûresi 36: "Allah'ın kulu olduğunuzu idrak edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne babanıza ve yakınlarınıza ve yetimlere ve çaresizlere ve yakın komşularınıza ve uzak komşularınıza ve etrafınızdaki arkadaşlarınıza iyi davranın ve evlatlarınıza hakk yolunu gösterin. Siz sahip olduğunuz gücün sahibi değilsiniz. Muhakkak ki kendini üstün gören, kibirlilik içinde olan kimselerde Allah sevgisi yoktur."

Âyette belirtildiği gibi, hepimiz Allah'ın kuluyuz.

Kendimizi bir başkasından asla üstün görmemeliyiz.

Kendini üstün görmek şeytanlığa kapı açacaktır.

Sûretlerin farklı farklı olması birinin diğerinden üstün olduğunu asla göstermez.

Tüm kar taneleri farklıdır ama hepsinin özü sudur.

Her insanın da sûreti farklıdır ama özü birdir.

Bir şehirde binlerce ampul, binlerce elektronik cihaz vardır ama hepsi aynı elektrik ile çalışır.

Hepimizin özü Hakk'ın kendisidir.

A'râf Sûresi 12: "Varlığın dış yüzünde kalıp iç yüzünü göremeyen; benlik içinde kalır, yakıp yıkıcı hallerinden dolayı yaratılışı anlayamaz, kendini diğer yaratılanlardan üstün görür ve o yaratılanları bir sûret görür ve sîretini göremez."

Âyetle belirtildiği gibi, varlığın yaratılışını ve birliğini anlamak sûrete değil sîrete bakmakla mümkündür.

Sûrette kalan kendini üstün görmeye kayabilir.

Kendini üstün gören şeytanlaşır.

Enfâl Sûresi 48: "Şeytani hallerde olan, amelleriyle bir gösteriş içindedir. O hâlde olan her zaman insanlara: Sizden daha üstünü yoktur ve ben sizin yanınızdayım, der."

Kendini üstün gören kimse, hakikati anlamaktan uzaktır.

O zaman o kimse, erkeği de kadından üstün görür.

Kur'ân'da kendini üstün görmekten, yüce görmekten uzak durulması bildirilir.

İsrâ Sûresi 4: "Yeryüzünde ikilik çıkarmaktan, fenalıklardan uzak olmalarını ve kendilerini bir yücelik içinde görüp, üstünlük taslamalarından uzak durmalarını bildirdik."

Kendini üstün gören kişi Allah'ı anlamayan kişidir.

Kadın erkek ayrımcılığı yapan kişi, Allah'ı anlamayan kişidir.

Hazreti Muhammed kadın erkek ayrımcılığı yapmamıştır.

Kadın erkek eşittir demiştir.

Mekkeli müşrikler Hazreti Muhammed'e kadın ile ilgili soru sorduklarında o şöyle demiştir.

Nisâ Sûresi 127: "Kadınlar hakkında senden bilgi istiyorlar. Anlat: Sizin bilgilenmeniz gibi onların da Allah hakkında bilgilenmeleri ve size kitaptan ne okunuyorsa onlara da okunması haktır. Kadınlardan, bilgilerin arayışı içinde olanlara, hakikatlerin bilgilerinden onlara vermemezlik yapmayın ve onların da birliği anlamasını isteyin."

İşte âyette bildirildiği gibi, kadın da ilim öğrenme hakkına sahiptir, sosyal alanda olmalıdır, yeteneği ölçüsünde mesleğini icra etmelidir.

Hazreti Muhammed her zaman kadına olan bakışı değiştirme mücadelesi vermiştir.

Kadınlarla buluşmuş onlarla ilmi sohbetler yapmıştır.

Kadınlar onun yanında özgürce davranmışlar, sorular sormuşlar, açıklamalar yapmışlardır.

Veda hutbesinde, kadınların haklarının gözetilmesini tavsiye etmiştir.

Tüm Kâmil insanlar kadını erkeği bir tutmuşlardır.

Asla kadını yok saymamışlardır.

İnanç gruplarının kadına bakış açısı ile Kâmil insanların kadına bakış açısı bir değildir.

Hazreti Muhammed hayatı boyunca "kadın erkek eşittir, kadın da insandır" mücadelesi ile yaşamıştır.

Ama çevresindeki inanç grupları onunla alay etmişler, "kadın erkek hiç eşit olabilir mi?" demişlerdir.

O günün toplumu kadını uğursuz sayardı.

Hazreti Muhammed kadını uğursuz sayma itikadını kaldırmıştır.

Hazreti Muhammed; "hiçbir şeyde uğursuzluk yoktur" demiştir.

Hazreti Muhammed'in kadınlarla ilgili sözleri kalben duyulmalıdır.

"Cennet kadınların ayakları altındadır." (Nesâî, Cihâd, 6)

"Eşlerinize yediğinizden yedin, giydiğinizden giydirin, sakın onları dövmeyin ve onları incitecek çirkin sözler söylemeyin." (Ebu Davud, Nikak, 40-41)

"Kadınların değerini bilenler, onlara iyi davranırlar, onlara kötülük edenler ise kötü kişilerdir." (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb 6, Rikak 22, İ'tisam 3; Müslim, Akdiye 11)

"Kadın erkek eşittir."

"Kadın ve erkek her ikisi de ilim öğrenmelidir."

"Kadınların haklarını yerine getirme hususunda Allâh'tan korkunuz! Zîrâ siz onları Allâh'ın bir emaneti olarak aldınız."

"Kadınlar hakkında birbirinize hayır tavsiye ediniz!"

"Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir."

"Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür."

"Hanımını döven, Allah'a ve resûlüne asi olur. Kıyamette onun hasmı ben olurum."

"Kadınlar erkeklerin diğer yarısıdır."

Hazreti Muhammed'in tüm bu sözlerini Kâmil insanlar kalben duymuşlardır.

Kâmil insanların mücadelesini çok iyi anlamalıyız.

Kadın hiç ikinci sınıf görülebilir mi?

Kadın hiç aşağılanabilir mi?

Kadın hiç ruhsuz sayılabilir mi?

Kadın yaşamın sırrıdır.

Yaşamdaki devamlılığın sırrıdır.

Her varlığın dişil yönü kadın yönüdür.

Kadın anadır, doğurandır, devamlılıktır.

Kadın Allah'ın rahîm boyutunun sırrıdır.

Kadın sırrına eren, Allah'ın ulviyetini görecektir.

Onlar olmasa insan nesli olmaz.

Doğumhanelerde her gün kadınlar, bebekler meydana getirmekte, analık vasfına ermektedir, bundan daha kutsal ne olabilir.

Kadın, en büyük mucizenin dünyaya geliş yeridir.

Her kadının fıtratında doğurganlık vardır.

Dünyada kadın nesli yok olsa, insan nesli yok olur.

Dişil boyutu, yaşamın devamının tecellisidir.

Ana bir yardıdır, ana bir şefkattir, ana bir merhamettir.

Kadın analık vasfı taşıyan bir insandır.

Kadın anadır.

Kadın rahîmdir.

Kadın neslin devamıdır.

Kadın rahmettir.

Kadın emektir.

Kadın edeptir.

Kadın şefkâttir.

Hepimiz bir anadan süzölüp geldik.

Kadın olmasa neslimiz olmazdı.

Allah'ın rahîm esması kadına müşerref kılınmıştır.

İyi davran kadına.

Her zaman saygılı ol.

Sakın kadını üzme.

Sakın kâlbini kırma.
Kadının kâlbî, Allah'ın kâlbidir.
Rahîmde ilk oluşan organ kâlbdir.
Erkeksiz kadın, kadınsız erkek yarımdır.
Rûhun yarısı kadında, yarısı erkektedir.
Rûh râhimden süzülüp gelir.
Râhim anadadır.
Kur'ân'da bildirildiği gibi anana öf bile deme.
Annenin elini öp, duasını al.
Anneni her zaman arayıp sor.
İşte bu kitabımızda inanç dünyasında kadına olan bakışı incelemeye çalıştık.
İnanç dünyası ile kâmil insanların kadına aynı derecede bakmadığını anladık.
Kadından da erkekten de kâmil olunacağına göre, kadını yok saymak hiç doğru değildir.
Eksiğimiz olmuşsa af ola.
Saygıyla sevgiyle kalalım.
Şefkatle, rahmetle olalım.
Kadın erkek ayrımcılığı yapmadan yaşayalım.
Hepimizin Allah'ın kulu olduğunu unutmadan yaşayalım.
Kadının ana olduğunu unutmayalım.
Gönlünüzden sevgi eksik olmasın.
Bakışlarınızdan şefkat eksik olmasın.
Sevgiyle, huzurla, ilâhî aşkla kalın.

İsmail Dinçer
11.05.2025